

Giới thiệu Thụ Yêu (Quỷ Cây)

Thể loại: Hiện đại, 25+, 1vs1, thanh xuân vườn trường, nam chính biến thái...

Editor: POPO(#nunhihong_22 chương đầu), Thuymac9420(chương 23 - hết)

Năm đó cấp hai được chia ra hai khối riêng biệt, Tiểu U được phân đến khu lớp học cũ.

Nơi đây cây cỏ mọc um tùm, hàng cây già từng tầng từng tầng nối tiếp nhau, che kín cả vùng trời, âm trầm mà hoang vu.

Tiểu U lại không ngờ rằng, chính lần chuyển đổi giáo khu (khu vực dạy học) này, lại là khởi đầu của ác mộng cuộc đời cô, là địa ngục của trần gian!!!

Ngày khai giảng đầu tiên, vào tiết học cuối cùng ở trường, Tiểu U đang ngủ gật trong lớp.

Mơ mơ màng màng, Tiểu U thấp thoáng cảm giác như có vật gì quẩn lên bắp chân của mình, "nó" theo bắp chân leo lên đùi, chui vào dưới váy, mềm mềm ướt ướt khiến cô ngứa ngáy không thôi.

Bên tai là âm thanh thầy giáo giảng bài, xung quanh là tiếng soạn soạn của bút viết. Tiểu U hiểu được rằng mình phải nhanh chóng tỉnh ngủ, bằng không sẽ bị thầy giáo phát hiện, cố gắng mở mắt, ngờ đâu lại thấy một màn kinh người!

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quỷ Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Đây là mộng? (H)

Năm đó cấp hai được chia ra hai khối riêng biệt, Tiểu U được phân đến khu lớp học cũ.

Nơi đây cây cỏ mọc um tùm, hàng cây già từng tầng từng tầng nối tiếp nhau, che kín cả vùng trời, âm trầm mà hoang vu.

Tiểu U lại không ngờ rằng, chính lần chuyển đổi giáo khu (khu vực dạy học) này, lại là khởi đầu của ác mộng cuộc đời cô, là địa ngục của trần gian!!!

Ngày khai giảng đầu tiên, vào tiết học cuối cùng ở trường, Tiểu U đang ngủ gật trong lớp.

Mơ mơ màng màng, Tiểu U thấp thoáng cảm giác như có vật gì quẩn lên bắp chân của mình, "nó" theo bắp chân leo lên đùi, chui vào dưới váy, mềm mềm ướt ướt khiến cô ngứa ngáy không thôi.

Bên tai là âm thanh thầy giáo giảng bài, xung quanh là tiếng soạn soạn của bút viết. Tiểu U hiểu được rằng mình phải nhanh chóng tỉnh ngủ, bằng không sẽ bị thầy giáo phát hiện, cố gắng mở mắt, ngờ đâu lại thấy một màn kinh người!

Trên sàn phòng học, không biết từ đâu lại xuất hiện không biết bao nhiêu là dây leo lục sắc giống như rễ cây, di chuyển khắp phòng, ngoại trừ bục giảng không có, còn lại, phía dưới các băng ghế đều bị những thứ không biết tên này chiếm đóng, chúng từng mảng từng mảng nhúc nhích như đàn rắn sống! Chúng còn động đấy!

Dưới loại tình huống này, mọi người vẫn không bị ảnh hưởng gì, chăm chú nghe thầy giảng, dường như không trông thấy thứ gì. Tiểu U cảm giác mình nhất định là chưa tỉnh ngủ, quay đầu, nhắm mắt muốn ngủ lại, kết quả, sau lưng lại bị chọc chọc, cảm giác kia rất chân thực, hoàn toàn không giống đang mơ.

Tiểu U kinh hãi quay lại, là bạn thân nhất của cô - Lâm hạ, Lâm Hạ liếc Tiểu U một cái, nhỏ giọng nói: "Cậu đừng ngủ. Vừa nãy thầy giáo nhìn chăm chăm cậu đó, nếu còn ngủ tiếp, thầy nhất định sẽ tức giận."

Tiểu U giọng điệu có chút lảng lảng: "Mình vẫn đang nằm mơ..."

"Cái gì? Cậu muốn bị thầy phạt à! Nhanh ngồi lại ngay ngắn, nghe thầy giảng bài, thầy nhìn qua kia."

Vừa nghe thấy thầy nhìn qua, Tiểu U theo phản xạ ngồi lại ngay ngắn, tầm mắt hẩn hể quét qua, giống như mang theo dụng ý, khiến trong lòng Tiểu U hơi lạnh, gần như muốn quên cả điều dị thường dưới chân.

Tiểu U chuyển sự chú ý đến cái thứ giống như rắn quẩn trên đùi cô, "nó" khẽ nhúc nhích, quẩn quanh bắp chân cô, cọ xát ổ gôi (cái chỗ gần ở... háng =.=), khó khăn cọ xát giữa hai đùi Tiểu U, thậm chí còn không ngừng mon men đến chỗ kín của Tiểu U mà cọ xát chân tâm non mềm (Ồ là... háng đó).

Mặt Tiểu U đỏ lên, nghĩ cách để lấy vật kia ra, đồng thời dùng sức kẹp lại hai chân không cho nó làm loạn.

Tầm mắt thầy giáo vừa mới đảo qua người Tiểu U, vẫn chưa rời đi, cô thật sự không hy vọng, hành động của mình sẽ bị thầy giáo để ý.

Tuy cô muốn nhắc vấy lên, kéo vật kia ra, nhưng bây giờ đang là trong giờ học, Tiểu U căn bản không dám làm ra bất kỳ hành động gì.

Đây rốt cuộc là cái gì?

Vì sao người khác không nhìn thấy?

Vì sao lại quần lên người cô, còn làm ra động tác xấu hổ như vậy!

Nghĩ tới đây, sự xấu hổ cùng sợ hãi ủa đến, nội tâm Tiểu U đột nhiên lạnh lạnh, người nhìn không thấy, đó không phải là quỷ sao...

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cậy)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Dây leo làm bậy (H) (1)

Bởi vì hai chân Tiểu U khép chặt, dây leo kia chậm rãi quấn quanh đôi chân non mịn của Tiểu U, giống như không kiên nhẫn được nữa, nó không chui vào được bẹn đùi cô, liền cọ cọ vấy Tiểu U.

Dưới sự va chạm của dây leo, quần tất của Tiểu U bị nó kéo rách, thậm chí thiếu chút nữa vén cả váy của cô lên.

Tiểu U sợ tới mức xanh mặt, vội vàng lấy cặp sách từ trong ngăn kéo ra đặt trên váy.

Dây leo vẫn không ngừng ma sát, mà cặp sách Tiểu U làm bằng chất liệu cứng rắn, dây leo chạm vào, không ngừng phát ra tiếng "đông đông", tuy âm thanh không lớn, nhưng ngồi gần cũng có thể nghe thấy.

Lâm Hạ kỳ quái, khẽ chọt chọt Tiểu U, hỏi: "Làm sao vậy, vừa nãy hình như tớ vừa thấy váy cậu động đấy. Còn có tiếng "đông đông" gì đó... hay là cậu đem theo vật nhỏ (thứ cưng) nào vào lớp?"

Tiểu U nghe Lâm Hạ nói, cô thật muốn mình ngắt đi cho xong, về mặt có chút bối rối, lắc đầu:

"Không phải, tớ bị chuột rút, lại nằm ép nữa, giờ chân có chút tê dại

Vật kia ngày càng dùng sức cọ sát, tiếng động cũng ngày càng lớn,. Tay trái Tiểu U nắm lấy vật kia từ phía sau kéo lại, có cảm giác lại thêm một nhánh dây leo quấn quanh tay mình, lực đạo rất lớn, có kéo thế nào cũng không thoát ra được, còn cảm giác được dường như dây leo kia đang vuron ra chiếc lưỡi mềm mại ẩm ướt, liếm láp lòng bàn tay cô!

Tiểu U vừa vội vừa sợ dường như muốn khóc, phía sau, bạn thân lại hoài nghi hỏi: "Vây à?", Tiểu U khàn khàn, toàn thân run rẩy vô lực, chỉ có thể vô cùng xấu hổ úp mặt xuống bàn, đành bất lực mở ra hai chân, tùy ý để vật kia chà đạp.

Quả nhiên, vật kia không hứng thú với váy Tiểu U nữa, dường như muốn tìm thứ khác khiến nó thích hơn, chớp mắt liền chen vào chân tâm cô, dùng chút sức, thoáng cái liền đâm vào hoa tâm riêng tư, cảm giác mỗi như cùng đau nhức khó chịu khiến Tiểu U kêu lên một tiếng, toàn thân phát run.

Dây leo kia giống như cảm giác được mình làm đau Tiểu U, cũng không tiếp tục lỗ mãng, lại như lúc trước, mềm mại cọ cọ Tiểu U.

Nhưng mà cọ cọ cũng không đúng chỗ nha! Không phải bẹn đùi mà là hoa tâm Tiểu U! Tiểu U mặt như muốn toát ra lửa, xấu hổ chết đi được!

Nhưng mà theo hành động của dây leo kia, cách một lớp quần nhỏ cọ cọ âm thầm, còn có một loại cảm giác tê dại khác thường thoáng lướt qua tập kích Tiểu U, giống như như có dòng điện chạy qua, từ chỗ thâm kín kia đến đuôi xương cụt, chạy thẳng tới óc.

"!" Tiểu U nhanh chóng bịt miệng lại, nuốt xuống tiếng rên rỉ.

Lúc này, dây leo dưới váy cũng không nhân nhượng, từ hoa kính vuron ra thứ như đầu lưỡi ẩm ướt, bắt đầu liếm láp ở nơi riêng tư của Tiểu U. Tiểu U cảm giác được dưới thân rất nhanh đã bị đầu lưỡi dây leo liếm ướt, mà hoa tâm Tiểu U dường như còn cháy ra dịch ướt, thấm ướt một mảng quần lót, thậm chí người ngoài nhìn vào có thể thấy được hoa tâm cô. (Giải thích: Quần ướt thì vải trong a, vải trong thì thấy hết a~)

Đến đây, đám dây leo vẫn chưa cảm thấy đủ, lại một mảnh dây leo từ dưới chui lên theo khe hở trong quần lót tiến vào trong, đem tầng vải vóc kéo ra, chiếc quần lót ướt đẫm đã bị giật ra ngoài. Tiểu U cảm giác được chỗ kín của mình hoàn toàn lộ rõ trong không khí, hơi lạnh và một cổ áp bách mạnh mẽ tới gần.

Trong lòng Tiểu U phát lạnh, không nén được kinh hoàng, nhưng lúc này Tiểu U lại không dám động đậy.

Vật kia đang lôi kéo quần lót Tiểu U, nếu như lúc này cô đứng dậy chạy trốn thì quần lót của nàng chẳng phải cũng bị kéo ra hay sao? Còn có thể bị bại lộ chiếc quần nhỏ trước mặt thầy giáo. Nếu thật như vậy thì cô chết đi còn hơn.

Tiểu U cảm giác được bởi vì hành động lạ thường của mình, cho nên hiện tại, mọi người xung quanh đã bắt đầu chú ý đến...

Không thể tiếp tục như vậy nữa!

Tiểu U hít một hơi thật sâu, vờ như không có việc gì ngồi lại ngay ngắn, tuy đầu lưỡi quý giá kia vẫn không ngừng liếm láp hoa tâm của cô, như đang cố gắng thấm nước ướt, chờ đợi đóa hoa non nót vì nó tách ra.

Tất cả khiến toàn thân Tiểu U muốn xụi lơ, không thể để người khác phát hiện được loại chuyện xấu hổ này! Tiểu U trấn định lại ____ ngồi xuống ngay ngắn, cầm lấy bút bi, giả vờ như đang nghe thầy giảng bài, tay viết soàn soạt, soàn soạt...

Quả nhiên, không lâu sau đó, tầm mắt mọi người chung quanh cũng dời khỏi Tiểu U, ngay cả thầy giáo cũng ném cho cô ánh mắt mắt hải lòng rồi quay đi.

Dây leo kia vẫn vờn đầu lưỡi liếm láp tới lui nơi riêng tư của Tiểu U, khi thì hút, khi thì duyệt, thỉnh thoảng còn cố ý ra vào, bắt đầu thăm dò càng sâu vào bên trong Tiểu U...

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Dây leo làm bậy (H) (2)

Tay Tiểu U cầm bút bi không ngừng quẹt lên giấy, thiếu chút nữa đã đem quyển sách rách nát, Tiểu U nắm chặt bút bi, cố gắng kiềm chế run rẩy, cảm nhận được vật kia đẩy ra cánh hoa riêng tư của mình, từ hoa đế liếm đến hoa động.

"A....." Tiểu U khó nhịn ngâm nhẹ một tiếng, vật kia... Vật kia, thè lưỡi ra đâm thẳng vào tử cung cô!

Đầu lưỡi tiến vào, sự mềm mại, dẻo dai của thân dây leo cũng chen vào, vừa dùng chóp lưỡi liếm liếm điểm nhỏ của hoa huyết, vừa nương theo ái dịch ướt át chậm rãi chui vào, khi nó từ dưới đi lên từng chút từng chút vào cơ thể Tiểu U, bụng dưới của cô churóng lên không có cách nào thừa nhận cảm giác to tướng của nó, nó gần như bao phủ tinh thần của Tiểu U.

Lâm Hạ ngồi phía trước Tiểu U thấy cô hơi run run, thỉnh thoảng lại ho khan và rên rĩ, lo lắng lên tiếng hỏi, "Làm sao vậy? Có phải thân thể khó chịu không?"

Bị bạn thân hỏi làm Tiểu U thêm hoảng sợ, vốn đang căng thẳng đè hoa kính xuống, dây leo giống như được cổ vũ, dùng lực một chút, rút cuộc xông thẳng vào.

"A" Tiểu U đột nhiên cắn chặt môi rên lên một tiếng, Lâm hạ lại càng hoảng sợ, nghiêng người nhìn Tiểu U, liền phát hiện hôm nay sắc mặt cô trắng bệch, mồ hôi trên trán không ngừng chảy xuống, nét mặt có điểm ửng hồng không bình thường, con ngươi hơi mơ màng, cả người hình như nóng ran lên.

"Ngã bệnh rồi hả? Tớ dẫn cậu đến phòng y tế!" Trong phút chốc Lâm hạ định giơ tay báo cáo thầy giáo, Tiểu U sợ không ít, nhanh chóng đè cô lại, nói: "Không có việc gì, sắp tan học rồi, nhìn một chút nữa là tốt rồi, đừng động vào tớ. Tớ thực sự không sao đâu, thật mà".

Tiểu U liên tục khẳng định, cuối cùng cũng làm cho Lâm Hạ thôi chú ý, nhưng mà tinh thần vẫn luôn đặt trên người Tiểu U, cô cũng không nhìn thấy dây leo trên mặt đất, nên đương nhiên không biết bạn thân của mình đang bị dấn vật như thế nào, càng không biết, khi mình quan tâm và chú ý, lại làm cho tinh thần của Tiểu U chịu rất nhiều áp lực.

Trong tình huống tất cả mọi người không nhận ra, nơi hoa huyết riêng tư của Tiểu U đang bị cánh tay to của dây leo xanh biếc xâm chiếm, máu tử nữ chưa kịp chảy ra ngoài đã bị dây leo ma quỷ hút sạch.

Không biết có phải sự thống khổ của Tiểu U đã giảm bớt hay không, sau khi chen vào trong hoa kính của cô, dây leo len vào sâu nhất, đến tận miệng tử cung, lại không tiếp tục động. Mà là dùng đầu lưỡi bắt đầu liếm miệng tử cung của cô, nhẹ nhàng dịu dàng, thỉnh thoảng lại thăm dò miệng tử cung, nhả ra một chút dầu bôi trơn, làm cho lối ra vào thêm ẩm ướt.

Chất bôi trơn đó giống như thần dược, rất nhanh làm cho vết rách trong hoa kính Tiểu U liền lại, liên tục ma sát. Sự đau đớn dần qua đi, sự khuấy động bên trong cũng dần chậm lại. Toàn thân Tiểu U đều phát run, nhưng dưới ánh nhìn soi mói của Lâm Hạ, cũng không dám biểu hiện, cắn cánh tay trái cố gắng đè nén sự rên rĩ, kiềm chế run rẩy, cố gắng ép chặt người vào bàn học, Tiểu U gần như muốn chết.

Bất thành linh, toàn thân tiểu U run rẩy, đặt tới cao trào!

"Đừng!"

Tiểu U khó nhìn được kêu rên, cố gắng hít thở, tưởng rằng như vậy là kết thúc!

Đáng tiếc là, đây mới chỉ là bắt đầu.

Bắp đùi Tiểu U căng cứng, bị dây leo xanh biếc quấn lấy, sự dẻo dai của dây leo quấn lấy hai chân cô không cho phép cự tuyệt, kéo hai chân rộng ra, tiểu huyết run rẩy, dịch ái bắn ra bốn phía, giống như một lời mời xâm chiếm.

Một cây dây leo to như cánh tay xanh biếc khác, không chút nào thương tiếc tiến về phía hoa nhĩ cắm vào, tiến vào chiếc miệng thứ hai, đi vào sâu nhất.

"Đừng..."

Cảm giác bùn rùn vừa kéo tới, dây leo xanh biếc lại rút ra ngoài.

Nó tiếp tục nhiều lần cho vào rút ra, cho vào rút ra, lặp đi lặp lại như vậy vào trong chỗ sâu nhất thân thể Tiểu U, càng không ngừng trêu chọc kích thích cô, để cho cô phải ngân nga theo nhịp động của nó.

Vừa mới trải qua cao triều, Tiểu U gục xuống cạnh bàn, đôi tay nắm chặt lấy mép bàn, cố gắng kiềm chế giọng của mình, dây leo một lần lại một lần xâm chiếm cướp đoạt trong cơ thể cô.

Sự tham lam của nó không hề đồng hành với sự nhẫn nhịn của cô, trái lại càng không kiêng nể gì cả, tàn phá bừa bãi trong cơ thể cô, giống như phải đem cơ thể Tiểu U xâm chiếm không còn gì thì mới cam tâm.

Ngày càng trương to, đè ép, xông vào.

Tốc độ ngày càng nhanh, càng mạnh!

Ý thức của Tiểu U trở nên mơ hồ, nửa người dưới của cô vẫn dây dưa rõ ràng như vậy. Cảm giác điên đảo trong người giống như dòng điện chạy dọc cơ thể, làm cho đầu óc cô trở nên u mê. Tiểu U có cảm giác mình không thể kim chế nữa, mu bàn tay bị cắn cũng sắp chảy máu, không biết có thành công ngăn trở tiếng rên rỉ muốn thoát ra từ trong miệng hay không.

Ps: Lão tà: Sắc máu ôi mất máu

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tiếng chuông tan học (H) (1)

Toàn thân Tiểu U sợ hãi căng thẳng, hoa huyết non mềm lại không ngừng bị xâm chiếm chà xát, dây leo xanh biếc càng đánh càng hăng, đi vào càng thêm mạnh mẽ sắc bén, giống như muốn đục nát Tiểu U vậy.

Đúng lúc này!

"Đình đình đình..." Tiếng chuông tan học đột nhiên vang lên.

Lúc này, dây leo xanh biếc vẫn đang không ngừng vào ra trong tiểu huyết của Tiểu U ngày càng nhanh, cũng đã bắt đầu tới cực hạn, đi vào trong nơi sâu nhất của hoa kính, mãnh liệt va chạm chỗ tử cung, sau đó phun ra.

Xôn xao....

Một mùi thơm ngan ngát xanh biếc từ dịch cây bắn ra, giống như súng bắn nước bắn thẳng vào tử cung Tiểu U, rút cục không nhìn được Tiểu U kêu thành tiếng, tiểu huyết co bóp ngày càng chặt hơn, vật kia tác loạn ở trong cơ thể cô phun ra càng thêm gian nan.

Tiểu U rút cục nhìn không được phát ra tiếng rên, vừa lúc đó tiếng chuông tan học chói tai cũng vang lên, ngoài tiểu Hạ thì cũng chẳng ai chú ý đến cô.

Tiểu Hạ lo lắng nhìn Tiểu U, thấy cô đột nhiên kêu lên, sau đó thì ngã xuống bàn, toàn thân lại lay động một lần nữa còn cho rằng Tiểu U đang vô cùng khó chịu, cũng không biết Tiểu U cũng giống như dây leo xanh biếc đang bắn ra lần thứ hai, một lần nữa đạt được cao trào.

Dây leo xanh biếc bắn ra, rút dây u cốt của Tiểu U, sau đó không động đậy nữa, không hề gây khó xử cho Tiểu U mà liên tục va chạm, nhét trong hoa huyết của cô không chịu ra. Giống như buông tha, lại giống như không hề thỏa mãn, lâu lâu lại liếm láp trong tử cung của cô, không chịu rút ra.

Tiếng chuông tan học kích thích làm tiểu U đạt được cao trào, nhưng cũng làm cho cô từ trong tâm trí u mê tỉnh lại, tỉnh tường nhận ra mình đang làm gì, nhất là dây leo ở trong cơ thể cô tác loạn, hôm nay không chịu buông tha, nhất quyết ở lại trong cơ thể cô, liên tục liếm vào tử cung và hoa kính, dịu dàng mềm mại, cảm xúc rõ ràng như vậy làm cho mặt Tiểu U đỏ ửng, giống như có thể nặn ra máu vậy.

Trên bục giảng, giáo viên nói tan học, bạn bè xung quanh bắt đầu thu dọn đồ đạc, Tiểu Hạ lo lắng rời khỏi chỗ ngồi, qua chỗ tiểu U xem xét.

"Tiểu U làm sao vậy? Khó chịu chỗ nào, nói cho tớ nghe một chút". Tiểu Hạ kêu lên, âm thanh của cô kéo đến sự chú ý của không ít học sinh.

Tiểu U cũng phát hiện ra tình huống không ổn, nhanh chóng ngồi dậy quả nhiên phát hiện ra nhiều bạn học khác cũng đang quay đầu lại nhìn cô quan tâm hỏi han.

Tiểu U quả thực vô cùng xấu hổ, cô làm sao vậy? Trời ơi! Cô nên nói thế nào? Nói rằng cô bị ma quỷ xâm phạm? Nói dưới váy cô không có nội y? Bên trong hoa huyết đang cắm một dây leo mà người khác không thấy được?

"Không, tớ không sao, tớ đau bụng nghỉ một lát sẽ ổn thôi, không cần lo lắng, tiểu Hạ cậu về nhà trước đi, tớ ngồi lại một lát, không có việc gì đâu, thật mà". Tiểu U mặt đỏ ửng tai giải thích.

Bạn gái xung quanh đều lộ ra sắc mặt rằng đã hiểu, cho rằng cô bị đau bụng tháng, thấy Tiểu U không có gì khác thường chỉ dặn dò vài câu, sau đó ai lo việc của người đó.

Cũng chỉ có Tiểu Hạ là chưa yên tâm, cau mày nói: "Cậu như vậy tớ yên tâm thế nào được, tớ chờ cậu, lát nữa đưa cậu về. Được rồi, có muốn tới phòng y tế một lát không? Bây giờ chúng ta đi, có khả năng cô giáo vẫn chưa về".

"Tiểu Hạ, thật sự không cần! Tớ ở khu tập thể, cũng không cách bao xa, nhưng cậu còn phải đón xe công cộng, cậu mau về đi không cần lo cho tớ. Bây giờ tớ đã hết đau, ngồi nghỉ ngơi một lát là ổn thôi". Tiểu U lo lắng giải thích, vừa rồi còn cảm nhận được bên trong hoa kính vật đó lại mạnh mẽ liếm láp.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tiếng chuông tan học (H) (2)

Tiểu U cho rằng dây leo đó lại muốn tiếp tục, sợ đến mặt mũi trắng bệnh, vết đỏ trên mặt gấp díp tan đi, không còn đỏ như trước nữa!

Tiểu Hạ nghi ngờ hỏi, "Thật sự là không có vấn đề gì sao? Vừa rồi cậu còn đau dữ dội như vậy, người không ngừng phát run, bây giờ đỡ rồi à?"

Dây leo ở trong thân thể Tiểu U còn đang liếm mát, dường như nó cũng nghe được lời nói của Tiểu Hạ, muốn chứng minh lời Tiểu Hạ nói là vớ vẩn, cho nên nó cũng không làm Tiểu U đau đến phát run nữa, mà là thoải mái nhẹ nhàng, bắt đầu hôn miệng từ cung của Tiểu U, như kiểu người ta vẫn thường hôn nhau say mê vậy. Lực hút cũng khá lớn, lại dịu dàng, quấy ra không ít ái dịch trong tử cung Tiểu U, liên tục đung đưa.

Đồng thời, mấy chiếc dây leo khác trên mặt đất cũng bám theo thân thể, từ dưới váy chui lên, bám chặt lấy eo nhỏ của Tiểu U, sau đó là bộ ngực của cô, thậm chí chui cả vào bên trong áo ngực mút chặt bầu ngực non mềm, trói chặt nhũ hoa của cô. Vừa dịu dàng mềm mại, vừa mạnh mẽ hung ác, tùy ý làm càn trong người cô.

Tiểu U từ đầu đến cuối luôn bị dọa cho sợ hãi, hơn nữa lại chịu sự kích thích, sự mâu thuẫn này làm cho cô luôn phải kiểm chế bản thân mình, thật sự là làm cho người ta chịu đựng đủ.

Tiểu U cảm thấy muốn khóc, muốn nổi cáu, thậm chí còn muốn bạn tốt đừng quan tâm ngó ngang gì đến cô. Thế nhưng cuối cùng cô cũng không nổi giận, chỉ dịu dàng nói: "Tớ thật sự không có chuyện gì, Tiểu Hạ cậu đi trước đi, tớ chỉ đau bụng một chút. Tớ nói thật, cậu nhìn tớ như vậy tớ cảm thấy rất ngại, tớ nghỉ một chút rồi về thôi. Được rồi Tiểu Hạ, đi thôi đi thôi, tạm biệt ngày mai gặp lại".

Lâm Hạ thấy Tiểu U như vậy, hết lần này tới lần khác từ chối, cũng chỉ có thể đi về theo ý của cô, "Nếu có chuyện gì, hãy lập tức gọi điện thoại cho tớ, tớ chắc chắn sẽ trở lại giúp đỡ cậu. Tạm biệt, mai gặp lại".

Tiểu U thiếu chút nữa phát khóc, vội vã cúi đầu nở nụ cười nhẹ, vẫy tay với tiểu Hạ.

Cuối cùng bạn tốt cũng đi, cánh tay Tiểu U suy sụp buông thõng xuống, lập tức có dây leo quấn lên, tha thiết triển miên liếm lấy lòng bàn tay cô.

Dần dần tất cả mọi người về hết, phòng học chỉ còn một mình Tiểu U, người bình thường cũng không nhìn thấy dây leo đang quấn trên ghế, giống như là chuẩn bị làm thịt chủ cừu non ngây thơ tội nghiệp. Trên mặt đất mấy khúc dây leo động đậy, dần dần không còn yên lặng nữa mà bắt đầu chuyển động.

Túi xách của Tiểu U bị đặt qua một bên, hai bên đùi bị mở rộng, chiếc váy bị tóc lên phía trước, lộ ra phần da thịt, Tiểu U không chịu được khẽ nhắm mắt lại.

"Kết..." Cửa phòng học bị dây leo kéo lại, cánh cửa cạch một tiếng bị khóa lại, khe cửa cũng bị dây leo bò lên, dường như không muốn để người khác thấy được khung cảnh phía trong.

Lúc này ở ngoài cửa sổ nhìn yêu ma nhiễu loạn phòng học. Đường như đã không còn một bóng người!

ORZ: Au, đây mới gọi là nam9 lọt top 10 biến thái của lòng ta a~

Tiểu U cho rằng mình sẽ chết tại phòng học đó, hoặc cuối cùng sẽ bị dây leo phanh thây ăn luôn, ngày mai trở đi sẽ trở thành đề tài thiếu nữ mất tích thần bí trong vườn trường.

Nhưng mà không phải thế.

Dây leo cổ quái này không có hứng thú xâm phạm bên ngoài cô, thậm chí trong lúc hai chân cô run run đứng không vững lại quần quanh cơ thể cô đỡ lấy cô, trước mắt bao nhiêu người, không để ai phát hiện đưa cô về tận phòng ngủ.

Có thể tính toán như vậy, Tiểu U vẫn thấy xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Bởi vì dây leo yêu quái này, đến tận lúc này cũng không đồng ý buông tha cho cô.

Sau khi trở lại phòng ngủ, Tiểu U lập tức bị "đưa người trở lại" dây mây trói buộc cô ở trên giường ngủ. Cô không thể kháng cự mà lại tùy ý để dây leo cởi áo khoác của mình ra, kéo chăn mềm lên, sau đó chặt chẽ bám trên người cô.

Ở dưới chăn, dây mây vẫn thuần thực như trước cởi quần áo ngoài, sau đó tới quần lót, áo lót của cô ra ngoài, cho đến khi cả người cô hoàn toàn trống trơn, làn da non mềm dưới tấm chăn không có gì che giấu dây leo mới yên tĩnh được một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trong phòng ngủ (H)

Cởi hết quần áo Tiểu U, sợi dây leo bắt đầu liếm lên mặt của cô, sau đó là cổ và chân tay, cả cơ thể không bỏ sót bất cứ chỗ nhỏ nào.

Tiểu U cảm thấy cả người run run, ác mộng trong phòng học một lần nữa lại tới, nhưng hiện tại chỉ khác là cô không phải ở trong phòng học mà là trong phòng ngủ yên tĩnh, với chiếc giường lác lư kêu kẹt....

Nghĩ đến đây, Tiểu U không nhịn được bật khóc.

Nhưng mà hơi thở cỏ xanh ướt át kia cũng không tiếp tục làm chuyện rò rỉ đại như Tiểu U suy nghĩ, mà dường như nó đang rửa sạch thân thể vừa trải qua hoan ái của cô.

Dây leo dịu dàng liếm láp trên thân thể cô, cần cổ rồi mồ hôi trên tóc, thậm chí ngay cả nước mắt của cô nó cũng không bỏ qua.

ORZ: Hề, thấy chưa thấy chưa, ko ngược nhá, ôi, nam9 của lòng ta~

Vốn dĩ cô cảm thấy cơ thể mình hết sức khó chịu, nhưng dây leo này giúp cô rửa sạch cô cũng cảm thấy cơ thể mình dần nhẹ nhàng khoan khoái, giống như vừa mới được tắm xong. Cơ thể cô được bôi nhũ dây leo, giống như một lớp kem dưỡng da.

Đợi đến lúc trên người cô hoàn toàn khô ráo, dây leo thu đầu lưỡi lại, từng sợi dựa vào người Tiểu U, có sợi lại dựa vào chỗ xương quai xanh non mịn, có sợi nằm mềm mại ở trên bụng và thắt lưng, sợi khác lại quần quanh trên đùi, sau khi dây leo ngủ say mọi thứ lập tức yên tĩnh trở lại.

Hốc mắt Tiểu U hồng hồng, vừa rồi nước mắt chảy ra đều bị liếm khô, cả khuôn mặt cô đều bị dây leo hôn qua, giống như bôi một lớp mặt nạ, không cần đưa tay sờ, Tiểu U cũng có thể thấy da mặt mình trở nên mềm mịn, loại cảm giác kỳ lạ này, làm cho Tiểu U muốn khóc cũng không được.

Dây leo nằm yên tĩnh ở dưới, Tiểu U nhìn vào trong chăn sau đó nhẹ nhàng cho tay luôn vào phía dưới bụng mình.

Tiểu U mặt đỏ như lửa đốt, mới lúc này bị dây leo giữ lấy sau đó bắn nhiều chất lỏng vào trong tử cung của cô. Cho đến tận lúc dừng lại dây leo cũng không cho thứ chất lỏng đó chảy ra, nhổ ra một hạt giống to nhét đầy hoa kính của cô lại, làm cho chất lỏng bị ngăn cản hoàn toàn ở bên trong cơ thể Tiểu U một chút cũng không thể chảy ra.

Bây giờ hạt giống đó vẫn đang còn nằm ở chỗ đó, Tiểu U định đi vào toilet lấy thứ kia ra, nhưng dây leo quần quanh cơ thể cô rất có sức mạnh đã mạnh mẽ kéo cô lên giường nằm ngủ.

Lúc này dây leo rốt cục nằm im, Tiểu U cọ xát hai chân, không muốn phải chịu đựng cái cảm giác khác thường này nữa. Bàn tay nhỏ di chuyển đến phía trước hoa kính, khẽ dang rộng hai chân, vừa định cho tay vào thì một dây leo đã quấn chặt lấy tay cô. Dây leo vừa động làm cho ngón tay của cô bất chợt tiến sâu vào trong hoa huyết.

Lần va chạm này khá mạnh, làm cho vật bị nhét ở bên trong hoa huyết Tiểu U dội lên sau đó bị nhấn vào càng sâu. Tiểu U hét lớn một tiếng thậm chí còn cảm giác được vật đó đã mắc kẹt ở tận tử cung mình, sợ tới mức kẹp chặt hai chân.

Dây mây bị kẹp ở giữa đùi của cô dường như khó chịu với hành động vừa rồi. Biết cô sợ hãi, nhưng vẫn nghiêm khắc trừng phạt vào bên trong hoa kính của cô. Tiểu U lập tức nghe được tiếng kéo kẹt, đó là âm thanh của chiếc giường va chạm với cơ thể cô tạo nên.

Tiểu U quả thật ngượng ngùng muốn chết, vội vàng cố gắng nắm lấy dây leo đang làm bận trong cơ thể mình.

Cô ngừng thở, cơ thể căng lên, hi vọng âm thanh phía dưới có thể dừng lại, cũng hi vọng dây leo có thể an tĩnh lại. Thậm chí chỉ cần nó yên tĩnh lại, cô sẽ không quản thứ trong cơ thể mình là thứ gì nữa.

Không biết có phải là nghe thấy tiếng lòng của Tiểu U hay không, dây leo cũng không tiếp tục gây khó dễ cho cô. Mà từ từ rút ra khỏi tiểu huyết khí khao. Đến lúc ra tới cửa hoa kính, lại nhẹ nhàng hôn mút một chút, sau đó giữ chặt lấy cánh tay phải của Tiểu U, giống như rắn bò về tay cô.

Sự ép buộc này, làm cho Tiểu U không nhận được sự xấu hổ, cả người đều muốn bốc hơi, tiếng thở cũng muốn nghẹn lại ở miệng, một lát sau mới ổn định.

"Ken két" một tiếng, phòng ngủ mở ra, có người đã trở về.

Tiểu U theo bản năng nhìn qua, đúng lúc nhìn thấy ánh mắt của bạn cùng phòng Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt vừa thấy Tiểu U ở trên giường, ngay lập tức thấy ngạc nhiên nói, "Tiểu U sao trở về phòng sớm vậy? Lý....Khụ"

Nói tới đây, Tiểu Nguyệt vội vàng nhìn xung quanh xem có ai hay không sau đó bước tới gần đầu giường Tiểu U, thì thầm nói, "Tớ nhìn thấy Lý Mặc tới tìm cậu, hẳn rất vất vả mới trèo tường vào được, cậu không nói chuyện với hắn nhiều một chút sao? Chúng tớ vốn dĩ ở cùng với giáo viên chủ nhiệm, bên này không có ai, cũng không ai chú ý đến hai cậu đâu."

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Bạn trai cũ

Lí Mặc.

Nghe thấy cái tên này, Tiểu U cảm thấy hoảng hốt, chớp mắt một cái, cái tên thân mật như vậy nhưng bây giờ nghe lại như cách xa cả thế giới.

Lí Mặc là bạn trai trước của cô, mới xác định quan hệ còn chưa tới một năm, tình cảm ngọt ngào thuần khiết, từ trước tới nay ở chung cũng chưa từng phải đổ mắt.

Sở dĩ nói là bạn trai trước vì do yêu sớm. Lúc trước Tiểu U vì yêu đương mà thành tích học giảm sút nghiêm trọng, bị chủ nhiệm mời cha mẹ hai bên lên nói chuyện, kết quả hai người bị buộc phải chia tay.

Bây giờ hai người cũng đã chia khoa, Lí Mặc và Tiểu U không ở chung một khu nữa. Bị ép buộc ở ký túc xá, thậm chí ngay cả số di động cũng bị thay đổi, hiển nhiên là không có cơ hội tiếp xúc.

Tiểu U cũng không có thời gian xúc động đối với chuyện bị chia rẽ tình cảm này, Tiểu Nguyệt ngồi gần lại khiến cho Tiểu U có một chút hồi hộp lúng túng, không chỉ như vậy, lời nói của Tiểu Nguyệt dường như làm cho dây leo đang ngủ trên người cô thức tỉnh. Đại khái là sau khi nghe được cái tên Lí Mặc, trong phút chốc Tiểu U có cảm giác chán nản, dây leo trong người cô lại chuyển động một lần nữa, khiến cho sắc mặt cô sợ hãi đến trắng bệch.

P/s: Ảnh ghen rồi, chị U khổ rồi a~

Tiểu Nguyệt nhìn khuôn mặt Tiểu U, không hiểu sao lại trở nên trắng bệch, "Chẳng lẽ cậu chưa thấy Lí Mặc?".

Tiểu U mết môi, mím chặt môi lác đầu.

Thấy bộ dạng Tiểu U như vậy, Tiểu Nguyệt cho rằng cô đang khó chịu, lại không biết do Tiểu U sợ hãi.

Theo lời Tiểu Nguyệt nói, Tiểu U rõ ràng cảm nhận dây leo bắt đầu chuyển động, vẫn ôm lấy cô nhưng trên người cô lại không ngừng bị quấn chặt, cuốn quanh bầu ngực, chậm chậm quấn lên đùi cô, giống như là trói cô lại. Tiểu U nắm chặt tay, vô cùng sợ hãi. Thậm chí ngay cả hạt giống bên trong người Tiểu U cũng bắt đầu tỉnh lại, bắt ngờ nhảy lên một cái.

Cuối cùng không cần dây leo đưa đẩy, bản thân nó tự động di chuyển, giống như đang trừng phạt, lập lại chiều cũ đi về phía tử cung của cô! Lúc trước hạt giống này vốn mắc kẹt ở tử cung, lần này lại trực tiếp đi sâu vào trong, điều này làm cho dịch thể bên trong tử cung càng trương lên, làm cho bụng

dưới cửa Tiểu U to ra.

Tiểu U hét lớn một tiếng, vùi vào bên trong chăn, hoàn toàn không muốn nhìn thấy người khác.

Tiểu Nguyệt thấy thế an ủi: "Đừng bức bối, đã có lòng muốn gặp thì lúc nào gặp chẳng được".

"Sớm biết vậy tớ đưa điện thoại cho cậu thì tốt rồi, khi đó thấy hấn vội vã đi tìm cậu, tớ cảm thấy chắc sẽ tìm được. Không nghĩ tới các cậu lại không gặp được nhau. Đúng là khó hiểu thật, sau khi tan học tớ nhìn thấy hấn đi lên lầu, vậy mà lại không đợi để gặp cậu sao? Không lẽ cậu chạy đi đâu khó tìm như vậy sao?"

Tiểu Nguyệt có chút tiếc nuối lại có chút không giải thích được, nhìn khuôn mặt trắng nõn của Tiểu U nói.

Trong đầu Tiểu U run run, cũng không quản dây leo đang tác quái trên người cô. Khi tan học, khi đó không phải cô đang bị...trong phòng học?

Lí Mặc đến tìm cô sao?

Không lẽ anh ấy nhìn thấy?

Tiểu U cũng không biết, vào lúc đó Thụ Yêu đang thi triển phép thuật, chỉ lo lắng Lí Mặc sẽ thấy được cơ thể cô không mặc gì, còn bị vật cổ quái xâm nhập quán lấy.

Khi Tiểu U nghĩ đến vấn đề này, cô không sợ người ta phát hiện ra bản thân mình như vậy mà bị xa lánh, cô chỉ sợ Lí Mặc sẽ đem chuyện này lan truyền ra ngoài.

Sự sợ hãi này quá lớn, thậm chí làm cho cô đối với người yêu mình cũng mất đi sự tin tưởng.

Cảm giác được Tiểu U lo lắng, dây leo ngừng chọc ghẹo cô, an ủi bằng cách liếm liếm sống lưng và lòng bàn tay đang lạnh run. Giống như vỗ về an ủi, nói cho cô rằng cô không cần lo lắng.

Tiểu U đương nhiên không có tâm ý tương thông với dây leo quái dị, có lẽ cô thật sự quá mệt mỏi, trong lòng vẫn còn sợ hãi, không đầy một lát đã ngủ quên.

Ban ngày bị dọa sợ, lại còn mới thất thân và trải qua hai giờ ân ái kịch liệt như vậy, nếu không phải dây leo tiết ra loại chất lỏng kỳ lạ vào người cô để chữa trị thân thể, cô có lẽ đã sớm ngất đi, khẳng định không còn khỏe mạnh được đến giờ.

Nghĩ như vậy, tinh thần Tiểu U vô cùng mệt mỏi, từ từ buông lỏng sức, nhẹ nhàng ôm lấy dây leo. Cô vốn còn định nghe Tiểu Nguyệt nói chuyện nhưng con mắt mở ra nhắm vào vài lần cũng không thể mở được nữa.

Một lát sau Tiểu Nguyệt mới phát hiện Tiểu U đã ngủ thiếp đi, cô cảm thấy thật khó hiểu không biết tại sao Tiểu U lại ngủ sớm như vậy. Cũng không suy nghĩ nhiều, tiện tay kéo chăn đắp cho Tiểu U, sau đó từ trên ghế bước xuống.

Sau khi rèm nhỏ của chiếc giường khép lại.

Một sợi dây leo từ dưới chăn trượt lên, nó nhẹ nhàng tới gần khuôn mặt cô, liếm liếm mí mắt đang khép chặt đó.

Trong lúc ngủ Tiểu U cảm nhận được một mùi thơm dịu, ngủ càng sâu, thậm chí những cơn ác mộng vì sợ hãi của cô cũng dần biết mất trả lại giấc ngủ an bình..

Chỉ là, vấn đề hình như có một chút kỳ lạ?

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Giấc mộng kỳ quái (1)

Lúc Tiểu U tỉnh lại có gì đó không đúng lắm. Cô không phải đang ngủ trong phòng sao, tại sao lại trở lại phòng học được?

Chẳng lẽ do cô ngủ đến mức mơ hồ?

Tiểu U mơ màng nghĩ đến giấc mơ đó, vừa muốn nằm xuống ngủ một lát nữa, thì đã bị một người chọc ở phía sau lưng.

Là Lâm Hạ.

Không cần nhìn, Tiểu U giống như đã biết ở phía dưới sắp xảy ra điều gì, chuyện này giống như đã từng xảy ra. Tiểu U hoảng hốt quay đầu lại, Lâm Hạ nói nhỏ với cô rằng, "Cậu đừng ngủ nữa, vừa rồi thầy giáo cũng đã nhìn cậu, cậu ngủ nữa sẽ bị mắng đó."

Tiểu U tỉnh táo lại một chút.

Cảnh vật vừa rồi mới có một tầng sương mù, bây giờ đã dần tan - Cô đang trong giờ học!

Tiểu U cũng không chú ý tới, cô căn bản không nhìn rõ mặt thầy giáo, thậm chí bạn học xung quanh, trừ những người bạn vô cùng thân thiết. Mọi người căn bản đều có gương mặt búp bê giống nhau, tại đây mọi điều vô cùng quý dị, cô đặt bút viết cũng không phát hiện ra điểm khác biệt.

Trong nháy mắt tiếng chuông tan học vang lên.

"Đỉnh Đỉnh Đỉnh"

Tiểu U buông tay, trên quyển vở xẹt qua một dấu vết, cô có cảm giác chỗ nào đó không đúng. Giống như trong trí nhớ của cô, lúc tiếng chuông tan học là cảm giác sợ hãi, chứ không bình tĩnh như bây giờ.

Trong lòng Tiểu U sôi ruột không biết tại sao không muốn tiếp tục ngồi trong lớp nữa, sợ rằng nơi này sẽ xuất hiện một ác ma, đem cô ăn đến tận xương cốt cũng không còn. Tiểu U luống cuống tay chân cầm sách vở cất vào trong túi sách, sau đó chạy đi, quên cả việc chào hỏi Lâm Hạ.

"Tiểu U!"

Vừa chạy đến cửa, Tiểu U đã bị tiếng gọi quen thuộc gọi lại, mới quay đầu đã thấy một bạn gái đứng cách mình không xa vậy tay, rõ ràng khoảng cách không xa, thế mà Tiểu U lại không nhìn rõ bộ dạng của cô ấy. Chớp mắt hoảng hốt một cái, Tiểu U chợt nhớ đó là âm thanh của Tiểu Nguyệt, người đang gọi cô chắc hẳn là cô ấy.

Nghĩ đến đây lại nhìn qua, không biết có phải do người bạn gái kia tới gần hay không, Tiểu U đúng là có thể nhìn rõ được mặt cô ấy, đúng là Tiểu Nguyệt.

Trong lòng cũng đỡ lo ngại, lại nhìn thấy bạn tốt. Tiểu U có thể thả lỏng được chút, vậy tay gọi Tiểu Nguyệt.

Lúc này Tiểu U mới phát hiện phía sau Tiểu Nguyệt là một người con trai. Nhìn có vẻ quen thuộc nhưng không rõ mặt lắm.

Người đó đến gần, Tiểu U có chút sợ hãi, cũng không biết vì sao, người này đến mang theo một cảm giác áp bức, cô theo bản năng lùi lại phía sau.

Tiểu Nguyệt kỳ lạ hỏi, "Tiểu U cậu sao vậy? Đây là Lý Mặc, hôm nay vì cậu mà hắn đã trốn học, trèo tường vào đây, thật vất vả mới gặp được, cậu sao vậy?"

Lý Mặc!

Cái tên này giống như ma chú, làm Tiểu U đang hoảng hốt cũng dần thanh tĩnh lại. Đúng rồi, xa nhau đã một kỳ nghỉ hè, Lý Mặc rút cục cũng tìm đến cô. Nhìn hình ảnh Lý Mặc mơ hồ dần rõ ràng, cảm giác xa lạ biến mất, sự quen thuộc lại trào lên trong lòng. Tiểu U đột nhiên muốn khóc, giống như là chịu ảm ức bao lâu nay, cuối cùng tìm được người chia sẻ.

Nhưng mà ngay sau đó, cả người Tiểu U cứng lại, lạnh cả người.

Bị Lý Mặc ôm vào trong ngực, mở to mắt nhìn bảng tên trên đồng phục của hắn, cao nhất ban (* 高一 (3) 班) - Lý Mặc, trên áo còn có mặt cười mà Tiểu U ghê tởm ngắm về lên.

Rõ ràng bọn họ đã khai giảng lớp 11, nhận đồng phục lớp 11, vậy tại sao Lý Mặc còn mặc bộ đồng phục này. Nhưng đó cũng không phải vấn đề lớn, mà vấn đề là đồng phục này của Lý Mặc trước khi nghỉ hè, bởi vì lần đó tiểu U bị "đi cá" ghé thăm nên nhuộm đỏ váy, phải lấy áo hắn che đi.

Sau khi tình cảm của bọn họ bị phát hiện, bị hai bên cha mẹ biết, xảy ra hàng loạt sự việc, cô cũng chưa có cơ hội trả lại áo cho hắn, bây giờ chiếc áo còn nằm trong tủ quần áo của cô.

"Tiểu U vì sao em không ngẩng đầu nhìn anh, chẳng lẽ em không nhớ anh sao?" Lý Mặc ôm tiểu U mở miệng nói, âm thanh nhẹ nhàng triền miên. Ở trong suy nghĩ của Tiểu U cũng chưa từng có, hắn nhẹ nhàng xoa bàn tay sau lưng cô, giống như đang an ủi.

Giọng nói quen thuộc, hơi thở quen thuộc, làm tiểu U bị mê hoặc tiếp tục chìm đắm. Tiểu U cũng có chút hoảng hốt, sâu trong lòng vẫn tồn tại sự hoài nghi. Hơn nữa, Tiểu U còn phát hiện theo sự hoài nghi đó, hoàn cảnh xung quanh cô cũng xảy ra sự biến hóa, thậm chí vòng tay ôm ấp của hắn cũng thay đổi.

Tiểu U tay để trước ngực Lý Mặc, rõ ràng là đồng phục, cô lại có cảm giác đang đụng phải vỏ cây.

Tiểu U cúi đầu, lắp bắp nói, "Cơ thể của anh tại sao lại cứng như vậy?" Câu này vừa thốt ra, cô đã ngay lập tức che miệng lại!

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Giác mộng kỳ quái (2)

Rõ ràng có cảm giác không đúng, lại còn nói ra nghi vấn, để lộ ra sự nghi ngờ này không phải là dở hơi sao! Nhưng Tiểu U phát hiện lúc này bản thân mình rất kỳ lạ. Giống như những lời trong lòng không thể giấu được đối phương vậy, dù cô không muốn nói nhưng không nhịn được vẫn thốt ra.

Nghe câu hỏi của Tiểu U, Lý Mặc cười nhẹ, giọng nói mềm mại như gió nhưng lại không lộ ra ý muốn trả lời, "À đó là quần áo vải dệt không tốt, về sau sẽ đổi "da" khác, chắc sẽ không cứng nữa đâu".

Tiểu U không chú ý lắm khi Lý Mặc nói từ "da", bây giờ trong đầu cô đang có chút rối bời, chỉ số thông minh rõ ràng không cao, cho dù có hoài nghi, cũng không có suy nghĩ nào để tra xét, chỉ muốn đối phương giải thích, cũng chẳng sợ không đúng logic là có thể đối phó với cô.

Chỗ này đúng là quái dị, vừa mới bị thuyết phục bởi câu trả lời "cơ thể cứng là do vải dệt", ngay lập tức cô lại cảm giác được cái vô nhẹ vào cô kia cũng thật kỳ lạ, cái cảm giác này căn bản không phải giống như người, mà ngược lại giống như cành cây hoặc dây leo, cảm giác có chút quen....

"Tiểu U ngẩng đầu, để anh nhìn em một chút". Lúc này Lý Mặc nói, vẫn giọng nói dụ dỗ Tiểu U như cũ.

Trong lòng Tiểu U vô cùng run rẩy, người này không biết là cái gì, thúc giục nhưng lại làm cho cô theo bản năng không dám ngẩng đầu. Cảm giác muốn đề phòng, nhưng nhịn không được lại hỏi: "Em, anh...Tay anh sao lại dài như vậy?"

Lý Mặc cũng không thêm để ý đến sự phòng bị của cô, chỉ khẽ ôm cô rồi cười, "Tay dài đương nhiên là để ôm chặt em rồi."

Đầu óc Tiểu U lại bị thuyết phục, nhưng lúc này khóe mắt cô vô tình nhìn về phía Tiểu Nguyệt, cô ấy còn đang cười chế nhạo Tiểu U và Lý Mặc, vẫn âm thanh quen thuộc đó, nhưng biểu cảm trên khuôn mặt dần biến mất đang vận vẹo thành khuôn mặt khác...

"A!" Tiểu U hét lên một tiếng lui về phía sau, lại bị người phía trước cản lại, cảm cô bị một bàn tay mạnh mẽ nâng lên: "Tiểu U đừng sợ, những thứ linh tinh đó không nên nhìn, chỉ nhìn anh là được, anh là Lý Mặc của em, nhìn mặt anh, có nhớ anh lớn lên thế nào không?"

Tiểu U bị bắt phải ngẩng đầu lên nhưng trong lòng vô cùng hoài nghi và sợ hãi, thế giới trong mắt cô bây giờ thay đổi, Lý Mặc trước mắt cũng không còn là Lý Mặc mà giống tiểu Nguyệt biến thành khuôn mặt vận vẹo....

Tiểu U đẩy hán ra, xoay người bỏ chạy.

Tiểu U nhanh chóng chạy xa, "Lý Mặc" đứng yên tại chỗ cũng không đuổi theo, bóng dáng của hán nhìn mờ lung huyền ảo như có như không.

"Thấy rõ hình dáng hán ta không?"

"Linh chủ thứ tội, tâm phòng bị của phu nhân quá nặng, tôi chỉ trông được năm phần thôi, không có cách nào trông thấy hết được".

"Thật đáng tiếc", Lý Mặc" cười ha ha nói đáng tiếc, nhưng mà giống như cũng chẳng để ý nhiều.

Nhìn bóng dáng Tiểu U chạy đi xa, "Lý Mặc" và "Tiểu Nguyệt" đứng tại chỗ cũng đột nhiên biến thành hư ảnh.

.....

Tiểu U chạy nhanh đến cổng trường, đang muốn ra khỏi cửa đột nhiên bị cản lại.

"Đứng lại, linh chủ có lệnh, trong thời gian đang học không thể rời trường học".

Linh chủ là cái gì? À đúng rồi, chắc là hiệu trưởng.

Nhưng lên lớp...không phải đã tan học rồi sao?

Đầu Tiểu U hỗn loạn một giây, đột nhiên nghe được tiếng trống vào học vang lên!

Tiểu U hoảng hốt, ngay lập tức chạy về phía lớp học, hoàn toàn quên mất cô vừa chạy đi giống như ma đuổi.

"Báo cáo!"

Lúc Tiểu U chạy về lớp học, đã vào lớp được một lát, cô thở hổn hển đứng ở cửa lớp học, chờ thầy giáo nổi lòng từ bi tha cho cô một lần, nhưng mà đang trong giờ học thầy giáo đương nhiên không tốt như vậy.

Ngón tay thon dài cầm viên phấn viết trên bảng đen, sau khi nghe được tiếng của Tiểu U, cũng không thêm nhìn cô một cái trầm giọng hỏi, "Đến trễ như

vậy, bận việc gì?"

"Em..." Tiểu U không biết nên giải thích bản thân mình như thế nào lại cho rằng đã tan học, chỉ có thể đỏ mặt nói, "Em bị tiêu chảy".

"Câu nói dối." Một người bạn học không biết tên gì đột nhiên mở miệng tố giác cô. "Thầy ơi, em vừa thấy bạn ấy đứng dưới lầu ôm ôm ấp ả một người con trai, bạn ấy không tiêu chảy, rõ ràng là hẹn hò yêu đương".

Câu này vừa nói ra, trong phòng học vang lên một trận cười nhạo, còn những người khác cũng ào ào bàn tán, "Tớ cũng thấy". Làm Tiểu U vô cùng xấu hổ, cô cũng hoảng hốt nhớ tới việc Lý Mặc đến tìm cô, sau đó cô còn ôm hân, không nghĩ chuyện này lại bị bạn cùng lớp nhìn thấy, điều này làm cho Tiểu U vô cùng xấu hổ, tay chân luống cuống đứng ở cửa phòng học, cúi đầu chỉ hận không có cái lỗ để chui xuống.

"Đến trễ thì thôi, còn nói dối để yêu sớm, xem ra em cần bị giáo huấn". Trên bục giảng, người thầy giáo tuy trẻ tuổi nhưng giọng nói vô cùng nghiêm túc, làm Tiểu U cảm thấy bản thân mình thật sự sai trái, đầu cũng không dám ngẩng, mãi cho đến khi thầy giáo nói, "Đúng lúc đang học tiết học về sinh lý, em đến làm mô hình đi".

Hả?

Cơ bản là Tiểu U không hiểu được ý của hân, chính là giọng nói này làm Tiểu U thấy kỳ lạ, rất không ổn.

Tiểu U đột nhiên ngừng đầu, đập vào mắt cô là một đôi mắt giống như vì sao đêm, vô cùng mỹ lệ, ngay sau đó tinh thần của cô giống như bị kéo đi.

Người như vậy làm sao có thể là thầy giáo? Căn bản Tiểu U chưa từng thấy. Nếu trường học có thầy giáo đẹp trai như vậy, tội học sinh đã sớm truyền khắp trường, còn bạn cùng lớp, Tiểu U lo lắng nhìn qua, lại phát hiện, cô hoàn toàn không nhìn thấy mặt các bạn cùng lớp.

"Thật...xin lỗi, hình như đi nhầm lớp, tôi không biết các người, không biết..." Cả người Tiểu U run lên lui về phía sau nhưng chân vừa mới bước ra được một nửa đã bị dây leo ở đầu tới, cuốn chặt lấy eo và hai cánh tay cô.

"A!" Tiểu U hoảng hốt hét một tiếng, hoảng loạn nhìn về phía người đó, hân giống như là đang trêu đùa con mèo cười một tiếng, giọng nói nhẹ nhàng phảng phất bên tai cô, "Muốn chạy sao?"

Dây leo dùng sức cuốn lấy cô!

Tiểu U cảm giác người mình bay vút lên, chỉ trong nháy mắt đã bị dây leo buộc ở trên bục giảng, trước mặt người xa lạ kia. Hân cúi đầu hôn lên môi cô, vô cùng nhẹ nhàng nói, nhưng lại giống như đe dọa, "Dám chạy trốn, tội vô cùng nặng".

Tiểu U bị ngồi trên bục giảng, đối mặt với bảng đen, ở bên dưới lớp, tuy rằng những bạn học đó một đám không giống mặt nhau nhưng không rõ là ai, lúc này cô quay lưng nên căn bản không nhìn thấy họ. Khi Tiểu U nhìn thấy người trước mặt, nhưng hân lại ở trước mặt nhiều người như vậy xoa ngực cô, cô hét lớn sợ đến chết, "Không được."

Thật vô cùng vớ vẩn rồi!

Tiểu U không ý thức được bản thân đang nằm mơ, cô thật không dám nghĩ rằng trong hiện thực lại xảy ra chuyện này, chỉ cảm thấy vô cùng hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Dạy học play (h) (1)

"Đây là trừng phạt, không thể không muốn~"

Người đàn ông ở trước mặt lộ ra ý cười trong suốt, nhưng ở trong mắt Tiểu U, cô lại cảm thấy khuôn mặt tươi cười ôn hòa của hân vô cùng âm u, giống như mạng theo lệ ý* cùng ác ý.

*lệ ý hoặc lệ khí: Có thể hiểu là sự u ám, ác độc. Gần giống như âm khí.

Ngay tại lúc Tiểu U bị dọa sắp khóc bởi bàn tay phía bên dưới chạm vào nội y, thì người đàn ông này lại để sát khuôn mặt hân tới trước mắt cô, gần như là áp lên mặt Tiểu U, chớp mũi đối chớp mũi.

Bởi vì bị dây leo trói buộc mà không thể lui về phía sau, Tiểu U chỉ có thể nước mắt lưng tròng nhìn người đàn ông đối diện không biết đang làm cái gì, sau khi im lặng qua 7, 8 giây, đột nhiên hân khẽ hôn lên đôi môi màu phấn hồng của Tiểu U, lệ khí toàn thân nháy mắt bị hòa tan đi một nửa, hân dịu dàng nói: "Không phải sợ, nếu em ngoan ngoãn, không qua lại với tên Lý Mặc kia nữa, thì sẽ không bị trừng phạt."

Người đàn ông nháy mắt ôn nhu làm cho Tiểu U sững sốt, lập tức bắt kịp với những gì hân nói, giống như là đột nhiên lấy được đáp án cứu mạng, vội

vàng chỉ lên trời thề thốt: "Em với hấn đã chia tay, sẽ không dây dưa thêm nữa, thật sự! Thầy ơi, thầy mau thả em đi, em nhất định sẽ nghe lời."

"Ha ha, cái này thì không thể được." Ánh mắt người đàn ông lại đột nhiên trở nên nguy hiểm: "Lúc này thầy cũng nhìn thấy, người vừa gặp được Lý Mặc liền nhào lên ôm lấy, một chút ngưng ngừng của con gái cũng không có, vậy còn nói là không còn qua lại?"

"A!" Tiểu U hét lên một tiếng, tay của hấn chẳng biết tiến vào áo lót của cô từ lúc nào, nắm lấy đầu vú Tiểu U, rõ ràng là hấn chỉ nhéo một chút nhưng Tiểu U lại cảm thấy được đầu nhũ giống như là bị cái gì đó cắn lấy, có chút đau, nhưng nhiều hơn là nhục nhã, bây giờ là đang ở lớp học, sao có thể như vậy được.

"Ai ya, tuy rằng ta không muốn làm cho Tiểu U sợ hãi, có điều, chỉ khi sợ hãi như vậy, mới có thể làm cho em nhớ kĩ chuyện này." Người đàn ông cúi đầu nói nhỏ ở bên tai Tiểu U, theo động tác càng lúc càng tới gần của hấn, sợi tóc mềm mại nhẹ nhàng chạm qua mặt của Tiểu U, thân mật giống như lời tâm tình của tình nhân trên giường nói với nhau.

Tiểu U hiện tại hoàn toàn bị sợ hãi chiếm cứ đầu óc, căn bản không có nghe được câu cuối hấn nói gì, hơn nữa giọng nói thì thầm nhỏ nhỏ giống như biến thành sợi lông ngỗng cọ qua vành tai cô, ngoại trừ mang tới một chút tê dại thì cũng không có tính chất hù dọa.

Trong đầu Tiểu U tràn ngập suy nghĩ làm sao để tẩu thoát, cô giãy dụa, liều mạng vặn vẹo nhưng sợi dây leo trên người giống như vật còn sống, càng lúc càng quấn chặt, giống như hấn đang tức giận mà trừng phạt cô ôm người khác, từ bên dưới quần áo vươn vào bên trong, đem hai vú được che dưới lớp quần áo kéo ra ngoài, thậm chí ngay cả quần áo cũng rất nhanh đều bị cởi ra, mà móc khóa tựa hồ tùy thời tùy lúc có thể vỡ vụn, thậm chí dây leo còn cuốn quanh đầu nhũ Tiểu U, nó bị kích thích liên tục mà gồ lên, chưa dừng ở đó, dây leo cuốn quanh đầu nhũ cô giống như mở hé ra một cái miệng nhỏ nhắn, đem đầu nhũ hoàn toàn ngậm ở bên trong, dưới sự che lấp của đồng phục mà mạnh mẽ bú liếm.

Trời ạ! Đây là cái dây quỷ quái gì!

Tiểu U quả thực muốn thống khổ rên rỉ, nhưng loại này che dấu không được sự thỏa mãn, lại để cho cô cảm nhận được một cỗ tê dại cùng ngứa ngáy dần dần dâng lên ở sâu trong cơ thể.

Người đàn ông vừa lòng khẽ vuốt ve hai má ửng hồng của Tiểu U, trong mắt hiện lên một tia thỏa mãn nhưng lập tức tràn ngập khát vọng càng sâu, có điều hấn không vội.

Hấn tiếp tục lên lớp, giọng nói giống như hàm chứa một tia tình dục khàn khàn cùng một chút từ tính chậm rãi vang lên: "Hiện tại chúng ta tiếp tục học. Mọi người hiện tại đã đến tuổi trưởng thành, nam nữ đã bắt đầu bước vào thời kì dậy thì cũng đã bắt đầu có năng lực giao phối cùng dục vọng....."

Vừa nghe được hai chữ "giao phối" này, bên dưới truyền đến từng đợt âm thanh gián đoạn, đột nhiên có thật nhiều học sinh hiếu học nhiệt tâm phát biểu, cái chính: "Thưa thầy, giao phối là từ dùng cho động vật, chúng ta bây giờ là con người, cần dùng từ giao hợp, đương nhiên còn có thể dùng khẩu giao, nhũ giao."

Lời này vừa nói ra, nhất thời một mảnh cười vang, cũng có người đối với người không xứng làm thầy như hấn tỏ vẻ ủng hộ, cảm thấy được học sinh phản bác là làm điều thừa, nói: "Ngày thì có làm sao? Dù sao cũng đều là các loại giao."

"Ba" một tiếng, Tiểu U thở hổn hển chỉ nhìn thấy một sợi dây leo lớn ở bên chân bỗng nhiên vung lên, sau lưng cô truyền lại một trận tiếng động thật to, giống như, còn có thanh âm hét chói tai hết đợt này tới đợt khác cùng với tiếng động giống như có vật gì đó bị ném ra ngoài cửa sổ, sau một loạt tiếng động vỡ loảng xoảng của thủy tinh, bạn học sau lưng Tiểu U tựa hồ trong nháy mắt đều yên tĩnh như về mùa đông, một chút tiếng nói cũng không dám phát ra, Tiểu U tiếp tục không nghe thấy bất kì thanh âm gì nữa.

Mà người đàn ông kia, đầu sỏ gây nên tất cả chuyện này, lại bấm tay cọ vào mặt của Tiểu U, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn phía sau, chính là không chút để ý khinh thường trách mắng: "Thời gian lên lớp, cầm ôn ào."

Tiểu U cảm thấy phía sau yên lặng tới mức thực thần kì, tựa hồ ngay cả tiếng hít thở cũng không có, giống như không còn bất kì người nào tồn tại, giữa lúc hoảng hốt, thậm chí Tiểu U nghĩ những người đó có phải thật sự biến mất hết rồi hay không, nhưng việc người đàn ông này còn tiếp tục giảng bài đã đánh vỡ ảo tưởng của cô.

"Tốt lắm, tiếp tục lên lớp. Mới vừa nãy chúng ta nói tới đầu nhũ, à, là nói tới đặc điểm sinh dục của nữ sinh bước vào thời kì phát dục. Một trong những đặc điểm sinh dục nguyên thủy của người nữ chính là vú, ở tuổi này của các bạn, vú của cô gái sẽ dần dần do dậy thì mà trở nên lớn hơn, sau này thậm chí còn chứa sữa bên trong, việc nuôi trẻ em bằng sữa mẹ là rất quan trọng, cho dù hiện tại có sữa bột nhưng sữa mẹ đối với trẻ em có tầm quan trọng không thể thay thế. Vú lớn sẽ chứa đựng lượng sữa tự nhiên nhiều hơn, tuy nhiên, sự phát triển của vú có thể do tự nhiên hoặc được tác động bởi tác động bên ngoài, bổ sung dinh dưỡng và thường xuyên mát xa sẽ thúc đẩy sự phát triển của vú." Hấn vừa nói vừa mở cúc áo của Tiểu U.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Dạy học play (h) (2)

Không được!

Tiểu U há mồm muốn kêu to, nhưng cô đột nhiên phát hiện miệng mình không phát ra thanh âm nào, trừ bỏ thở gấp, ngay cả chính Tiểu U cũng không thể nghe ra cô nói cái gì nữa.

Người đàn ông giật mạnh áo sơ mi Tiểu U ra, cũng không có ý dừng lại, dây leo tiếp tục luồn vào dưới áo lót, không ngừng xoa nắn nổi lên từng vệt gân guốc.

Tiểu U kinh hô một tiếng, nhưng vẫn như lúc nãy, trong đầu nghĩ muốn phát ra âm thanh gì đó, nhưng khi đến bên miệng đã thành tiếng thở dốc ái muội.

Dây leo thô ráp quần trước ngực Tiểu U theo động tác của người đàn ông, phun ra nhũ đầu hồng nhuận, nhũ đầu vừa gặp không khí liền kích thích, co rúm run rẩy, Tiểu U cảm thấy thân thể có một cô cảm giác khó nhịn xông tới, hai đùi bất giác leo lên bực giăng.

Nhũ tiêm non mịn lớn nhỏ vừa phải, nhưng bởi vì bị dây leo liên tiếp buộc chặt ma sát, kích thước lại lớn hơn bình thường vài phần, tay người đàn ông cầm chặt ngực trái của Tiểu U: "Đây là nơi gần nhất với trái tim của Tiểu U."

Người đàn ông nói xong, cúi đầu hôn lên ngực trái Tiểu U.

Ngược lại, Tiểu U hít mạnh một hơi, tim đập thình thịch kinh hãi, thậm chí da thịt trước ngực cũng nhịn không được sợ hãi rung động, không thể trách phản ứng Tiểu U quá mãnh cảm bởi vì người đàn ông kia vừa hôn ngực, hoàn toàn không giống như hôn lên da mà là xuyên thấu khuôn ngực, vượt qua xương sườn, chân thật hôn lên trái tim của Tiểu U! Để cho thứ vốn an ổn trong cơ thể chưa bao giờ bị ai chạm qua - trái tim, cũng cảm nhận được nguy hiểm cùng kinh hoàng.

P/s: Sắp tới đây là sinh nhật tròn 1 năm tuổi của nhà, em đảm bảo anh sẽ đứng top trong cuộc thi bình chọn nam9 biến thái của em cho coi, hôn tận trái tim, quào, bá đạo lại thâm tình a ^.^)

Cảm thấy được sự hồi hộp của Tiểu U, người đàn ông cười ha ha buông tha cô, đầu lưỡi ẩm ướt liếm liếm bộ ngực run rẩy của Tiểu U, dường như đang trấn an nội tâm kinh hãi của cô. Lần này người đàn ông hôn lên da thịt Tiểu U, không giống như vừa nãy đem đến cho cô cảm giác thâm sâu cùng khủng bố, chỉ là Tiểu U lo lắng, xúc cảm ái muội càng lớn, sống lưng lại càng run rẩy kịch liệt.

"Mọi người xem, nhũ tiêm lớn nhỏ vừa phải, cup vừa đạt mức B*, mà nhũ tiêm Tiểu U tựa hồ chưa hoàn toàn nảy nở, cho nên, vì để nó hoàn toàn phát dục, phải nhanh chóng áp dụng một số phương pháp đặc biệt. Đừng lo lắng, thầy sẽ giúp Tiểu U (đây gọi là vừa ăn cướp vừa giả mù sa mưa nè -_-|||), ngoại trừ ẩm thực cùng mát xa, thầy còn có một phương pháp đặc thù khác có thể giúp em tự thể nghiệm."

Tay người đàn ông cầm lấy ngực trái của Tiểu U, dẫn dắt ngón trỏ Tiểu U lên xuống cọ cọ đầu nhũ (cô), lực đạo kia quả thật rất nhẹ, giống như lông ngỗng lướt qua, ngứa ngáy khiến Tiểu U phải run rẩy, nhịn không được co lại nửa người trên, dường như muốn thoát khỏi sự tra tấn này.

*Cup B: Chỉ size ngực á, ngực chỉ cỡ vừa tay a ^^

Đương nhiên đó chỉ là phí công, ngược lại còn làm cho người đàn ông cười khê: "Xem ra học trò Tiểu U đã có chút không chờ được rồi, bây giờ thầy sẽ bắt đầu làm mẫu, các em chăm chú lắng nghe."

"Các em" trong miệng người đàn ông khiến cho Tiểu U một hồi hốt hoảng, tựa như vừa trong bể dục tỉnh táo lại, Tiểu U lần nữa nhớ lại, đây là phòng học! Thế nhưng, không đợi cô nghĩ được cách nào thoát khỏi quần cảnh, người đàn ông làm càn lần nữa đem toàn bộ lực chú ý Tiểu U dời lên người hắn.

Sau khi dứt lời, hắn lui về sau một bước, tách hai chân Tiểu U ra, Tiểu U muốn khép lại hai chân, nhưng khí lực làm sao có thể so với người đàn ông kia, thậm chí xung quanh, những sợi dây leo như vật sống kia tựa hồ như cùng với người đàn ông cấu kết với nhau làm việc xấu. Cùng với hắn mạnh mẽ cuốn lấy đầu gối Tiểu U, đem chân cô kéo cao, hướng hai bên thật lớn tách ra.

Tư thế xấu hổ này khiến cho váy của Tiểu U từ đầu gối kéo lên đến bụng, lộ ra quần lót dính chút hoa dịch phía dưới.

Tiểu U chưa kịp vì tư thế này cảm thấy xấu hổ thì ngón tay người đàn ông đã dán tại giữa quần lót, phảng phất như bị điện giật, tâm hồn cũng bị kinh sợ rồi tại một khắc bởi vì lời nói của người đàn ông mà kéo về thực tại.

"Tiểu U, phía dưới ướt nha."

Tiểu U thật muốn che mặt mình lại nhưng hai tay bị dây leo giữ lại sau lưng, căn bản không thể nhúc nhích được, Tiểu U gấp đến độ bị giày vò cũng nói không ra lời, chỉ có thể kịch liệt thở dốc, tùy ý người đàn ông ngón tay ấn mạnh khe thịt.

"Um... hức... hức..."

"Em Tiểu U bởi vì hành động kích thích đầu nhũ vừa rồi mà hạ thể trở nên ẩm ướt, đây là tại sao chứ? Được rồi, các em không cần trả lời, cùng bỏ tay xuống hết đi, tiếp tục nghe giảng."

Tiểu U xấu hổ khóc lên, mỗi lần muốn coi bọn họ như không tồn tại lại bị người đàn ông kia tàn nhẫn phá tan.

Hắn nhu tình hôn lên hai mắt chảy lệ của Tiểu U, lại thân mật liếm láp hốc mắt đỏ hoe của cô, nhưng theo động tác ôn nhu này, bàn tay phía dưới lại

không ngừng tàn khốc nhục nhã Tiểu U, hấn gõ gõ vào hai sợi dây leo trên đùi Tiểu U, khiến chúng dao động chui vào quần lót cô, dây leo thô to liên tục cọ vào đài hoa nắn cảm của Tiểu U, cánh hoa ẩm ướt bị nó kích thích cũng bắt đầu run rẩy, thô bạo xé tan tành chiếc quần nhỏ của Tiểu U.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Dạy học play (h) (3)

Không muốn!!!

Phát ra một tiếng không ai nghe thấy, Tiểu U nước mắt chảy càng nhiều.

"Bộ phận sinh dục của cơ thể người cùng vùng mẫn cảm đều có sự liên kết với nhau, bởi vì việc làm tình cần phải có địa phương non mềm của hai người tiếp xúc, xung đột, cho nên để tránh bị tổn thương, nơi đó của nữ tính sẽ tiến hóa, xuất hiện công dụng tạo độ trơn trượt. Khi nữ tính nhận đủ kích thích mà sản sinh dục vọng, hạ thể sẽ tiết ra mật dịch bôi trơn, điều đó cho biết, thân thể cô ấy đã sẵn sàng cho các em xâm phạm." Nói xong lời cuối cùng, thanh âm người đàn ông sâu lắng mà khàn đặc, giống như tiếng đàn dương cầm đi sâu vào lòng người, trong đó nồng đậm mê người cùng dục niệm, quả thực là ai nghe thấy cũng làm cho lỗ tai mang thai (=.(!!!)

Ngược lại, vào tai Tiểu U lại giống như "Âm thanh của địa ngục"_____ Giống như tín hiệu ác ma đang muốn ăn thịt người!

Quả nhiên.

Tiểu U mở to hai mắt, trơ mắt nhìn hấn mượn mật dịch trơn trượt đem ngón tay giữa đâm vào hoa huyết cô, ngón cái kìm tại hoa đế, tai còn thỉnh thoảng nghe thấy hấn dâm mỹ giảng bài: "Tiếp theo, các em phải cần kích thích vùng mẫn cảm cô ấy nhiều hơn, có thể giống như vậy, đem ngón tay cắm vào hoa huyết khe khẽ tròn động, vuốt ve đài hoa..."

"Cũng có thể hút vú cô ấy, xương quai xanh, trên cổ, sau tai... Các nơi mẫn cảm thường thấy của nữ giới."

Miệng hấn liếm láp cùng hôn cắn quanh ngực, xương quai xanh, trên cổ như hấn vừa giảng, từng nơi bị hấn cắn mút phút chốc co rúm run rẩy, lại như thế nào cũng không thoát khỏi sự khống chế của hấn, mặc cho hấn xâm phạm, thân thể cũng không thoát được dần dâng lên dục niệm.

Tiểu U khó khăn chịu đựng ngón tay tà ác không ngừng khuấy động hoa huyết của hấn, thịt mềm bên trong không ngừng bị căng ra, từng điểm mẫn cảm liên tục bị đào khoét, xoa nắn, Tiểu U cảm giác được nhiệt độ trong mình ngày càng tăng, độ ẩm càng lúc càng lớn, thậm chí không cần hấn dứt vào, nhục bích liền hơi run lên.

A...

Đột nhiên, Tiểu U khó chịu ngẩng cổ, thân thể chùng chát khoái cảm như dây cung căng lên, mãi đến khi người đàn ông đem ngón tay đâm vào, cả người Tiểu U liền run bần bật, hoa huyết róc rách tràn ra xuân thủy mê người.

"Cho đến khi hoa dịch hoàn toàn thấm ướt hoa huyết, thậm chí phun ướt nhẹp cả tay các em..." Người đàn ông nhẹ cười, ngón tay dính đầy xuân dịch từ hoa huyết rút ra, động tác ưu nhã coi ra vật che chắn hạ thân mình, nắm eo nhỏ có chút xui xẻo của Tiểu U, đem hoa kính đặt trước nắm đầu to lớn, âm thanh khàn khàn như khát khẽ nói: "Lúc này liền có thể xâm phạm cô ấy thật tốt."

Dùng sức một cái, hạ thể hấn liền tiến vào sâu bên trong hoa huyết Tiểu U.

"A..." Tiểu U kêu lên một tiếng khó chịu, cảm giác thân thể mình như bị xé ra, cô rút cuộc cũng phát ra được âm thanh, chính mình lại không phát hiện, cô hiện tại đang đắm chìm trong nhục cảm, trước mặt bao người.

Khó chịu cực kỳ.

"Quá chặt. Em mau buông lỏng, không sẽ đau." Người đàn ông cúi đầu hôn lên đôi mi thanh tú của Tiểu U, ôm lấy phần đùi, mang cô từ trên bực giảng ôm vào ngực, tay đẩy ra bấp chân Tiểu U, để cho dây leo đem bấp chân cô mở rộng, khiến hoa huyết Tiểu U dễ thả lỏng một chút, người đàn ông lại thừa cơ đâm vào càng sâu, thậm chí dính đến đáy miệng từ cung, đâm đến trái tim cô cũng tê rần.

"Đừng." Tiểu U phát hiện lúc này mình có thể phát ra âm thanh, nhưng cô là đang đắm chìm trong bể dục mệnh mộng, thanh âm cực tuyệt nói ra lại tựa như tiếng nỉ non ướt át cầu người.

Thanh âm hấp dẫn này, người đàn ông có muốn dừng cũng không dừng được ý nghĩ, ha ha cười to, nhẹ nhàng lay động, đầu tiên là trêu chọc ma sát bên ngoài, sau lại càng ngày càng kịch liệt đâm sâu vào hoa động, hoàn toàn không để Tiểu U cơ hội thở dốc.

Dưới thân Tiểu U một lần lại một lần bị kích thích, khóc cũng không thể khóc, thanh âm thút thít đứt quãng, xen lẫn cùng tiếng thờ gấp mê người, lần lượt khơi dậy ham muốn chiếm đoạt của người đàn ông, va chạm càng sâu trong thân thể Tiểu U, mở ra đường hành lang mềm nhũn, đụng vào cái miệng nhỏ

nhấn phía dưới tham lam mút lấy cự long của hắn, quy đầu liền như vậy kẹt tại miệng tử cung ra vào vào, chỉ chốc lát liền đem Tiểu U chọc đến cực hạn!

Nhục bích Tiểu U quần chặt dục căn người đàn ông, thân thể non mềm bởi vì cao trào mà kịch liệt run rẩy, cô khóc thét, sâu trong tử cung liền ngăn không được xuân thủy trào ra, tưới lên nắm đầu mẫn cảm của người đàn ông.

Thân thể Tiểu U xụi lơ trong lòng người đàn ông, kịch liệt thở gấp, dường như khí lực toàn thân đã bị trút hết đi.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cậy)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Dạy học play (h) (4)

Người đàn ông thoải mái thờ dài một tiếng bên tai Tiểu U, lại giống như hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì, một khắc lại một khắc mãnh liệt đâm vào tiểu huyết còn chưa qua hết cao trào, này làm Tiểu U thực không chịu nổi..

"Xin anh, tôi sẽ... sẽ không qua lại với Lý Mặc, anh, bỏ qua cho tôi đi, ô ô ô...." Tiểu U bất lực khóc nức, hạ thân hắn vẫn tiếp tục ra vào, khiến Tiểu U nói chuyện cũng không lưu loát. Tuy đầu đầy hỗn độn, nhưng lỗ lẽ theo như lời hắn nói _____ trừng phạt càng khiến cô ghi khắc, Tiểu U có thể biết rõ vì sao hắn lại đối đãi như vậy với cô, dưới tình huống mình không thể phản kháng, cách duy nhất chính là đảm bảo mình sẽ không tái phạm để hắn buông tha.

"Em chắc chắn sẽ không qua lại với hắn?" Người đàn ông vừa nói ra, liền hung hăng đâm một cái, ngón tay điểm nhẹ, dây leo quấn quanh chân Tiểu U liền như rắn lay động, giúp hắn "chăm sóc" các vùng mẫn cảm khác của Tiểu U.

Dây leo thô to quấn quanh ngực nhỏ, mở ra miệng nhỏ mút mát tiêm nhũ Tiểu U, dây leo khác lại thừa dịp người đàn ông đâm vào, liếm láp đài hoa mẫn cảm. Kích thích vô hạn khiến Tiểu U thật không tài nào suy nghĩ, vì muốn nhanh chóng thoát khỏi tình cảnh này, cô chỉ có thể tận lực rên rỉ đáp lại hắn.

"Sẽ không... A!... Qua lại."

Đột nhiên bị đâm đến chỗ mẫn cảm, cơ thể căng cứng, ngón chân cong lên, nói không nên lời.

Người này thật xấu, Tiểu U càng cảm thấy không chịu được, hắn càng đâm sâu đụng mạnh chỗ thịt gồ mẫn cảm đó, một lần lại một lần đâm sâu thêm một chút, bởi vì dây leo trói buộc khiến Tiểu U không còn đường nào để thoát, chỉ có thể ép buộc chính mình chấp nhận hết thảy.

Thân thể mềm mại của Tiểu U bị đâm đến phập phồng, mỗi một lần cơn thịnh hăng ra vào mang ra nào là cơ man tình triều, toàn thân Tiểu U bị những dục vọng này kích thích đến đỏ lên, vì để dịu đi một chút khoái cảm không thể trốn thoát này. Tiểu U thậm chí nhìn không được đem hai chân dang ra thật lớn, cố gắng thả lỏng cắn mút của hoa huyết, muốn thông qua loại phương thức này, tránh đi một chút ma sát đau đớn mà cơn thịnh tạo ra, cũng bỏ qua khoái cảm quy đầu tạo nên đang không ngừng tra tấn điểm gồ mẫn cảm sâu bên trong cô.

Nhưng hiển nhiên, đầu óc mê muội như Tiểu U liền phát hiện chủ ý này thực không xong đi!

Tiểu U mỗi một lần rộng mở hai chân, dường như lại càng khiến người đàn ông thuận lợi cướp đoạt, mỗi một tác nhượng bộ, cũng giống như đang phối hợp cùng hắn công thành đoạt đất trong cơ thể mình!

"A..... Ừ... Ừ~" Tiểu U liên tục thở gấp, nội tâm quả thật khóc không ra nước mắt, vô luận cô buông lỏng cùng trốn tránh như thế nào cũng vô dụng, người đàn ông thừa dịp mình nhượng bộ mà càng lấn tới.

Thân thể Tiểu U thật khỏe như không phải của mình vậy, hoàn toàn hòa cùng tiết tấu lên xuống của người đàn ông, hai chân bị hắn khống chế, mười ngón tay nắm chặt, tại lúc hai người ra vào kịch liệt, hắn xuống đầu ta thật sâu.

Khoái cảm cực hạn tựa như cơn sóng từng đợt từng đợt ập đến, đem Tiểu U hoàn toàn nhấn chìm, khe thịt bắt đầu có chút đau đớn, cơ hồ đã bị sóng triều đưa đẩy đến cực hạn, Tiểu U như đã quên mình đang ở đâu, cũng quên chính mình muốn cái gì, kìm lòng không được duỗi ra tay nhỏ (có thể cử động), gãi gao vòng qua sau lưng người đàn ông, tựa hồ muốn đem chính mình gắn chặt một chỗ với tình triều cuộn cuộn, cuốn vào đáy biển vô biên.

"Sẽ không vụng trộm đi gặp hắn?" Người đàn ông hỏi lại, hắn cảm nhận được cánh tay cô vòng qua lưng mình, bàn tay mềm mại nhỏ bé cố gắng trèo lên vai hắn, nheo mắt yêu thương nhìn người trong lòng, trấn an tấm lưng run rẩy của cô, dưới thân lại không như trước mãnh liệt ra vào khiến cho Tiểu U nói không ra lời, ngược lại biến thành tiết tấu "Ba lần cạn một lần sâu", đương nhiên không phải để Tiểu U dễ chịu ít nhiều mà là cho cô cảm thấy một thứ "tra tấn" khác.

Nghe được câu hỏi của hắn, Tiểu U không dám qua loa, hé hàm răng cắn chặt, lại kìm chế không được khẽ rên một tiếng, khó khăn trả lời, và đương nhiên, đó là điều hắn muốn nghe.

"Không, sẽ không gặp hắn... A..., xin thầy!"

Tiểu U hi vọng hán nhanh dừng lại, nhanh chóng buông tha mình, cô thực sự không muốn mình lại lần nữa rơi vào biển dục nhục nhả kia, lúc này, vô luận hán có đưa ra yêu cầu gì, Tiểu U cũng sẽ không do dự đáp ứng, hơn nữa còn là thành thật đáp ứng.

"Sẽ không phải thấy hán liền bỏ nhào vào lòng ôm ấp chứ?"

Lại một lần "Ba lần cạn một lần sâu", bên trong đột nhiên bị một "sâu" chọc vào, Tiểu U bị chọc đến thót lên kêu đau, lần này quy đầu người đàn ông lại chạm đến điểm G miễn cưỡng, cọ xát thật sâu, lại xoay vần, lại thọc vào miệng tử cung đang rộng mở, thậm chí trực tiếp đẩy ra miệng nhỏ nhắn, đem quy đầu to lớn thọc vào bên trong.

"A! Không... Đừng mà!" Tiểu U bắt đầu dĩ thừa nhận khoái cảm hán mang lại, hai tay ôm càng chặt, cảm nhận được kịch liệt của cô, đáy lòng người đàn ông khẽ run, khoe môi khẽ nhếch, thật sâu cảm thụ khoái mĩ ôm ấp của Tiểu U, giọng nói tựa hồ trở nên thật ôn nhu: "Trong lòng cũng sẽ không nghĩ đến hán, được không?"

Lúc này.

Tiểu U đột nhiên bị hỏi đến rồi rắm.

Tiểu U cũng không phải là không muốn làm như lời người đàn ông nói, chỉ là nội tâm cô cảm thấy thật khó khăn, cô cùng Lý Mặc chia tay cũng được hai tháng, Lâm Hạ thỉnh thoảng cũng nhắc đến Lý Mặc, thậm chí Lý Mặc còn có thể tìm đến, vậy thì làm sao để hoàn toàn không nhớ đến hán đây?

Bạn đang đọc truyện *Thư Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Dạy học play (H)

Nháy mắt thoáng chần chờ, lại để cho Tiểu U không biết phải trả lời hán ra sao, tựa như đột nhiên bị ma pháp không chế không thể nói dối vậy.

"Em.. A..." Tiểu U sợ hãi che miệng, đầu không khỏi sợ hãi ngẩng về phía người đàn ông, lại phát hiện nụ cười hán khẽ trầm xuống, tuy vẫn đang cười nhưng cảm giác lại sợ muốn chết.

"A, thầy đã quên, chúng ta đang đi học. Là một mô hình sống như em Tiểu U đây làm sao có thể quay lưng về phía các học sinh, như vậy thì làm sao có thể học tốt được? Thầy cho Tiểu U đổi lại tư thế." Người đàn ông nói qua, liền đem chính mình thọc càng sâu vào giữa hai chân cô, hai thân thể kết hợp, dây leo quấn quanh chân Tiểu U cũng dần chuyển động lên.

Hung khí bỗng như mãnh thú cựa mình, bên trong khe thịt mạnh mẽ xoay vần, gân xanh gồ ghề gần như cọ xát đến từng góc ngách bên trong Tiểu U, nhiệt độ nóng hổi cùng luật động nhịp nhàng, từng cái từng cái khuấy động hoa huyết, co rút cùng tê dại lan ra khắp cơ thể, thế nhưng kinh hãi quá mức lại khiến Tiểu U không kịp tỉ mỉ nhận thức được khoái cảm.

"Không muốn! Không muốn!!" Tiểu U hét chói tai, cô đưa tay muốn bịt mắt, lại bị dây leo thô ráp trói chặt lấy không cách nào động đậy.

Thân thể Tiểu U bị hán quay một vòng, từ tư thế đối diện với bảng đen trên bục giảng chuyển thành tư thế bị hán ôm từ phía sau quay về phía phòng học.

Hai chân Tiểu U mở rộng, dục căn cắm ở bên trong khe huyết, mạnh mẽ ra vào dưới người cô, bộ phận sinh dục chặt chẽ giao nhau, bộ dáng xấu hổ cực kỳ, người đàn ông cười đôi giầy trên cặp chân nhỏ trắng nõn của Tiểu U, gác lên bục giảng, hán lấy tay khẽ vuốt, điều này làm cho Tiểu U bị dây leo treo lên không trung ngoại trừ dục căn dính trong cơ thể còn có thêm bàn tay hán là điểm tựa, không đến mức hoàn toàn nắm giữ cả thân thể cô.

Lúc này Tiểu U cũng không có thời gian để hiểu được sự săn sóc của hán, cho dù thân thể có điểm tựa, có thể cử động thì cũng bị hán một mực áp chế không có cách nào giãy dụa, tại lúc hưng khí của hán mạnh mẽ ra vào trong cơ thể mình, Tiểu U run rẩy bị ép đến trước mặt các bạn học.

Từng hàng người thấy không rõ mặt, cứ như vậy giữa đầu đối mặt với Tiểu U, nhìn thân thể cô bị dây leo siết chặt đến ái muội, nhìn cô hướng về phía bọn họ mở rộng hai chân, cùng với nhìn cô bị người kia từng cái từng cái xâm phạm nhưng không cách nào ngăn cản...

Tiểu U nhất thời nhắm chặt hai mắt khóc lớn, dục vọng vừa mới bị hán đẩy lên cũng dập tắt sạch sẽ.

Lúc đưa lưng về phía mọi người, phòng học yên tĩnh không một chút âm thanh, Tiểu U còn có thể tự thôi miên chính mình là bọn họ không tồn tại, bây giờ là đối diện với một đồng người, mắt hơi hé ra liền có thể thấy được bọn họ, Tiểu U hoàn toàn chịu không nổi, nhất là đối diện bằng tư thế xấu hổ như thế này.

"Ô ô ô ô..."

Tiểu U khóc rất thương tâm, mặt dịch trong cơ thể tựa hồ cũng dần dần khô cạn.

Vì cái gì cô lại gặp phải tình cảnh đáng hổ thẹn như thế này?

Đáng giận!

Người đàn ông cầm lấy chân Tiểu U, ngón tay gãi gãi lòng bàn chân cô, tựa hồ muốn chọc cho cô cười, Tiểu U tức giận muốn chết, lại càng khóc đến thở không ra hơi.

"Được rồi, không khóc không khóc, mở mắt nhìn xem, phía trước em là cái gì."

Tiểu U căn bản không nghe, vẫn nhắm mắt lại khóc thật thương tâm, khóc đến ruột gan như đứt từng đoạn!

"Khóc đến lòng tôi đều đau, thật sự là hao tâm tổn trí mà. Nghe lời, mở mắt."

Tiểu U không muốn để ý đến hắn, nhưng mà hắn lại từ bên cổ hôn tới bờ môi lại làm cho cô tránh cũng không thể tránh, thậm chí hắn mở ra đầu lưỡi sắc tình mà liếm láp, khai mở mí mắt đóng chặt của cô, đầu lưỡi mềm mại một chút lại một chút lấn tới, nước mắt vừa mới chảy ra đã bị hắn thè lưỡi ra liếm hết sạch, khiến cho Tiểu U không cách nào khóc được nhập tâm, hành động hôn nước mắt này cảm giác thật sự quá quen thuộc, dường như ở nơi nào khác cũng đã trải qua.

Một thoáng hoảng hốt, mí mắt Tiểu U rốt cục bị đầu lưỡi của hắn thấm ướt phải hé ra một đường nhỏ, cô lần nữa thấy được dưới bọc giăng một loạt lại một loạt thân ảnh, Tiểu U sợ tới mức run lên, vừa định nhắm mắt, lại phát hiện những bóng người kia, lại không phải người?

Tiểu U tròn to hai mắt.

Trước mắt, vô số dây leo đang bò ngổn ngang trên mặt đất, chúng liên tục dây dưa quấn lấy nhau trên mặt ghề tạo thành hình giống thân người, sau đó lại tách ra, men theo thành bàn trái dài xuống mặt đất.

Trên mặt đất những cây dây leo khổng lồ không ngừng ngo ngoáy, quần qua ngón chân cùng bắp chân Tiểu U, cái khác thì ở bên người cô cọ cọ, ví như liếm láp đầu vú Tiểu U, đài hoa, cùng với eo chân - những điểm mẫn cảm, thậm chí nó còn cuốn lấy tay chân của cô, mang cả người Tiểu U treo lên không trung, kéo mở rộng ra.

Đây... không phải là những dây leo đang trói buộc chính mình sao!

Vậy hóa ra một màn khủng bố vừa rồi khiến Tiểu U cảm giác bị lãng nhục sống không bằng chết, tựa hồ cũng không quá khó tiếp nhận.

"Ngoan nghe lời không sợ, những cái này đều là giả, tôi sao có thể để người khác nhìn em, cho dù là nhìn em bị tôi chiếm hữu cũng không được." Hắn đem nước mắt trên má Tiểu U liếm láp sạch sẽ, cuối cùng hôn lên mắt của cô khẽ nói: "Em là của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Nghe giảng (H)

Nước mắt Tiểu U ngừng chảy, ngược lại, mặt cô có chút nóng nóng, tuy nhiên nội tâm còn có chút kinh nghi, "Vậy... người vừa nói chuyện lúc nãy..."

Chẳng lẽ cũng là hắn có ý dọa cô nên mới phân thân ra?

"Là du hồn chạy tới quấy rối, sớm đã bị tôi đuổi ra ngoài. Nơi này hiện tại đã bị hạ cấm chế, ai cũng không thể vào. Thân thể em, mỗi một tắc một tắc đều là của tôi, mỗi một giọt chất lỏng cũng đều thuộc về tôi, trừ tôi ra, ai cũng không thể nhìn." Nói xong, hắn lại dùng đầu lưỡi ướt át liếm láp con ngươi trũng lớn của Tiểu U, đầy ẩn ý nói, "Hắn dám nhìn, tôi khoét mất hắn"

Tiểu U bị lời nói tàn nhẫn của người đàn ông dọa sợ đến mức hai mắt nhắm chặt, nhưng chưa được bao lâu, Tiểu U lại bị động tác càn rỡ của hắn mà mở mắt ra, sợ hãi hỏi: "Anh muốn làm gì?"

Người đàn ông liền đem tư thế khó xử của hai người đổi thành dưới bọc giăng, khiến Tiểu U cương vội vàng hô to: "Mau bỏ chân tôi xuống!"

"Ngoan, ở đây không có người khác." Xoa lấy đài hoa mẫn cảm, cùng lúc đó, ngón tay "ai đó" cũng lên vào hoa huyệt đầm ấm vài cái, hắn ôm Tiểu U cùng bước xuống bọc giăng, thân thể đột nhiên lắc lư khiến Tiểu U nhìn không được phát ra một tiếng "Ừ~" rung động.

Hoa huyệt bị bắt gờ "tấn công" khiến cả người Tiểu U tê rần, tức khắc hai chân cô lại không tự chủ được kẹp côn thịt càng chặt.

Người đàn ông liền cười nói: "Cảm giác lại trở về sao? Vậy chúng ta vào việc chính đi, công chuyện còn đang dang dở mà." (Cái này ta chém)

"Anh không phải... Không phải..." Tiểu U lấp bắp trừng mắt nhìn người đàn ông.

"Không phải cái gì cơ?"

"Không phải anh nói sẽ không bắt nạt tôi nữa sao?" Tiểu U nói xong lời cuối cùng âm thanh nhỏ như muỗi, mặt cũng đỏ đến tận mang tai.

Người đàn ông nghe vậy sững sốt một lát, sau liền chôn mặt ở gáy Tiểu U cười ngất ngẻo, Tiểu U bị đầu hấn cọ cọ đến ngứa ngứa, trong lòng lại tức giận vô cùng.

"Ngoan, em ướt đến như vậy rồi, bây giờ tôi không tiếp tục, đó mới là khi dễ em."

Tiểu U quả thật bị tên đàn ông vô sỉ này làm cho đau tim mất thôi, trong chốc lát cũng nói không ra lời, nơi nào đó... hình như lại cảm thấy hấn nói rất có đạo lý?

Cút!

Tiểu U cảm thấy đầu óc của mình nhất định là bị thứ tà ác gì đó làm hư luôn rồi!

Người đàn ông ôm Tiểu U đi đến một chỗ trống trong phòng học, vài bước đường ngắn ngủi, hấn cũng không có ý làm Tiểu U trên đường đi, thế nhưng một chút lắc lư như gãi ngứa nơi hai người giao nhau, lại tựa như từng chút câu đi hồn phách của cô, khiến cô mất đi lý trí, và chỉ có thể vô lực nằm trong lòng hấn, nhẹ nhàng hít thở bầu không khí dường như đang càn dần này.

Người đàn ông ôm Tiểu U ngồi vào ghế, tư thế ngồi làm chonam tính người đàn ông đắm vào càng sâu trong hoa huyết Tiểu U, cùng lúc để cho chân hai người chặt chẽ giao nhau.

Tiểu U bị vòn quấy nhiễu này, đột nhiên cảm giác hư không tràn về khắp cơ thể, trong một khoảnh khắc lại vô thức thừa nhận khoái cảm, Tiểu U bị đắm đến giật người thở hổn hển, đầu hơi ngẩng về phía trước, sau liền vô lực ngã sấp lên mặt bàn.

Vừa gục xuống, Tiểu U liền ngây người phát hiện đây chính là chỗ ngồi quen thuộc của mình, ngay cả bên phải góc bàn cũng có cả mã số học sinh của chính mình.

"Em đã không thích giảng bài, vậy chúng ta ở dưới đây nghe giảng đi." Nói qua, người đàn ông "bóp" vỗ tay một cái, phòng học nhất thời biến đổi, đám dây leo đang bò dưới đất cũng biến mất.

Trong lòng Tiểu U có chút không ổn quay đầu nhìn lại, mắt thấy phòng học vẫn yên tĩnh như lúc này, trong phòng cũng xuất hiện từng khối thân thể lơ lửng.

Những người này thân hình to nhỏ mập ốm khác nhau, mặt mũi so với lúc trước cũng rõ ràng hơn rất nhiều. Nhất là Lâm Hạ - người bạn thân thiết nhất ngồi phía sau Tiểu U, có thể là vì cô đối với Lâm Hạ quen thuộc nhất, cho nên khuôn mặt Lâm Hạ cũng thật rõ ràng, lại còn ở sau lưng mỉm cười nhìn cô.

"A!" Tiểu U sợ hãi thốt lên.

Biết rất rõ là giả, thế nhưng trước mắt là người bạn thân thiết nhất, mà cô lại ngồi trên đùi một tên đàn ông lạ lẫm, còn vô sỉ đem nơi riêng tư dưới thân dính liền một chỗ với hấn, cảm giác này thật sự quá tệ đi!

Tiểu U khẩn trương, hơi thở xung quanh người đàn ông cũng nóng lên ba phần, hấn cúi người làm cho lưng Tiểu U run rẩy hưng phấn, đem dục vọng của chính mình xâm nhập càng sâu, đồng thời, ở bên tai Tiểu U khàn khàn nói, "Bé cưng, lên lớp mà ồn ào thì sẽ bị gọi lên bục giảng phạt đứng đó."

Tiểu U hừ nhẹ một tiếng ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn thấy bục giảng vốn dĩ không một bóng người lại đột nhiên cũng xuất hiện hai người, mà hai người kia, không phải chính là cô vừa này bị trói trên bục giảng và sau lưng là tên đàn ông vô sỉ đùa bỡn cô trước lớp hay sao.

"Môn sinh lý học chính thức bắt đầu, các em học sinh chú ý nghe giảng..."

Tiểu U không dám tin trên bục giảng kia là bộ dáng xấu hổ của chính mình, tư thế bị trói buộc cùng Tiểu U vừa rồi giống nhau như đúc, khác biệt duy nhất là tư thế của cô đối mặt bằng đen đối mặt với tên đàn ông kia, nhưng hiện tại trên bục giảng tư thế lại là đối mặt với phòng học đưa lưng về phía người đàn ông. Đây chẳng lẽ là điều nhục nhã mà cô vừa mới trải qua?

Tiểu U nhìn nhìn phía trên bục giảng, người đàn ông cũng như lúc này dùng ngón tay sờ bụng nhẹ đầu vú "Chính mình", tay kia men theo hai chân rộng mở của "Chính mình" đi đến chỗ sâu bên trong, đem ngón giữa đút vào hoa tâm "Chính mình"..

Tiểu U mặt nóng đến phát sốt, toàn thân đều bắt đầu run rẩy, bên trong hoa huyết cảm giác căng đầy nhục bồng người kia cũng càng thêm rõ ràng, vách tường mềm mại dường như có thể cảm nhận rõ ràng từng sợi mạch máu của côn thịt.

Xung quanh toàn là bạn bè thân thiết, tất cả đều chăm chú nghe giảng bài, đầu cũng không chuyển nhìn "Chính mình" bị làm nhục trên bục giảng, nhất là còn có Lâm Hạ ngồi ở phía sau, điều này làm cho trái tim Tiểu U giống như bị côn trùng cắn, run rẩy cùng tê dại.

"A... Ừ~" Tiểu U cố ngăn động tác khiêu khích quá đáng của người đàn ông, thân dưới lại bị đâm nhẹ vài cái, chín cặn một sâu, khiến thân thể vốn vô cùng miễn cảm của Tiểu U càng thêm thêm muốn không thể chịu nổi.

Chương 16: Không tập trung (H)

Tiểu U hai tay bám chặt lấy mặt bàn, phía dưới hai chân bị kéo mở, kẹp chặt hông người đàn ông, theo động tác ra vào của hắn, các sợi dây leo có thể tùy thời bò lên đầu gối, bắp chân cô, hai chân Tiểu U cũng nhịp nhàng động đậy.

Tiểu U cảm thấy như bị trêu chọc, rất khó chịu, vừa nẩy còn trên bực giảng cùng hắn "mưa to gió lớn", giờ lại là tình tế vuốt ve giống như an ủi, ngược lại có chút không quen.

Tiểu U nhìn không được càng thêm khát vọng, cảm giác như từng cái đứt vào chằm ấy cũng thật thoải mái, thậm chí cô còn không tự chủ được phối hợp với hắn ra ra vào vào, tưởng thật bên trong thỉnh thoảng co rút, như vô số cái miệng nhỏ nhắn bị thiếu không khí, ra sức mở ra lại mút chặt nam tính bên trong.

"A...~ừ!" Tiểu U các ngón tay nắm chặt mép bàn, đột nhiên bị thọc đến chỗ mẫn cảm, cả người đều cảm thấy thật không xong, nhưng một lát sau nam tính của hắn lại giống như cố ý tránh đi chỗ đó, quanh co chọc vào, không hề đụng chạm hoa tâm mẫn cảm kia, lại khiến Tiểu U cảm thấy càng không ổn!

Cả nửa ngày, cơ thể chút nữa là cao trào rồi lại nửa vùi bị áp chế, nhưng khát vọng của cơ thể lại càng thêm sâu, thờ dốc ngày càng dồn dập. Tiểu U khuôn mặt đỏ bừng, mấy lần nhìn không được mở miệng muốn năn nỉ cái gì, lại là mấy lần đều ngậm chặt miệng, úp mặt vào cánh tay, thật không có mặt mũi gặp người, thân thể ra sức nhẫn nại, lại nhìn "Chính mình" trên bực bị làm sung sướng ni non, Tiểu U đột nhiên có chút hâm mộ.

Này...tư thế nằm sấp xấu xí giống như một con ếch xanh bị nướng trên lửa nóng vậy.

Tiểu U vô thức đem suy nghĩ của mình nói ra, người đàn ông phía sau nghe được, nhất thời cười phá lên, bụng dưới Tiểu U cũng mạnh mẽ co rút, khiến toàn thân cô như bị điện giật, đài hoa cũng nhô lên.

"Anh đừng cử động!" Tiểu U quay đầu cả giận nói, vốn đã rất ngứa, giờ lại đến chuyện này, còn nói không bắt nạt cô nữa, rõ ràng là người xấu!

"Em chắc chứ?" Người đàn ông nắm chặt cổ tay Tiểu U, tay kia vốn đang càn rỡ ra ra vào vào bên trong hoa huyết, nghe xong lời nói Tiểu U thì ngừng lại, ngón tay chọc sâu trong miệng từ cung cũng chậm đi, tay kia thì ung dung trên bắp đùi Tiểu U vuốt ve trêu chọc.

Tiểu U cắn môi, rúc đầu vào cánh tay, thiếu chút rên rỉ ra tiếng. Không phải quân ta quá vô năng, mà là quân địch quá xảo quyết.

"Nếu như Tiểu U là ếch xanh, vậy nhất định là ếch xanh xinh đẹp nhất, đến lúc đó, tôi sẽ là chồng của ếch xanh. Tiếp tục xâm phạm em^^." Hắn cười nói lại giống như ve vãn, dưới thân mãnh liệt trêu chọc mạnh vào miệng ta cũng mẫn cảm.

"Ừ~" động tác rất ác rất sâu, cả người Tiểu U bị chọc đến đau, kích thích cô "Um" một tiếng, lỗ nhỏ vừa đau vừa ngứa liên tục chảy nước, toàn thân chỉ có thể run rẩy rồi co quắp.

Đột nhiên, người đàn ông đứng lên, ôm Tiểu U thay đổi tư thế, đặt ở bên trái trên cửa sổ, hắn đem hai chân của cô áp thành hình chữ M, rồi lại mãnh liệt thọc vào.

Tốc độ hắn rất nhanh, "sức công phá" lại rất lớn, ở bên trong hoa huyết Tiểu U ra ra vào vào, mỗi cái đều hung hăng cọ sát tầng thịt mềm mại, giống như mang ra từng chuỗi lửa nóng cùng điện kích, rất nhanh đưa Tiểu U lần nữa đến cực hạn, bị trêu chọc nửa ngày không được giải thoát cuối cùng cũng nhận không được cong lên eo đón ý hòa theo hắn.

Côn thịt người đàn ông ra sức đâm vào, một lần lại một lần thâm nhập, không ngừng mở âm đạo nhỏ hẹp, giống như chính mình toàn bộ nhét vào trong cơ thể Tiểu U.

Tiểu U kiềm nén thờ dốc phát ra âm thanh "um um", như khóc lóc lại như tố cáo, diễm lệ hút hồn.

"A...~a!"

Theo động tác ra vào càng sâu của người đàn ông, Tiểu U chảy ra không biết bao nhiêu là nước, cô ôm lấy bờ vai hắn, từng tắc xoắn lấy dương vật đang cắm trong hoa huyết, toàn thân Tiểu U mãnh liệt lay động, hai nôi mẫn cảm đung đưa không ngừng, mật dịch giống như nước sông cuộn cuộn không dứt, phun hết lên quy đầu, cảm nhận được Tiểu U đã động tình, người đàn ông cũng tan nhanh tốc độ, bắn ra tinh dịch vừa nóng vừa đặc, cùng Tiểu U đi đến cao trào.

Cao trào qua đi, hoa huyết nuốt đầy mật dịch cùng tinh dịch, cửa huyết bị căng ra, thỉnh thoảng có chút chất lỏng màu trắng theo chút mút mát của hoa huyết tí ti tràn ra.

Tiểu U vô lực dựa vào cửa sổ, toàn thân mềm mại vô lực bị người đàn ông ôm vào trong ngực.

Hắn cũng không tiếp tục giãy vò Tiểu U, ôm cô xuống, vỗ vỗ lủn ỉu, từ từ, Tiểu U cũng cảm thấy mọi thứ trước mắt càng ngày càng mơ hồ, mắt như muốn mở không ra, lúc Tiểu U sắp ngủ thiếp đi, cô nghe được âm thanh người đàn ông nói bên tai mình "Nhớ kĩ tên tôi, tôi là Thanh Hồi."

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cậy)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tỉnh giấc (H)

Hai mắt Tiểu U nhắm nghiền mệt mỏi, không lâu sau thì chìm vào bóng đêm.

Bởi vậy Tiểu U cũng không nhìn thấy, đang lúc cô ngủ, thân thể vốn bị Thanh Hồi ôm trong lòng bắt đầu mờ dần đến trong suốt... Đây là dấu hiệu chứng tỏ cô đang thoát khỏi cảnh trong mơ.

Nhưng ngay lúc Tiểu U hoàn toàn biến mất, Thanh Hồi bỗng đưa tay chụp tới, khiến thân thể Tiểu U lao đảo, giống như bóng trắng trên mặt hồ bị gió đêm quấy nhiễu, gọi lên từng đợt sóng lăn tăn, mà thực sự, hư ảnh còn sót lại của Tiểu U cũng không có theo hồn cô tan biến, mà là ngoan ngoãn nằm trong lòng Thanh Hồi.

Hư ảnh này vô cùng yếu ớt, giống như là Tiểu U bị chia thành bảy - tám phần, dường như có chút ý thức, nhưng lại không biết nguy hiểm, bắt giặc rơi vào dụ dỗ của ác ma.

"Dục vọng tình phách, lấy được."

Thanh Hồi lâm bẩm nói, cẩn thận ôm lấy hư ảnh* trong lòng, giờ đây, hai mắt hắn đỏ ngầu giống như nhập ma vậy, toàn thân tản ra hơi thở tà ác, ôm chặt lấy hư ảnh, có chút khùng bố, lại có chút dịu dàng "Không phải sợ tôi, Tiểu U. Tôi đã rất kiềm chế, rất kiềm chế..."

*Hư ảnh: Trạng thái thân thể gần như trong suốt hay còn được hiểu là linh hồn, bóng ma, kiểu zj^^

Quang cảnh xung quanh, bàn ghế, bục giảng, đến cả phòng học như muốn nổ tung, vỡ vụn thành từng mảng trong không gian, tiếng gào thét hoảng loạn bỗng chốc cũng thoát đi.

Mở mắt, trời vẫn còn tối.

Tối qua Tiểu U ngủ rất sớm, cũng rất sâu. Đến khi tỉnh dậy tinh thần đều rất tốt, tuy có cảm giác mình mơ rất nhiều, nhưng tới khi tỉnh dậy thì đã quên gần hết, chỉ có thể nhớ một chút chuyện "Cô với Lý Mặc bị thầy và bạn học phát hiện, sau đó bị phạt đứng còn bị mọi người cười nhạo".

Sau đó hình như còn có chuyện gì gay go hơn nữa xảy ra nhưng Tiểu U không tài nào nghĩ nổi, cảm giác xấu hổ trong mơ vẫn còn rất rõ ràng, đến nỗi...làm mặt cô bồng đến nơi rồi.

Một giấc ngủ sâu, đến khi tỉnh dậy, xung quanh là đêm tối, thiếu chút nữa làm Tiểu U quên mất tình huống đáng sợ lúc trước, đến khi gáy cảm giác như bị một vật như rắn cọ xát, cô sợ tới mức chút nữa nhảy khỏi giường. Tiểu U khẽ động dậy, mới giật mình phát hiện mình như đang nằm trong ổ rắn, thân thể đang bị vô số dây leo quấn quanh. Vừa ấm lại vừa mềm.

Tiểu U mệt mỏi cuộn mình trong chăn, lúc này cô mới hoảng hốt nhớ lại tất cả ác mộng hôm qua.

Khung giường kéo kẹt lay động, xem chút là đánh thức bạn cùng phòng bên cạnh, Tiểu U thấy thật khủng hoảng, hôm qua thật sự quá mệt mỏi, chưa kịp suy nghĩ gì đã ngủ mất, bây giờ thanh tỉnh, Tiểu U bắt đầu lo lắng tương lai của mình.

Bị loại quái vật này quấn lên, giờ cô phải làm sao đây?

Đang suy nghĩ cách giải quyết việc này thì đột nhiên mấy sợi dây leo kia lại cọ xát phía dưới của Tiểu U. Nó dùng "tứ chi" mềm mại mở ra hai chân của cô, lè lưỡi liếm mát lỗ nhỏ phía dưới.

Chớp mắt, mặt Tiểu U đỏ lên, cô rất muốn chửi ầm lên: Mày...vật hư hỏng! Cả ngày chỉ biết làm chuyện này!

Đầu lưỡi non mềm ẩm ướt từng chút liếm láp hoa huyết. Lúc này, Tiểu U mới phát hiện phía dưới mình ướt sũng, giống như vừa mới trải qua một trận hoan ái kịch liệt. Hoa huyết đến giờ còn chưa ngừng chảy nước, điều này khiến Tiểu U xấu hổ không thôi. Nhưng còn một chuyện quan trọng nữa, đó là hạt giống vẫn còn trong đó!

Hạt giống nằm trong hoa huyết cả đêm đến sáng đỏ, mà thủ phạm không ai khác chính là đám dây leo đang nhúc nhích này.

Tiểu U bặm mặt mặc cho dây đeo làm sạch phía dưới, chỉ là mấy cái đầu lưỡi ướt ướt đó thỉnh thoảng lại thè ra liếm láp đài hoa, lúc thì vói vào bên trong thành thịt non mềm khiến thân thể Tiểu U không kìm được căng ra, hoa huyết co rút lại như muốn đem hạt giống kia bao bọc đến không một kẽ hở.

Đột nhiên, toàn thân Tiểu U run lên, cô cảm thấy hạt giống trong cơ thể mình như đang... động đấy!

Từng chút, từng chút một động đấy, giống như côn trùng muốn phá kén mà ra vậy!

Tiểu U thật sự rất sợ, cô muốn nhanh chóng móc thứ này từ cơ thể mình ra, thế nhưng dây leo lại kiên quyết dè lại tay chân của cô, kéo hai tay hai chân Tiểu U căng ra, đặt lại bốn góc giường, không cho cô có bất cứ cơ hội phản kháng nào.

Giăng co một hồi lâu, đương lúc hạt giống đang còn rung động, ra vào của dây leo đang liếm láp hoa huyết Tiểu U cũng nhanh hơn, thậm chí còn đút thêm vài dây leo nhỏ, mềm mềm cũng lạnh, chúng tách ra hai cánh hoa sùng đồ, từng chút từng chút chui vào.

"A..." Tiểu U cắn môi, ngón chân căng thẳng, hoa huyết co rút không ngừng, nhục bích bên trong quăn chặt lấy hạt giống cũng đạt tới cao trào, tràn ra mặt dịch ngọt ngào. Đến lúc này, hạt giống mới dừng rung động.

Hạt giống không hề động đấy, cũng không có chui ra côn trùng gì đó, Tiểu U thờ dốc ngồi phịch trên giường, vừa kinh hãi vừa sợ.

"Leng keng leng keng~"

Tiếng chuông cửa đột ngột vang lên, hoa huyết Tiểu U theo phản xạ co rút lại, lòng thật khản trương, nhục bích bên trong cũng ép chặt đầu lưỡi đang liếm láp phía dưới kia. Nhưng không vì thế mà nó chịu thua, nó lại nhất quyết căng ra, tiếp tục liếm láp hoa huyết, Tiểu U không nghĩ tới --- trong phòng còn có bạn học mỗi sáng năm giờ sẽ rời giường, đây là chuông báo của bạn ấy.

Giờ hẳn là năm giờ sáng.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quỷ Cây)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Biến hoá

Tiểu U nằm trên giường, hai mắt nhắm chặt nghe người bạn kia học bài, vì không muốn quấy rầy đến bạn cùng phòng đang ngủ, âm thanh người bạn kia cực kỳ nhỏ, nhỏ như tiếng muỗi kêu vậy. Nhưng đáng này Tiểu U lại nghe được rõ ràng!

Tiểu U có chút khó hiểu tại sao trong phòng lại yên tĩnh quá mức như vậy?

Cô ngủ không được, toàn thân mệt mỏi cũng không muốn rời giường, một bên để mặc dây leo dùng lưỡi ẩm ướt làm sạch hoa huyết cho mình, một bên nghe người bạn kia ôn bài.

Đắm chìm trong màn đêm yên tĩnh, rốt cục Tiểu U cũng không căng thẳng sợ hãi nữa, chỉ là thỉnh thoảng sẽ bị vật dưới thân kia trêu đùa liếm láp, kéo ra mặt dịch như nước chảy không ngừng lại khiến lòng cô thêm nóng nảy, không cách nào tập trung.

Nhưng mà chính trong tình huống này, Tiểu U có thể ghi nhớ toàn bộ bài học mà vị bạn học kia vừa mới đọc qua, giống như nghe qua sẽ không quên vậy, lúc này, Tiểu U cuối cùng cũng phát hiện, mình... có phải chỗ nào không được bình thường?

Thời gian chớp mắt trôi qua, tích tắc đã đến sáu rưỡi, đây là lúc mọi người phải rời giường.

Bạn thân Tiểu Nguyệt mơ mơ màng màng vào nhà tắm rửa mặt súc miệng, thấy Tiểu U còn quăn chăn kín mít nằm yên tĩnh trên giường, Tiểu Nguyệt thuận tay gõ gõ thành gõ: "Tiểu U mau dậy đi, đừng nằm ỉ ra đó, muộn học bây giờ."

"Ừm-Ừ..." Tiểu U khẽ đáp. Liên tục trong nửa giờ, hoa huyết Tiểu U bị vật kia liếm láp cao trào hai lần, đến lúc này mới dừng lại.

Không cần Tiểu U động đấy, dây leo nhanh chóng nâng hai chân cô lên, giúp cô mặc quần nhỏ, sau đó nội y, thậm chí còn thuận thực cài nội y cho Tiểu U, sau đó là áo sơ mi đồng phục và váy.

Đây có được coi là không động tay động chân không nhỉ? Tiểu U ảo não nghĩ.

Tuy cảm thấy hôm nay giọng Tiểu U có chút kỳ quái, khàn khàn lại gọi cảm, Tiểu Nguyệt cũng không để ý mấy. Loay hoay mãi Tiểu U mới chịu rời giường, có điều đợi Tiểu Nguyệt rửa mặt xong xuôi đi ra, nhìn thấy Tiểu U từ trên giường bước xuống thì bỗng ngẩn ra, miệng bật thốt lên: "Tiểu U, bà mới tắm trắng về đây à?"

Nắng sớm rọi qua cửa sổ bao phủ toàn thân Tiểu U, da thịt trắng hồng trong nắng giống như phát sáng vậy.

Mỹ nhân ở đây. Nhìn một lần, nhớ mãi không quên.

Tiểu Nguyệt thăm cảm thán, hai mắt nhìn Tiểu U thiếu chút nữa muốn rớt ra.

Tiểu U vừa mới đứng vững, dầm lên đôi giày mà dây leo chuẩn bị cho cô, bụng dưới căng đầy khiến Tiểu U bước xuống giường có chút mất tự nhiên, nếu không có dây leo quấn quanh đùi nâng đỡ thì cô đã sớm té ra đất rồi. Cơ thể đã không thoải mái, còn bị Tiểu Nguyệt nhìn chằm chằm như động vật quý hiếm, toàn thân Tiểu U không được tự nhiên.

"Sao vậy?" Tiểu U hỏi, cúi đầu nhìn chính mình, sau đó cũng sững sờ ngắm toàn thân trước gương.

Bình thường, Tiểu U rất xinh, như em gái nhà bên khiến người ta cảm thấy thật thân thiết khá ái vậy.

Cho đến khi tham gia khóa huấn luyện quân sự năm lớp mười, làn da Tiểu U cả ngày phơi ngoài nắng, cũng không có thời gian chăm sóc, kết quả là làn da bị phơi đen, sau đó còn xuất hiện lấm tấm tàn nhang tuổi dậy thì, vừa nhìn có chút không bắt mắt. Còn có thân hình cao 1m60, không tính là nhỏ nhắn xinh xắn, không ngực không cổ, cơ thể gầy còm, tóm lại là rất rất bình thường.

Lúc trước, có hotboy của trường thích Tiểu U, khiến cho không ít người tự nhận mình là hoa khôi xinh đẹp hay hoa hậu giảng đường gì đó tan nát cõi lòng, hận hận mất mùa lại đi thích một người tầm thường như vậy, nhưng hiện giờ...

Tiểu U bụng lẩy mặt mình nhìn hồi lâu, cô thật muốn yêu luôn cả chính mình mất rồi.

Những người khác nghe được động tĩnh bên này cũng nhìn Tiểu U một cái, lập tức bật thốt ngạc nhiên, nhao nhao vây lại xem, thán phục ngắm soi, không kiềm được cùng Tiểu U học tập kinh nghiệm.

"Tiểu U, bà đi lột da mặt đấy à?"

"Hay là dùng kem dưỡng trắng gì đó đúng không?"

"Ăn cái gì mà đẹp vậy?" Cả mớ câu hỏi dồn dập nào là mặt nạ gì, dùng mỹ phẩm dưỡng da loại nào, gần đây có dùng phương pháp dưỡng da bí truyền nào hay không.

Tiểu U nghe đến đờ cả mặt.

Mình đẹp sao?

Tiểu U nhớ tới tối hôm qua bị vật kia bắn cho một bụng chất lỏng, đề lên còn có chút áp bách, nhưng cũng không như hôm qua căng cứng đến phát đau, tỉnh dịch giống như bị mình hút hết vậy... chẳng lẽ đây là Thái Âm Bỏ Dương*?

*Thái Âm Bỏ Dương: khụ khụ, nói chung là một bí quyết phòng the thời Trung Hoa cổ ý.

Tiểu U nghĩ đến mà rung mình một cái, sau đó thì nhớ đến đêm qua trước khi thiếp đi cơ thể hình như bị vật kia liếm láp sạch sẽ qua một lần, cả mặt cũng bị vật đó thè lưỡi liếm láp, mềm mềm mát mát giống như đắp mặt nạ... Đúng, chắc chắn là vậy!

"Tối hôm qua đã thấy mặt bà trắng rồi. Tui còn tưởng rằng là đèn huỳnh quang chiếu sáng cơ... Wao, gần thật sự là một lỗ chân lông cũng không có, Tiểu U rốt cuộc bà đi tân trang nhan sắc ở thẩm mỹ viện nào vậy!" Tiểu Nguyệt hâm mộ ghen tị hận nhìn nhìn, kiềm lòng không được đưa tay về phía mặt Tiểu U định sờ một chút. Xem xem ra mặt Tiểu U có phải mềm mại non nớt như cô tưởng hay không.

Tiểu U chưa kịp ngăn cản thì Tiểu Nguyệt đã vươn tay đến, dây leo quấn trên vai Tiểu U đột nhiên mở miệng ra.

Tiểu Nguyệt đau kêu lên một tiếng rút tay về: "Ui cha, Tiểu U mặt bà có điện đấy à."

Tiểu U cười khan một cái, liếc mắt nhìn qua đám dây leo trên vai mình, hoàn toàn không biết giải thích ra sao.

Cuối cùng, Tiểu U lắp liếm rằng là do ăn nhiều rau quả, ngủ sớm dậy sớm, chăm sóc thân thể tốt. Sợ về mặt thèm khát của đám bạn cùng phòng, lỡ may lại đụng tới dây leo thì tiêu lên Tiểu U vội vàng rửa mặt xong rồi chạy liền một mạch cách xa phòng ngủ. Nhưng đến khi bước vào phòng học thì lại bị mọi người vây xem, người này người kia hỏi đến đau cả đầu. Đương nhiên, truyện ngoại hình xinh đẹp gì đó tạm thời có thể bỏ qua, Tiểu U dần dần phát hiện càng nhiều thay đổi thần kỳ trên cơ thể mình.

Nghe là nhớ, gặp chẳng quên.

Đại não phản ứng linh hoạt, giải quyết mọi chuyện trôi chảy.

Thậm chí còn có thể nghe được tiếng người khác bàn luận ở chỗ rất xa.

Nếu như...

Không có bị vật kia quán vào thì quả thực đây chính là cuộc sống hồi sinh, cảm giác tốt đẹp cực kỳ.

"Tạch" Tiểu U cầm chặt phần viết trong tay, nặng nề ấn xuống bằng đen.

Bên trong hoa huyết bị nhét thứ hạt giống kỳ quái kia, ngay lúc Tiểu U bị gọi lên giải đề, nó lại không biết xấu hổ cử động!

Đáng ghét!

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Sinh trưởng

Lòng yên tĩnh tự nhiên nguội lạnh.

Mọi thứ đều xuất phát từ tâm.

Tâm thấy thì làm như không thấy, có tai như điếc, nghe rồi cũng chẳng nhận ra.

Nam... Mô A Di Đà Phật.

Tiểu U run rẩy viết xong con số cuối cùng, hít một hơi thật sâu rồi quay đầu, nở nụ cười cứng ngắc nhìn thầy giáo nói: "Thưa thầy, em viết xong rồi ạ." Nói xong, Tiểu U hung hăng giẫm lên dây leo đang quấn quít dưới chân mình, ngăn không cho đầu lưỡi nó thừa dịp cô không chú ý mà chui vào.

"Tốt lắm Tiểu U. Em không cần khăn trương, em làm rất tốt, hướng giải chính xác, trình bày rõ ràng. Mặc dù đáp án sai nhưng thầy cũng đánh giá cao thái độ của em." Nhìn Tiểu U khăn trương đến nỗi có thể khóc bất cứ khi nào, thầy giáo lo lắng cho học trò của mình, cố gắng an ủi vài câu.

Phía dưới hoa huyết, mấy cây dây leo quý quái này vẫn chưa từ bỏ ý định chui vào bên trong..., thỉnh thoảng nó còn dùng lưỡi đội lên thành thịt, Tiểu U chỉ có thể cắn răng, hít một hơi thật sâu, gật đầu mỉm cười với thầy giáo.

Thấy Tiểu U vẫn còn khăn trương, thầy giáo đành phát tay ý bảo cô về chỗ: "Các em nhìn bảng, bạn Tiểu U có hướng giải rất chính xác, trình bày logic..."

Dưới cái nhìn khích lệ của thầy giáo, Tiểu U bước xuống bục giảng, chân đặt nhẹ nhàng dưới nền đất, dáng đi khép nép quái dị giống như người phụ nữ Nhật Bản trong bộ kimono thời xưa.

Tiểu U bị chúng bạn nhìn chằm chằm, cô run rẩy bước từng bước xuống chỗ ngồi của mình, giữa đường có lần thiếu chút nữa ngã sấp xuống, cơ thể lại được vật vô hình gì đó chống đỡ, cô dừng một chút rồi tiếp tục đi, bước đi rất nhẹ nhàng từ tốn, hai chân kẹp chặt, thoát nhìn cực kỳ quái dị.

Đương nhiên, đa số mọi người chỉ nghĩ là do Tiểu U nhát gan...

Thường ngày Tiểu U cũng không nổi bật cho lắm và rất ít khi lên bảng, hôm nay đột nhiên lột xác xinh đẹp thu hút mọi sự ánh nhìn, thầy cô liên tục gọi Tiểu U lên trả lời câu hỏi, mới một buổi sáng mà bị kêu lên ba bốn lần, mỗi lần đều run rẩy như đang bị tra tấn vậy. Nhưng bù lại là mỗi lần Tiểu U đáp đề đều thuộc lâu lâu không sai một chữ, được tất cả các thầy cô tán dương, mọi người không biết tại sao Tiểu U lại sợ hãi nhưng lâu dần cũng thành quen, cho rằng là do tính cô thế.

Tiểu U ngồi lại chỗ ngồi của mình bên cửa sổ, khép lại hai chân cố gắng ép xuống cảm giác cao trào, sau đó một lát nằm liệt ra bàn, để mặc cho dây leo đây ra hai chân của mình, ở nơi riêng tư liếm mút sạch sẽ.

Nơi không có ánh sáng, nó động đây; nơi có ánh sáng, nó ngừng động đây.

Khi thiếu "hước", nó động đây; cấp "hước" kịp thời, nó ngừng động đây.

C

áp "hước" không đều, thì nó sẽ xoay tròn hoặc chuyển động đứt quãng (...).

Đây là trải nghiệm đầy cay đắng mà Tiểu U tổng kết được trong suốt cả buổi trưa hôm nay!

Không phải Tiểu U nghĩ mình bị những dây leo kia chiếm tiện nghi, mà là hạt giống quái dị vẫn đang ở trong cơ thể mọi lúc giẫy vò cô, từ trên bục giảng

đến dưới chỗ ngồi, luôn không ngừng nhúc nhích chân động, luôn không ngừng chăm ngòì dục vọng trong cơ thể cô, hoa huyết Tiểu U đã sớm tràn đầy mặt nước, nếu không có dây leo kịp thời liếm sạch thì có lẽ cô đã mất mặt trước mọi người đến mấy lần rồi!

Thật sự quá mệt mỏi...

Nhưng mà điều Tiểu U lo sợ nhất chính là đây... hết thấy những chuyển động kia càng làm cho cô tin rằng hạt giống đang gieo trong cơ thể mình vẫn còn sống.

Chẳng lẽ nó có thể như thực vật... Nảy mầm rồi lớn lên?

Tiểu U nghĩ tới ấu trùng của loài ruồi ký sinh vào xác động vật, sống nhờ nguồn thức ăn và chất dinh dưỡng của vật chủ đến khi chúng phát triển thành nhộng Xem thêm...,nhất thời, Tiểu U cảm thấy thật muốn buồn nôn!

Dây leo vệ sinh phía dưới Tiểu U một lượt, sau đó lại từ dưới váy quần lên, lượn qua eo, ngực, đến cổ Tiểu U, nếu người khác mà thấy được cảnh tượng khủng bố này thì không biết phản ứng sẽ ra sao đây?

- - - - -

Lại một ngày nữa trôi qua, Tiểu U trở lại phòng ngủ, cô còn chưa kịp rửa mặt đã bị dây leo nâng lên trên giường, nó đặt cô nằm xuống như ngày hôm qua vậy. Một bên lần lượt cởi váy, quần nhỏ, rồi đến nội y, áo somi của cô, một bên thì từng chút từng chút liếm láp toàn thân Tiểu U.

Tuy đã bị qua một lần, Tiểu U vẫn cảm thấy không thể nào quen được với loại tiếp xúc xấu hổ này, toàn thân cô bị liếm đến nóng lên.

Dây leo kéo tấm màn che ánh sáng cho Tiểu U, sau đó từng vòng từng vòng quần qua eo của cô. Nó cũng không làm khó Tiểu U, chỉ là bắt cô nằm xuống ngủ.

Tiểu U cười khổ, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cô sẽ sớm trở thành người suốt ngày chỉ có ăn ngủ và không vận động mất thôi.

...

Tiểu U lại nằm mơ.

Đương nhiên không giống với giấc mộng xuân đầy hồ thẹn như lần trước, lần này cô mơ mình là một người cổ đại.

Là một tiểu cô nương.

P/s: Chuyện xưa của 2 anh chị bắt đầu zòì đây, ka ka

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cậy)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Đại thụ

Bầu trời bỗng chốc tối đen, mây đen không biết từ nơi nào kéo đến dày đặc, rất nhanh hình thành một lốc xoáy đen lớn, phong vân tụ hợp, lốc xoáy đen đang không ngừng mở rộng, không ngừng đè thấp, bao phủ ngàn dặm xung quanh, tựa như Thần Ma há miệng muốn nuốt trọn cả đất trời.

Lốc xoáy bao phủ khiến rừng núi rung chuyển, sinh linh bỏ chạy thực mạng giống như sắp rơi vào tuyệt cảnh(đường cùng).

Ầm ầm ầm..

Trời đen vang lên từng trận sấm sét nặng nề, trời đất chấn động.

Điện quang chớp nhoáng, không nhanh không chậm, tụ hợp càng ngày càng nhiều, đan chéo với nhau thành lưới, chỉ chốc lát, không trung biến đen, sấm sét ầm ầm nổi lên, kéo theo lốc xoáy dữ tợn như mười vạn thiên binh tụ hợp.

Đùng-- ầm!

Đột nhiên sấm sét đánh xuống!

Nhất thời, ánh quang bắn ra khắp chốn, bóng tối trong chớp mắt bị hàng ngàn tia sáng xé rách, đất trời hoàn toàn bị bao phủ bởi một màu trắng, người đi đường không ai không tròn to mắt, thời gian tựa như tại thời khắc này mà ngừng trôi.

Một đồng ngôn ngang toàn lá và cành cây gãy nằm trên đường, ngăn trở đoàn người qua lại.

Chúng đều là từ trên cây đại thụ này rớt xuống, tán cây phi thường to lớn, dài gần trăm trượng (tương đương 333 mét Xem thêm...), rộng hơn mười mét, to đến mức vượt quá sức tưởng tượng, đại thụ quả thật như là thành tinh vậy.

Đại khái là đại thụ bị lôi điện từ trên không bổ xuống thành hai khúc, toàn bộ thân cây đều cháy rụi, một nửa bị ngã về một bên, một nửa bị đốt thành mảnh vụn rơi rớt khắp nơi, đại thụ xanh um tươi tốt bỗng chốc toàn bộ cháy đen thura thốt, giống như không còn dấu hiệu của sự sống.

Thị vệ được sai đi thăm dò tình huống, đếm vòng tuổi của đại thụ kia đại thụ có hơn cả vạn vòng (1 vạn = 10 nghìn), nhưng mà một cây đại thụ không biết đã sống qua bao nhiêu ngàn năm cứ như vậy vì thiên tai mà ngã xuống. Đúng thật là không thể không làm cho người ta tiếc hận mà!

Bọn thị vệ quay lại bẩm báo tình huống, dò hỏi: "Lão gia, hiện tại ngài muốn đi đường vòng hay như thế nào ạ?"

Đoàn xe tứ mã* một đường chạy về kinh thành Quảng Châu. Kết thúc ba năm nhậm kỳ, hiện giờ, Cố Tri Phủ đang trên đường hồi kinh thuật chức (báo cáo công tác), dẫn gia quyến theo cùng, lại không nghĩ rằng vừa mới đến gần núi liền gặp thiên biến (sự thay đổi của thiên văn, bầu trời,...).

*Xe tứ mã: xe có bốn con ngựa kéo

Trời quang mây tạnh đột nhiên gió cuốn sấm rung, trong chốc lát, trời cao giáng xuống trận sét lớn khiến núi đồi đổ nát, mặt đất rung chuyển, giống như bất cứ khi nào cũng có thể bị xé đôi.

May mắn lúc ấy bọn họ đang ở rất xa, trừ việc gặp chút gió lớn và một ít mảnh thú đang chạy thoát thân thì ngược lại cũng không có gì đáng ngại.

Đội mây đen tản đi, sấm chớp ngừng đánh, đoàn người tiếp tục lên đường, lại bị những khúc gỗ vụn của đại thụ cản đường.

"Này... Đại thụ cũng thật không may, bị trời thách thức. Haiz..." Cố Tri Phủ lắc đầu thờ dài, sai người dọn dẹp những cành cây gãy và lá trên đường, đồng thời cũng, gọi người xếp đặt chút đồ cúng tế trước đại thụ, chuẩn bị tiến lên tế bái một phen.

"Tiểu U, không phải con ngồi trong xe khó chịu sao? Xuống dưới nghỉ ngơi một lát, cha con còn muốn bận bịu thêm cái gì nữa đâu này."

"Vâng, thưa mẫu thân." Tiểu cô nương từ trên xe nhảy xuống, lúc này còn ở trên xe ngựa ừ ừ như sắp chết đến nơi, vừa nghe nói có thể ra ngoài chơi là lập tức hoạt bát trở lại, vội vàng nhảy xuống.

"Tiểu thư, người chậm một chút!"

"Tiểu U, thân thể con không tốt, bớt nóng vội chút, cẩn thận không đụng trúng mấy cành cây nhọn đấy!"

"Vâng, mẫu thân." Mới sáu bảy tuổi tiểu cô nương cúi đầu thành thật nghe giáo huấn, chỉ là hai mắt đen lúng liếng tìm tòi xung quanh, lạnh lợi động lòng người, tiểu cô nương thoát nhìn thật ngây thơ đáng yêu, bờ môi có chút trắng bệch, nhìn kỹ một chút, sắc mặt cũng không giống như hài tử bình thường mềm mại hồng nhuận.

Quý phụ cũng không đành lòng giáo huấn nữ nhi mình nhiều, nhìn nhìn bộ dạng nghe lời của con, bà nhịn không được lại đau lòng, kêu nha hoàn và tùy tùng theo sát bên cạnh nữ nhi chiều cố nàng.

Tiểu U lập tức vui vẻ chạy đi, theo sát bên người là nha hoàn và thị vệ không ngừng nhắc nhở nàng cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Hạt mầm nhỏ

"Wao, cái cây này thật lớn! Từ trước tới nay ta chưa bao giờ thấy cái cây nào lớn như vậy." Tiểu U ngửa đầu cảm thán, tuy cây đại thụ ước chừng cao khoảng 500 trượng này đã bị sét đánh gãy rồi nhưng mà đây cũng không phải độ cao mà Tiểu U có thể liếc một cái là nhìn hết được.

"Thuộc hạ cũng chưa bao giờ gặp qua, chỉ sợ cây đại thụ này có vấn đề. Bao nhiêu năm qua, thuộc hạ thường xuyên tới lui trên con đường này, nhưng chưa bao giờ thấy cái cây nào lớn đến thế...giống như nó vừa xuất hiện trong trận sấm sét vừa rồi vậy. Hay là nó vẫn luôn ở đó, chỉ là trước kia chúng ta không nhìn thấy mà thôi?"

"Thôi được rồi, người nói mấy chuyện quý quái ấy với tiểu thư làm gì?"

Nói thế thì chẳng lẽ cái cây này biết mọc chân mà đi hay sao?

Vì sao trước kia không nhìn thấy mà giờ lại nhìn thấy?

Tiểu U nghe mà rất hiếu kỳ, nhưng bọn họ lại đột nhiên im lặng, nghĩ tới nghĩ lui đang định cuốn lấy họ hỏi một phen, Tiểu U lại nghe đâu đây tiếng xột xoạt của lá cây, cô quay lại thì thấy một cái đuôi to xù xẹt qua, cô lập tức bị hấp dẫn đi theo nó.

Thì ra là một con chồn sóc.

Tiểu U lén lút đi theo con chồn chui vào hốc rỗng dưới rễ cây, vóc người cô nhỏ, động tác lại nhẹ, vừa đúng lúc thị vệ đang mải suy nghĩ nên nhất thời không chú ý, từ đầu đến cuối đều bỏ mặc cô.

Tiểu U thấy con chồn kia ngồi đối diện với hốc cây, chảy nước miếng (thèm thường) nhìn một hạt nhỏ nằm trong hang, thì ra là một hạt mầm, ước chừng chỉ to bằng đầu ngón cái của Tiểu U, rất nhỏ, mới nhìn thấy còn chưa đủ nhét kẽ răng con chồn kia, thế nhưng, không biết nó lại kiên trì đến điều gì, chỉ biết ở đó vò đầu bứt tai, không dám lại gần.

Tiểu U lặng lẽ ngồi xỏm xuống bên cạnh con chồn, giống nó nhìn chăm chăm hạt mầm kia hồi lâu. Tiểu U giống như bị con chồn kia truyền bệnh miệng, cũng chảy nước miếng, tay khều khều nó, tò mò hỏi: "Thứ này ăn có ngon không?"

Chồn kia vô thức gật đầu, lát sau mới nhận ra có người, còn bị Tiểu U dọa cho kinh hồn một phen.

"Keo vùng này đổi cho người, người mang đi đi, còn hạt mầm nhỏ thuộc về ta". Tiểu U móc một bao đồ ăn vặt nhét vào móng vuốt con chồn kia, sau đó Tiểu U đứng dậy đi đến chỗ hạt mầm nhỏ, há miệng chuẩn bị ăn thì:

"Chít chít---!" Chồn kia phần nộ cực điểm, thoáng cái nhảy lên, móng vuốt sắc nhọn lao thẳng tới mặt Tiểu U.

"Phập". Ánh sáng chợt loé, con chồn kia bị một đạo đâm thủng, dính tại gốc cây, chít chít kêu lên thảm thiết.

Phía bên kia, thị vệ lo lắng lên tiếng: "Tiểu thư, người sao lại chạy qua bên đó. Dưới đất rắn, côn trùng, chuột, kiến rất nhiều, chúng sẽ cắn người đấy."

"Ta ra ngay đây." Tiểu U nghiêng đầu nhìn hạt mầm nhỏ lòng nghĩ nghĩ, con chồn lúc nãy tức giận như vậy, chắc hẳn hạt mầm này ăn rất ngon, nhưng mà nó nhỏ xíu, còn chưa đủ nhét kẽ răng cơ. Hay là mang về nuôi nó lớn một chút, rồi chia ra cho phụ thân và mẫu thân cùng ăn.

Ừ, ý này rất hay!

Tiểu U thầm khen mình thật có kinh nghiệm làm vườn, tay nhỏ gõ gõ lên hạt mầm tìm tòi nghiên cứu.

Có thể là bị sét đánh cháy đen nên phần lớn rễ cây đều bị bung lên, Tiểu U đành phải bốc một nắm đất, đặt hạt mầm nhỏ vào trong đó, rồi chuyển đi.

Sau khi trở về, Tiểu U đương nhiên bị mẫu thân giáo huấn một trận, nhưng mà đây là chuyện nhỏ, chỉ cần làm nũng vài cái là thoát nạn.

Tiểu U sai nha hoàn mang đến một chậu hoa nhỏ xinh rồi đặt hạt mầm vào đó.

Tưới nước cho hạt mầm nhỏ, Tiểu U cảm thấy nó càng mong nước tươi ngon, sau đó đâm chồi nảy lộc với tốc độ thần kỳ thành cây non.

Hình như ăn rất ngon.

Tiểu U không kiềm lòng được đưa mặt lại gần cái cây, lè lưỡi liếm láp lá cây non, hai mắt hưng phấn loé sáng.

Woa, rất ngọt! Và rất ngon nữa!

Con chồn đó nói thật không sai!

Trong lòng Tiểu U đang hò hét, thiếu chút nữa là không kiềm chế được cắn một cái.

"Không được, phải nhịn." Tiểu U đấu tranh tâm lý kịch liệt, cuối cùng đành nuốt tiếc cách ra xa hạt mầm nhỏ, từ từ khép lại hai mắt, cố gắng không nhìn nó, thầm nói: "Không thể tát ao bắt cá, phải nuôi, phải nuôi cho lớn, nuôi cho thật lớn thì mới có thể ăn nó, tới lúc đó vẫn có thể ăn thêm được... Phải nhịn!"

Tự nhủ chính mình một phen, Tiểu U cảm thấy bình tĩnh hơn rất nhiều, cô gồng đầu lên cánh tay, ngắm nhìn hạt mầm nhỏ tươi ngon, tưởng tượng hạt mầm nhỏ lớn lên thật nhanh, cô có thể ăn hạt mầm nhỏ, ăn tới no căng bụng luôn ^^

"Hạt mầm, hạt mầm nhỏ ngon miệng~ mau mau lớn lên~ ngoan ngoãn lớn lên~ nỗ lực lớn lên~ ta sẽ chờ em lớn lên, để bỏ em vào miệng ăn ăn ~^^~." Tiểu U ngâm nga bài hát, ánh mắt âu yếm nhìn mãi không rời vật cưng của mình.

Mà "vật cưng này"... ngay lúc Tiểu U si mê nhìn không thấy, lá cây khe khẽ rung động.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Tiểu nam hài

Cổ tri phủ sau khi hồi kinh, được Thánh thượng coi trọng, chuyển về kinh thành, con đường làm quan rộng mở, từng bước thăng chức, thậm chí cả nhà họ Cổ đều được thom lây.

Cổ đại nhân chỉ có một nữ nhân, lúc trước Cổ phu nhân sinh non ngoài ý muốn, chẳng những khiến thân thể đích nữ không được tốt mà đến sức khỏe của Cổ phu nhân cũng bị ảnh hưởng trầm trọng, nhiều năm không mang thai.

Cổ đại nhân và phu nhân phu thê tình thâm, chưa từng nạp thiếp, mỹ danh đã lần truyền khắp toàn bộ kinh thành. Chỉ có Cổ lão phu nhân ngày đêm mong ngóng có được cháu trai lại không thể chấp nhận được chuyện này.

Mấy lần nạp thiếp cho con lại bị cự tuyệt, Cổ lão phu nhân liền đổ mọi oán trách lên đầu con dâu, luôn cho con dâu của mình thực chất là người đàn bà hay đổ kị giả vờ hiền lương, vì vậy mỗi ngày đều tìm cách gây vò Cổ phu nhân.

Trong lòng Cổ phu nhân tràn đầy mệt mỏi, chỉ có ở bên cạnh nữ nhi của mình mới vui đi được phần nào.

Cổ phu nhân cố lấy lại tinh thần, để nha hoàn vén lên rèm cửa, liếc mắt thì thấy nữ nhi bảo bối của mình đang ngồi gác cằm lên mặt bàn.

"Tiểu U, con đang làm gì đấy?"

"Dạ, đang nhìn Tiểu Miêu của con ạ. Mẫu thân, người nói thử xem khi nào thì nó lớn nhỉ?" Từ đó đến nay cũng đã hơn một năm mà hạt mầm này chỉ mới cao hơn nửa tấc (khoảng 2-3cm). Thế này vẫn không đủ nhét kẽ răng~ Tiểu U lấy ngón tay chọc chọc "cục cụng", bụng cảm thấy thật trống rỗng làm sao!

Cây non khe khẽ rung lên.

Cổ phu nhân lại gần: "Đây là cây Tiểu Miêu nhỉ? Nó có lẽ đang đợi Tiểu U trưởng thành nên không lớn lên đấy."

"Hả, Còn bây giờ chưa phải lớn sao (°_°)?" Tiểu U rất kinh ngạc.

"Đúng vậy, Tiểu U của ta còn nhỏ^^" Cổ phu nhân cười khẽ.

Tiểu U nghe vậy, trong lòng nghĩ nghĩ, xong lại lắc đầu thờ dài: "Chỉ là cơ thể con yếu ớt, so với người khác thì thấp hơn một tẹo, còn lại rõ ràng đã rất rất trưởng thành rồi. Có thể nói là so với tiểu hoa còn thông minh hơn, so với tiểu ngọc kiên cường gấp bội, so với nương lại điềm tĩnh hơn rất nhiều, so với... Nói chung còn cần phát triển thêm, haizz~".

Cổ phu nhân có chút buồn cười: "Đúng vậy, Tiểu U của ta còn phải phát triển nhiều nhiều."

Tiểu U suy tư một phen, trầm ngâm gật gật đầu: "Con còn tưởng rằng mọi người không nỡ bỏ con, muốn con ở lại thêm vài năm nên mới giấu kín chuyện đính hôn, thì ra là vì con còn nhỏ. Vốn con định sẽ không lấy chồng, cả đời ở cùng mẫu thân và phụ thân... Hừ (°^°)."

Cổ phu nhân kinh ngạc nói: "Làm sao con biết được chuyện này?"

Tiểu U nghiêm túc nói: "Người kia chẳng phải là An vương thế tử sao, chút việc nhỏ này sao có thể lừa được con, con cũng đã qua bên kia tìm hiểu một phen, nghe nói An vương thế tử kia 6 tuổi còn bình ra quần, chẳng khác nào một tên nít ranh!". Tiểu U lắc đầu thờ dài.

Cổ phu nhân gõ trán Tiểu U một cái, cười nhìn Tiểu U tròn mắt há mồm lên án, nói: "Nữ hài tử bình thường làm sao có thể nói ra những lời này hả? Con còn đi tìm hiểu, dò xét người ta! Tiểu quý, cẩn thận bị phụ thân con dùng thước giáo huấn."

"Bí mật." Tiểu U thề lời, ôm chậu hoa nhỏ của mình chạy đi: "Mẫu thân, con đem Tiểu Miêu phơi nắng đây."

"Đi đứng cẩn thận, kéo lại ngã đấy."

"Dạ."

Đem hạt mầm nhỏ đi phơi nắng, tưới nước cho nó xong thì đã đến trưa, Tiểu U ôm hạt mầm nhỏ trở về nhà, thấy xung quanh không có ai lại lên liếm lá cây con.

Hương vị ngọt ngào như rót vào trái tim Tiểu U, không phải là vị ngọt bình thường, mà càng giống như ngọt tận xương tủy hơn, trái tim vốn thấp thỏm cũng vui đi không ít, quả thật giống như hấp thu tiên khí vậy.

Tiểu U nheo mắt, vui thích ngậm lá con trong miệng, muốn cắn lại không nổi, chỉ có thể cứ ngậm như vậy, đầu lưỡi sẽ liếm, nhẹ nhàng hút hết sương sớm còn đọng lại trên lá cây.

Đến khi Tiểu U cảm thấy thể xác và tinh thần đều sung sướng thì đặt lại mầm nhỏ ở đầu giường, các nghiêng đầu trên gối nhìn ngắm hạt mầm nhỏ, trước khi chìm vào mộng cũng không quên lẩm bẩm một câu: "Nhanh nhanh lớn lên đi, vậy thì ta có thể ăn tươi em rồi. Vật nhỏ ơi vật nhỏ, ta chờ em chờ đến nỗi khát khao khó nhịn rồi."

Lá cây dường như giật giật một chút.

Tiểu U cũng không chú ý, cô đã nhắm mắt lại ngủ rồi.

Không biết qua bao lâu, cảm thấy có gì đó khác thường, Tiểu U giật mình bừng tỉnh.

Khi tỉnh lại Tiểu U thấy một tiểu nam hài đang ngồi trước giường của mình, lại còn rất rất xinh đẹp nữa cơ!

"Mỹ nhân" tiểu nam hài kia thoạt nhìn cũng chỉ lớn hơn Tiểu U một hai tuổi, làn da trắng muốt, toàn thân phát ra ánh sáng nhàn nhạt, tựa như thần tiên giáng trần vậy. Người tuy nhỏ nhưng khí chất lại thanh nhã thông thấu, quả thật so với Tiểu U được Cổ đại nhân gọi là Kinh thành đệ nhất mỹ nhân còn xinh đẹp gấp mấy lần (•_•), nhưng chuyện này thực sự rất rất kỳ quái đi..

Trước giường nhỏ, nam hài kia đang hôn lên bàn tay nhỏ của Tiểu U, thậm chí hân còn thè lưỡi liếm liếm từng ngón tay ngắn ngủn mập mạp xinh đẹp, vừa hôn vừa hút, khiến Tiểu U cảm thấy có chút ngứa.

Tiểu U nghiêm mặt chất vấn: "Ngươi tại sao lại thè lưỡi liếm tay của ta, ngươi là dân tộc truyền thuyết mọi người hay kể sao? Ngươi nên nghiêm túc một chút, ta là người đã có vị hôn phu!"

Thông báo: Bộ truyện "Thụ Yêu" sẽ drop từ chương 23 trở đi. Mình chỉ post bản đầy đủ nhất của 22 chương đầu thôi. Truyện đã drop ở tất cả các trang truyện nên mình có thể sẽ không post nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Kiếp trước kiếp này (H nhẹ)

Dịch bởi: **ThuyMac9420**

Nam hài khuôn mặt ngây thơ vô tội nói: "Ngươi ngày ngày đều liếm tay của ta, tại sao ta lại không thể liếm lại ngươi? Ngươi nói ta là dân tộc, vậy thì ngươi cũng vậy ư?"

Tiểu U phản bác như đinh đóng cột: "Nói láo! Tay ngươi bẩn như vậy, ta mới không thèm liếm. Ta ngay cả ăn cơm còn phải dùng đũa đấy."

Nam hài nghiêng đầu nhìn Tiểu U, nói tiếp: "Ngươi còn liếm mặt và bụng ta a..."

"Nói bậy! Ngươi cũng không phải là đường, tại sao ta phải liếm ngươi?" Tiểu U tỏ vẻ ta đã nhìn thấu lời nói dối của ngươi, khôn hồn thì mau nói thật đi (•~•).

Nam hài nghe vậy liền nở nụ cười. Nụ cười nhẹ nhàng mà rực rỡ như ngàn ánh sao lấp lánh trên bầu trời, thiếu chút nữa đem cô nàng Tiểu U say mê đến thất điên bát đảo, đột nhiên nàng cảm thấy, nam hài xinh đẹp như vậy, có lẽ liếm mặt hắn, tay hắn, hay là bụng hắn... cũng không phải là không thể?... Có lẽ, hắn thật sự rất ngọt(°=°)?

Đang mơ mơ màng màng suy nghĩ miên man, bỗng nam hài cúi người xuống, ôm nàng trong hai tay, mặt gần như sát vào nhau nhìn vào mắt Tiểu U, hình ảnh khuôn mặt non nớt của Tiểu U hiện trong mắt hắn.

Nam hài trầm giọng nói: "Ngươi nói ta còn ngọt hơn tất cả các loại đường trên đời, cho nên mỗi ngày ngươi đều muốn ăn ta, ngươi không nhớ sao?"

"A? Đó là ta đang nói mầm xanh nhỏ của ta." Tiểu U nghe vậy liền nghĩ ngay đến mầm xanh nhỏ của mình, quay đầu nhìn đến đầu giường, mầm xanh nhỏ được đặt ở đó đã không còn thấy nữa.

"Ta đang ở đây a."

Hai tay nam hài bỗng biến thành dây leo nhỏ dài, nhẹ nhàng quấn lên mặt và cổ Tiểu U.

Tiểu U trừng to mắt.

Nam hài nhẹ nhàng hỏi: "Còn muốn ăn ta nữa không?"

Tiểu U ngơ ngác gật đầu, lại nhanh chóng phản ứng lại, mãnh liệt lắc đầu.

Nam hài mỉm cười: "Kỳ thật, ta cảm thấy Tiểu U cũng rất ngọt, ta cũng muốn ăn ngươi nha."

Dứt lời, nam hài đột nhiên há to miệng nhắm Tiểu U mà cắn xuống, miệng hắn to như chậu máu, đầy răng nanh sắc nhọn, đáng sợ đến mức khiến tim Tiểu U ngừng đập!

Cái miệng há to của nam hài dừng lại ở chóp mũi Tiểu U, nháy mắt, khuôn mặt quỷ quái đáng sợ lại trở về khuôn mặt thiên sứ vô tội, hắn lè lưỡi nhẹ nhàng liếm đi giọt mồ hôi bởi vì kinh sợ mà chảy xuống của Tiểu U, ôn nhu nói: "Cho nên, Tiểu U phải mau mau lớn lên, ngươi còn quá nhỏ, còn chưa đủ ca ca ta nhét kẽ răng." Nói rồi hắn vươn tay xoa đầu Tiểu U.

A!

Tiểu U đột nhiên bừng tỉnh.

Theo bản năng nhìn về phía chậu hoa ở đầu giường, lại phát hiện xung quang một mảnh đen sì cái gì cũng không thấy, rõ ràng là đang ngủ trưa, sao tỉnh lại đã tối đen như vậy? Xung quanh cũng rất chật chội, hoàn toàn không hề giống như ở Cố tri phủ rộng rãi.

Đến khi tay đụng vào điện thoại ở đầu giường, Tiểu U mới giật mình nhận ra mình không phải tiểu cô nương cổ đại kia, hốt hoảng một hồi mới nhớ ra mình là ai.

Tiểu U thắm hít vào một hơi thật sâu, giấc mộng vừa nảy thật sự rất chân thực, tỉnh lại cô vẫn nhớ rõ ràng từng nét chạm trổ giường cột, từng lá cây ngọn cỏ, thậm chí là những người trong mơ.

Tiểu cô nương kia khiến nhớ lại những ngày trước đây của mình, ngày đó, cô cũng giống như tiểu cô nương trong mơ kia, cả ngày giống như một bà cụ non, mỗi ngày đều suy nghĩ cách để quấy phá khắp nơi.

Nhưng đến năm cô chín tuổi thì mẹ cô qua đời, chỉ trong nháy mắt cô đã trở nên trưởng thành, cô ngày càng trở nên trầm lặng khi sống trong ngôi nhà với người cha lạnh nhạt và mẹ kế gian xảo luôn thổi gió bên tai (nói những điều xấu xa, công kích) cha cô.

"Mẹ..." Vô thức thì thầm hai tiếng, tâm tình Tiểu U trầm xuống.

Đúng lúc này, sau lưng Tiểu U chợt lạnh, có thứ gì đó chui vào áo của cô, quấn lên tấm lưng cô, từng tắc từng tắc dọc theo sống lưng cô đi lên, dần dần leo đến bả vai cô.

Tiểu U căng cứng người nằm bất động, lập tức nhớ ra đây là thứ gì, nhưng ngay sau đó, cô cảm giác được dây leo kia cọ đến cổ cô, thuận thế giữ lấy mặt cô, thè lưỡi liếm liếm gương mặt cô.

Trong bóng đêm, Tiểu U không tiếng động cúi đầu nhìn, nó đây là...đang an ủi cô sao?

Đột nhiên, Tiểu U nhớ đến tiểu nam hài trong mơ kia.

Khoan!

Thực vật?

Liếm?

Yêu...yêu quái...?

Tiểu U càng nhớ lại cơ thể càng cứng đờ, chẳng lẽ...tiểu cô nương cổ đại kia chính là kiếp trước của mình? Mà dây leo quỷ quái mấy ngày nay mình gặp chính là yêu quái đến tìm mình để báo thù ư!?

WTF!!!

A~~

Lông tơ sau lưng Tiểu U dựng đứng cả lên.

Hình như cô vừa nghe thấy tiếng ai đó cười?

"Người...sao người lại biến thành như thế này?" Tiểu U không biết tại sao lại nói với dây leo quý quái những lời này, cô đã đem dây leo quái dị này thành quý cây trong mơ làm một, nhưng mà theo kinh nghiệm làm vườn của cô, mầm xanh nhỏ cô nuôi trong mơ và dây leo trước mắt này không cùng một giống a...

A không, có lẽ tất cả chuyện này đều do cô tưởng tượng ra, đều do những suy nghĩ kỳ lạ của cô cả.

Bị quý cây xấu xí quấn lấy không thể thoát ra, tinh thần chịu áp lực quá lớn. Cô vọng tưởng đến mình đang ở trong mơ, tự nghĩ rằng cô sẽ có thể giống như trong bạch xà báo ân, đẹp để khiến cô mê mẩn. *(Chắc là giống như TU cứu con vật nào đó sẽ được báo ân í, mình dịch đoạn này mà cũng không hiểu lắm)*

Tiểu U lắc đầu, muốn chính mình hãy nhìn rõ tình hình lúc này, không nên tiếp tục suy nghĩ vớ vẩn nữa.

Nhưng ngay sau đó, dây leo mềm dẻo như bầy rắn uốn lượn trên người lại quấn lấy cơ thể cô rồi nâng lên, làm chiếc chăn rơi xuống giường.

Tiểu U tâm tinh kinh hãi, dây leo đã đem cả người trần truồng của cô ở giữa không trung, tứ chi bị mở rộng, muốn kêu lên sợ hãi thì một đoạn dây leo như đầu lưỡi trườn miên cuốn lấy môi cô. Xúc cảm lạnh lạnh lại ngọt ngào, đem miệng nhỏ của cô chặn lại, thậm chí còn vùi vào trong cùng quần lấy lưỡi cô, nuốt hết những thanh âm của cô, thô bạo đoạt lấy nước bọt trong miệng cô.

Không biết có phải như Tiểu U cảm giác hay không, cô cảm thấy lúc này dây leo hành động giống như có tia lệ khí, giống như ngày đó gặp trong phòng học...đã cưỡng ép mà giữ lấy cô.

Trong lòng Tiểu U không khỏi cảm thấy bất ổn.

P/s: Định drop nhưng vì không muốn đào hố mà không lấp nên tui định sẽ tự dịch. Đây là bản dịch độc quyền (dù dịch không tốt^^) nhưng mà xin ai có lấy thì nhớ ghi nguồn. Thời gian đăng sẽ rất lâu, hành văn của tui cũng rất kém nên xin mọi người thông cảm. Chỉ cần có lời chê bai từ ai là mình sẽ không đăng nữa, vì mình bận học, chỉ là không muốn những người đọc thất vọng thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nảy mầm(H)

Dịch bởi: **ThuyMac9420**

"A..."

Tiểu U vô lực gãy dựa, cảm giác lơ lửng trên không thật không dễ chịu gì, cô muốn dây leo thả cô xuống giường. Cô uốn éo cơ thể, bỗng phát hiện phía dưới bị một thứ gì đó đâm nhẹ, Tiểu U cứng đờ người.

Tiểu U lúc này mới phát hiện, cảm giác căng trướng trong bụng đã biến mất. Thay vào đó là một cảm giác không quá khó chịu.

Hạt giống khổng lồ kia dường như co lại cỡ như quả bóng bàn, chôn sâu trong hoa huyết và mắc kẹt ở cửa miệng tử cung cô.

Nhưng điều khiến cô khủng bố chính là, quả cầu bên ngoài được như bao phủ một lớp gai mềm kỳ quái, nó mềm và dày như hạt đậu, cảm giác lạnh lạnh như một quả bom hạt, lại giống như một vòng tròn, lại giống như một dụng cụ tình thú nào đó...

Theo động tác tránh thoát của Tiểu U, những chiếc gai mềm gào thét đi vào hoa kính hẻo lánh. Cô từng chút một trở nên mệt mỏi nhưng lại không thể từ chối.

Đây là chuyện gì?

Chẳng lẽ, hạt giống vụn vụn trong hoa huyết của cô đang nảy mầm!?

Cô như vậy là bị sao?

Mang thai! Hay là ký sinh?

Tiểu U không dám cử động nữa, nhưng trong cơ thể vẫn tràn ngập kích thích khiến hoa huyết cô chảy ra thật nhiều mật dịch, những mật dịch đó dường như kích thích quả cầu mềm đang mắc kẹt trong cửa tử cung cô, Tiểu U cảm giác được những gai mềm đang bành trướng, ở mọi nơi mẫn cảm sâu bên trong nhẹ nhàng cọ cạo, giống như vô số mầm non đang ở trong sinh sôi.

Tiếng rên rĩ tinh tế của Tiểu U đều bị dây leo nuốt hết, chỉ có thể thở dồn dập câu người trong bóng đêm.

Mật dịch trong hoa kính chảy xuôi ra cửa huyết đều bị đầu lưỡi dây leo liếm láp. Để cho dễ dàng hấp thu, còn có bảy tám cái xúc tu nhỏ non mịn như sinh vật biển cùng nhau mở ra hoa huyết chật hẹp của Tiểu U, những xúc tu này mỗi cái đều không to bằng ngón tay trẻ em, yếu ớt như thể chỉ cần sờ vào liền biến dạng, nhưng chúng lại vô cùng mềm dẻo, toàn bộ đều chen vào hoa huyết của Tiểu U, đem hoa huyết khuếch trương.

Tiểu U nặng nhọc rên rỉ, đây thật sự là chật ních không chừa một khe hở, Tiểu U cảm thấy toàn bộ những nếp gấp và vết lõm trong hoa kính đều bị găt chặt, giống như chìa khóa ở trong ổ khóa vậy.

Nhục bích Tiểu U yếu ớt mấp máy, những xúc tu nhỏ đang đi vào cơ thể cô kia cũng phối hợp theo, mỗi lần nhục bích mấp máy chúng liền chen lấn đến tắc nghẽn khiến cô không thể giải thoát.

Hơn nữa những xúc tu nhỏ cổ quái này còn không ngừng tiết ra một ít dịch nhầy.

Tiểu U rõ ràng cảm nhận được, nơi chất nhầy dính vào ở hoa huyết dần dần nóng lên, giống như xuân dược, một cổ ngựa ngáy ập tới, Tiểu U căng cứng cả ngón chân, ngựa cao cổ, cả người run lẩy bẩy.

P/s: Còn ai thức không nhỉ, hôm nay ra 2 chương mới, chương sau sẽ ra sau 2-3 ngày, có thể nhanh hơn hoặc muộn hơn. Tính mình không thích trả lời cmt lắm, chỉ nhìn để lấy động lực thôi☹ nên thank mn.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Phòng ngủ Play 1 (H)

Edit by: **Thuymac9420**

Một cổ mật dịch đậm đặc phun ra, Tiểu U siết chặt thân thể, vô lực ngã xuống một đồng dây leo giống như cái lưới ở phía dưới. Cao trào qua đi nhưng thành thật hoa huyết phía dưới lại không giảm bớt ngựa ngáy. Cái ngựa ngáy này đi từ cột sống đến tận trái tim. Tiểu U cảm thấy trống rỗng khó nhin, cô mơ màng nhìn vào bóng đêm giống như một ác ma, còn cô giống như một con vẹt chết mặc cho bị đùa bỡn.

Dây leo ở bên ngoài hoa huyết của Tiểu U đưa đầu lưỡi ẩm ướt vòng quanh môi hoa của cô, không nhanh không chậm liếm đi mật dịch tràn đầy từ cửa huyết Tiểu U chảy ra.

Trong bóng đêm, dường như có một đôi mắt đang nhìn Tiểu U, có vẻ như nó vô cùng hài lòng với bộ dạng thống khổ chịu chà đạp của cô, nhưng lại tham lam muốn nhiều hơn nữa, muốn bắt nạt cô đến phát khóc kêu to...

Ha ha....

Đột nhiên, những xúc tu nhỏ nhút bên trong cơ thể Tiểu U động đậy.

Những xúc tu nhỏ này liên tục thay đổi hình dạng, đem toàn bộ những nếp gấp và vết lõm bên trong hoa huyết Tiểu U nhét đến tràn đầy, bây giờ lại còn tụ lại một đoàn, chốc chốc rút ra, chốc chốc lại chà sát tất cả những điểm mẫn cảm trong cơ thể Tiểu U.

"A...um!" Tiểu U vô lực như bị điện giật, khóe mắt không thể kiềm chế mà chảy ra nước mắt sinh lý, thân thể không chịu được mà run rẩy hai cái. Còn không đợi cô dịu đi, ngay sau đó, những xúc tu nhỏ vô cùng đáng ghét mà va chạm điên cuồng. Tiểu U nức nở kêu rên ra tiếng.

Đùi bị dây leo trói lại ban ra to hơn, hai cánh hoa bị tách ra hoàn toàn không thể khép lại.

Những xúc tu nhỏ làm thành hình cái gậy lợi dụng tư thế này mà không ngừng thâm nhập cọ xát, tiểu huyết không ngừng co rút, xuân thủy ào ào chảy ra ngoài cửa huyết. Ban đầu là di chuyển thông thả, dần dần tốc độ ngày càng nhanh, khi nặng khi nhẹ mà thâm nhập, tần suất cùng lực đạo ngày càng mạnh khiến Tiểu U không thể thừa nhận nổi.

Tiểu U khó chịu cắn vào dây leo đang nhét ở trong miệng, nhưng trong lòng lại tràn ngập cảm giác trống trải, cảm giác ngựa ngáy đến tận trái tim rồi cuộc cũng dịu bớt.

Tiểu U bị treo lơ lửng trên không trung, toàn bộ sức nặng cơ thể nằm trên dây leo. Theo những va chạm mạnh mẽ ở nửa thân dưới, cả người cô run rẩy ở trên không, suýt nữa bị đung đến bay ra ngoài lại được dây leo quấn ở tay và đùi kéo lại. Cứ như vậy ở giữa không trung đưa đẩy qua lại, thỉnh thoảng mẫn giương lại lay động theo giống như sóng gợn.

Tiểu U bị đâm vào rút ra đến chục cái nữa, rốt cuộc cơ thể vừa mới qua một lần cao trào lại một lần nữa cao trào và đạt đến giới hạn.

Nhưng khi sắp lên đỉnh, đồng hồ từ chiếc giường dưới cùng đột nhiên rung lên báo thức. Tiểu U sợ đến mức run bắn người, tận lực đè nén lại chính mình.

Năm giờ rồi.

Bạn học ngủ ở dưới giường Tiểu U đã rời giường.

Dừng lại.

Mau dừng lại!

Tiểu U kẹp chặt thân thể đang sắp tới hạn cao trào, muốn dây leo mau dừng lại.

Bởi vì hoa huyết Tiểu U chảy ra nhiều mật dịch hơn, những xúc tu kia lại vẫn một lần lại một lần cắm vào rút ra, phát ra những âm thanh nhỏ.

Nếu là đang ngủ, đại khái không ai sẽ chú ý âm thanh này, nhưng giờ đã có người tỉnh!

Lỡ như....

Tiểu U thật sự rất muốn che lại mặt mình.

Nhưng lúc này dây leo và Tiểu U lại không có tâm ý tương thông với nhau, thậm chí nó còn có vẻ cố tình đối nghịch lại cô. Nó đem cơ thể cô ở giữa không trung lật lại, từ đang nằm ngửa biến thành tư thế xấu hổ hơn---- giống như con vật nhỏ, quỳ xuống úp sấp giữa không trung.

Dây leo kéo bấp đuôi cô ra, hoàn toàn lộ ra toàn bộ vùng kín của cô. Tư thế này khiến các xúc tu đi vào sâu hơn, mỗi lần đều đảo qua hạt giống ở từ cung cô, những gai mềm gãi vào miệng tử cung.

Tiểu U muốn giãy dụa nhưng lại không có kết quả, chỉ có thể chịu đựng ở giữa không trung, nghe bạn học dưới giường đánh răng rửa mặt không đến năm phút, sau đó trở lại bên giường, mở đèn rồi bắt đầu học bài.

Có vẻ lại giống như hôm qua.

P/s: Dài quá, dịch mãi mới xong.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Phòng ngủ Play 2 (H)

Edit by: Thuymac9420

Trời Sờ ngàn dặm thu trong, nước láng liền trời, thu quanh quẽ. Mắt ngắm non xa, gái búi tóc cao, túi hờn đượm về... __ (Bán sinh thán).

Bạn học dừng lại, quay đầu lại nhìn một chút.

Trời lặn bên lầu, chim hồng kêu lẻ. Giang Nam khách trẻ, đem gươm báu ra coi, lan can đứng tuốt. Nhìn non sông, ai hiểu ý.... __ (Bán sinh thán).

Bạn học lại dừng lại, quay đầu nhìn một chút.

Sáng nay bạn học lại học thơ.

Chỉ là cả quá trình không có đọc thuộc luôn một lần, mà giữa chừng lại dừng lại hai, ba lần. Cô không ngừng nhìn về phía giường trên, sau màn giường luôn truyền đến những âm thanh kỳ quái, tuy là rất nhỏ nhưng trong phòng ngủ yên tĩnh lại nghe thấy rõ ràng. Hơn nữa, màn giường thỉnh thoảng lại gọn lên một cái, như bị cái gì đó chạm vào.

Không lẽ là chuột? Cô chần chừ.

Bạn học đứng lên.

Tiểu U nhờ chút ánh sáng yếu ớt, xuyên thấu qua màn vải cũng nhìn thấy bạn cùng phòng mấy lần quay đầu lại. Mỗi lần hoa huyết mình bị cắm vào rút ra

phát ra những tiếng nước nhỏ làm bạn cùng phòng chú ý quay đầu nhìn khiến trái tim Tiểu U không kiềm chế được mà đập khấn truong. Không thể nằm xuống giường nên cô không dám động đây tay chân mà ôm chặt lấy dây leo đang bay lơ lửng, khiến chúng quấn chặt lấy mình.

Tiểu U sợ dây leo đang điên cuồng luật động trong cơ thể sẽ khiến cho chiếc giường khung sắt không hề chắc chắn phía dưới phát ra âm thanh. Cũng không dám để cho dây leo lôi kéo mình khiến màn giường lộ ra.

Tiểu U nhìn thấy bạn học cùng bàn đứng lên. Dưới ánh đèn, bóng người bạn học mơ hồ chiếu lên tấm màn, nhưng không giống như muốn đi làm gì đó, mà mặt nhìn đúng hướng vị trí của mình, nửa ngày không có cử động gì.

Tiểu U thậm chí cảm giác mình và bạn học cùng phòng đang đối diện nhau.

Tiểu U sợ bạn học sẽ đột nhiên kéo màn giường mình lên, nhìn thấy bộ dạng trần truồng đang bị đám chọc giữa không trung của mình. Đây thật sự là chết mất! Tiểu U ở trong lòng thầm mắng dây leo kỳ quái này đến chết.

"Tiểu U..."

Nghe thấy tiếng gọi nhẹ nhàng ở bên ngoài màn vải, trái tim Tiểu U sắp nhảy ra ngoài, cô cắn chặt dây leo ở trong miệng mình đến mức trào ra chất lỏng trong suốt ngọt ngào. Dù vậy nhưng cũng không thể khiến cô giảm bớt lo lắng. Dây leo vẫn loạn động va chạm không ngừng nghỉ ở trong hoa huyết, mang theo hơi khí nóng rực và tần suất mạnh mẽ khiến Tiểu U như nghẹt thở.

Tiểu U cảm thấy mình tan chảy đến nơi rồi, trong miệng vẫn đang cắn chặt, ngoại trừ thở gấp, thì cái gì cũng không làm được.

Bên ngoài màn bạn học lại gọi Tiểu U một tiếng nữa, nhưng vẫn không được đáp lại, liền giơ tay hướng về phía màn.

Tiểu U sợ chết khiếp, cảm giác dây leo không còn quấn chặt nữa, không suy nghĩ nhiều liền lăn một vòng xuống giường, liền đưa tay muốn mò lấy chăn để che lại thân thể trần truồng của mình. Theo hành động vịn vẹo của Tiểu U, khung giường sắt đung đưa phát ra tiếng kêu cọt kệt chói tai. Dây leo nhét đầy trong cơ thể cũng đột nhiên nhún sâu hơn, Tiểu U rên lên một tiếng, cảm thấy mị thịt bên trong hoa huyết run rẩy đến tê dại.

Lúc này, màn giường bị bạn học cùng phòng kéo ra, Tiểu U còn chưa kịp che lại chính mình.

Nhưng bạn học kéo màn lên cũng không thấy được cái gì không nên nhìn, bởi vì đèn bàn mà cô đang bật đột nhiên tối thui.

Toàn bộ phòng ngủ tràn ngập những dây leo vô hình, vào lúc cô đưa tay ra, chúng liền cuốn lấy dây cảm đèn nhỏ xuống.

Ánh sáng bị mất, trong phòng ngủ thoáng chốc giờ tay không thấy năm ngón.

Bạn học cùng phòng đang muốn giúp Tiểu U bắt con chuột đột nhiên cá kinh. Sao đột nhiên lại mất điện? Cô còn chưa học thuộc thơ, tiếng Anh còn chưa chuẩn bị bài, địa lý còn chưa vẽ lược đồ, lịch sử...(0_0)

"A...~um~" Trên giường Tiểu U đột nhiên rên rỉ lên một tiếng mị hoặc, che lấy âm thanh luật động đắm vào rút ra chà xát ở dưới thân.

Nghe được tiếng của Tiểu U, bạn cùng phòng cho rằng Tiểu U đã tỉnh lại, liền nhắc nhở: "Tiểu U, trên giường cậu hình như có con chuột, luôn phát ra âm thanh nhỏ nhỏ. Có phải cậu để đồ ăn sạt trên giường nên bị chuột ăn vụng không?"

P/s: tìm ra bài thơ mà chạy khắp nơi. Phuuu

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Phòng ngủ Play 3 (H)

Edit by: **Thuumac9420**

"A... Hừ~ um..." Bị ăn vụng chính là cô a.

Bạn cùng phòng nghe thấy Tiểu U luôn ân ân a a, nhưng lại không có trả lời lại cô cái gì, khung giường sắt còn bắt chợt vang lên tiếng kêu kệt do động tác trở người của Tiểu U. Hiển nhiên bạn học cho rằng Tiểu U vẫn còn chưa tỉnh.

"Cậu không kiểm tra một chút sao?" Bạn cùng phòng biết Tiểu U thường dậy trễ, lại hỏi một lần nữa. Cảm giác hình như Tiểu U khoát tay một cái, nên cũng không tiện quấy rầy, giúp Tiểu U kéo lại màn để cho Tiểu U đang mơ màng ngủ tiếp.

Không còn để ý đến Tiểu U nữa, bạn học cùng phòng lục lọi khắp nơi tìm đèn pin cầm tay, vì không thể làm đèn bàn sáng lên được nên cô tưởng thật sự là cúp điện rồi. Không muốn lại chậm trễ thời gian học bài nữa, liền cầm lấy đèn pin cầm tay của mình, chiếu lên sách giáo khoa, chuyển tâm mà học bài.

Trong bóng tối Tiểu U lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Bạn cùng phòng không còn quan tâm đến mình khiến Tiểu U như được giải thoát. Chỉ là vật khiến cơ thể cô nóng như bị phỏng lại lần nữa bắt đầu phỏng lên.

Cảm giác được Tiểu U khó chịu, dây leo hơi rút ra một chút. Sau đó liền thay đổi tư thế, dây leo đem một chân cô nâng đến tận ngực, cứ như vậy nghiêng người đâm vào rút ra nghiền nát hoa huyết, thỉnh thoảng đâm mạnh vào tử cung cô một cái.

A~ ừm!

Hoa huyết Tiểu U co rút mãnh liệt, hoa tâm không ngừng bị rút ra cắm vào lại vừa qua hai lần cao trào liên tục chảy ra xuân thủy ướt át. Nhưng vừa mới phải chịu căng thẳng lo lắng, mị thịt bên trong đều co lại. Bây giờ cho một ngón tay cắm vào cũng khó khăn chứ đừng nói là vật thô to kia.

Dây leo cọ nửa ngày mà không thể đi vào, không hề vội vàng mà ngưng tụ thành từng xúc tu nhỏ. Từng xúc tu một chen vào trong hoa huyết, đi vào liền thuận tiện mở ra một chút cho cái tiếp theo vào.

Các xúc tu nhỏ xoa vào các điểm mẫn cảm bên trong cơ thể Tiểu U. Chúng cố gắng đi vào và mở rộng miệng huyết.

Cho đến khi cảm thấy Tiểu U dần dần thả lỏng, chúng liền toàn bộ đi vào hoa tâm. Những xúc tu nhỏ non mềm lại một lần nữa ngưng tụ thành hình cái gậy, ở hoa tâm lấy ra cắm vào điện cuồng.

Giường sắt phía dưới thỉnh thoảng kêu lên kêu kẹt ~ kêu kẹt.

Bạn cùng phòng đang học phía dưới không nhận được lại ngẩng lên nhìn một chút. Lập tức cảm thấy mình lại không chuyên tâm, lắc đầu một cái liền không để ý nữa.

Đáng chết!

Hoặc là treo cô lên, hoặc là không làm!

Tiểu U dùng răng cắn vào dây leo ở trong miệng. Lần này dây leo không còn giả vờ không hiểu nữa. Từng sợi luồn vào dưới thân Tiểu U, nhẹ nhàng mà nâng cô lên không trung cách giường tầm nửa mét.

Vấn đề cho Tiểu U nằm nghiêng, dây leo không ngừng cắm vào hoa tâm phía dưới cô. Bên trên dây leo quần lấy chấn trên người Tiểu U vút xuống, xong liền quần lên ngực Tiểu U.

Dây leo quần quang da dẻ mịn màng trần trụi của Tiểu U để cô không cảm thấy lạnh. Lại còn ám muội mà bao lấy bầu ngực đã có chút lớn hơn mà đùa bỡn. Vòng dây quần quanh bầu ngực, lộ ra núm vú hồng hồng. Sau đó lè ra đầu lưỡi, ngậm lấy núm vú, điện cuồng liếm mát.

Tiểu U run rẩy không ngừng, cong người lên rên rỉ.

Các dây leo nhàn rỗi khác thì lè đầu lưỡi ướt át ra liếm qua tai, cổ, xương quai xanh Tiểu U. Có một cái không có chỗ liếm liền đi xuống liếm bắp đùi, đầu gối, thậm chí ngón tay mảnh khảnh với những ngón chân mập mập dễ thương của cô cũng không buông tha. Tất cả chúng cùng cắn, liếm lấp trên chọc mọi chỗ trên người cô.

Bị tập kích tất cả vùng mẫn cảm, dục vọng không ngừng kêu gào. Tiểu U cảm giác cơ thể bị liếm lấp rất thoải mái, nhưng mà bên dưới lại thêm ngứa ngáy khát khao, làm cô khó chịu phát khóc.

Gậy dây phía dưới lấy ra cắm vào càng lúc càng nhanh, đâm vào càng sâu. Vừa rồi chỉ là tiếng nước nhỏ lách chách, giờ đã biến thành âm thanh phức tạp phóng túng khiến người ta đỏ mặt. Hơn nữa cái sau còn vang dội hơn cái trước(×_×).

Bạn học dưới giường lúc này đã hoàn toàn nhập tâm vào việc học nên đối với thanh âm kỳ quái này mất điếc tai ngoi, chỉ lo cầm đèn pin đọc thuộc lòng bài học trước mắt.

Tiểu U bị dây leo đem nghiêng người lại, trở về tư thế nằm ngửa. Hai chân bị kéo thành hình chữ M ép đến tận ngực, từng dây leo nhỏ nhét đầy dưới hạ thể đều bành trướng lên. Tiểu U chỉ có thể cố gắng thả lỏng chính mình, mở rộng bắp đùi để chấp nhận được dây leo trong hoa huyết đang điện cuồng đưa đẩy.

Dây leo cắm vào rút ra liên tục, mỗi dây nhỏ hình như còn có thêm lông hút. Khi tiến vào rút ra đều mài xát vân vân mị thịt bên trong hoa huyết. Mỗi lần điện cuồng ra vào, từng luồng điện lưu từ xương sống đi khắp cả người Tiểu U.

"A... A!"

Tiểu U trước mắt tối lại, đột nhiên kẹp chặt hoa huyết, không kiềm chế được mà kịch liệt co quắp.

Xúc tu bên trong hoa huyết khi Tiểu U cao trào cũng bành trướng đến cực hạn, lập tức bắn từng luồng chất lỏng đến nơi sâu nhất hoa huyết Tiểu U.

Tiểu U cảm giác như bị vòi hoa sen cực mạnh phun nước vào, bên trong cao trào còn chưa kịp giảm lại lần nữa lên đỉnh cao trào.

Dây leo chôn hoa huyết Tiểu U dường như còn lưu luyến không muốn đi ra, vừa liếm láp mị thịt trong hoa huyết vừa từng chút một lui ra. Sâu trong hoa huyết bị bắn tràn đầy thoang thoang mùi thơm ngát, theo mỗi lần dây leo đi ra ngoài lại chảy ra một chút dịch nhầy.

Tiểu U thở hổn hển như gần chết, hạ thể nóng bỏng làm cô khó chịu muốn đi vệ sinh. Nhưng những dây leo kia lại nâng hạ thể Tiểu U lên, giống như muốn ngăn cho dịch thể chảy ra.

Nhưng hoa huyết Tiểu U bị bắn vào quá nhiều, khi nâng hạ thể lên vẫn không thể ngăn dịch thể chảy ra. Đúng lúc này, dây leo đang liếm chân Tiểu U đẩy dịch thể đang chảy ra trở vào hoa huyết Tiểu U, rồi từng chút chui vào hoa huyết vừa mới bị tàn phá bừa bãi của Tiểu U.

"A!"

Tiểu U rên lên một tiếng, vừa mới trải qua cao trào, hoa huyết vô cùng mặn cảm. Đặc biệt là những dịch nhầy kì lạ kia hình như khiến hoa huyết Tiểu U càng thêm nhạy cảm. Tiểu U cảm thấy khi hoa huyết bị chen vào, bên trong hoa huyết giống như sóng triều, tràn ra cuộn cuộn không ngớt, giống như đang chào đón đám dây leo chà đạp mình.

Tiểu U trong lòng than một tiếng, thân thể mình sẽ bị dạy dỗ thành thể nào đây... Dị nhân? Dục nữ? Hay là quái vật?...

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Phòng ngủ Play 4 (H)

Edit by: **Thuymac9420**

Những xúc tu kia tụ lại một chỗ vô cùng tráng kiện mát lạnh như một cái đầu lưỡi ướt át.

Khi chúng cắm vào hoa huyết Tiểu U, dù có phồng to hơn nữa cũng sẽ không khiến Tiểu U quá đau. Chỉ là cảm giác bị thứ vật mềm mại này nhét vào xâm chiếm lại vô cùng ôn nhu, nóng bỏng như thể khiến bên trong Tiểu U cũng dần dần thích ứng với chúng. Cô không ngừng mở rộng bắp đùi cùng với hoa huyết thêm nữa để có thể được nhiều thêm, hoa huyết càng thêm ướt át vô cùng.

Bây giờ những xúc tu nhỏ này hơi đi ra, chúng lại càng thêm cứng rắn.

Dây leo tách hai chân Tiểu U ra, lộ ra huyết khẩu lầy lội xuân thủy. Chúng đẩy ra mị thịt then thừng đóng đóng mở mở chào đón rồi xen vào, giống như một cây gậy nóng bỏng đi vào.

Những xúc tu nhỏ kia lạnh lạnh nhưng lại co giãn vô cùng. Chúng ngưng tụ thành một cây gậy vô cùng dầy to, mỗi lần ra vào đều nhắm vào những điểm nắn cảm trong u huyết nhỏ nhắn mà cọ xát, kích thích vô cùng.

Liên tục rút ra cắm vào trong nửa canh giờ, bụng Tiểu U nóng như lửa đốt giống như muốn đốt luôn bụng cô. Tiểu U cao trào từ đầu đến cuối đều cảm thấy trống trải khó chịu, khi những xúc tu vừa mới rút ra, Tiểu U cảm thấy hoa kính ngứa ngáy tê tê. Bây giờ bị vật cứng phía dưới đâm vào liền cảm thấy vô cùng thoải mái.

Dây leo tuy rằng cũng rất dẻo dai co giãn, nhưng lại không giống như những xúc tu nhỏ kia. Khi chúng mạnh mẽ đè ép lên hoa huyết Tiểu U, chúng không mềm mại dẻo dai biến đổi hình dạng để trừu chọc cô, mà là ngày càng cứng rắn hơn để xâm nhập. Thịt non bên trong hoa huyết hoàn toàn không thể khép lại được, chỉ có thể oan ức bị dây leo tráng kiện nóng bỏng xâm nhập, mỗi cái vào đều lút cán, mỗi nơi đều bị đốt lửa.

Tiểu U tưởng rằng dây leo chen vào là muốn những chất lỏng mà những xúc tu nhỏ bắn vào cơ thể cô ra. Nhưng không ngờ nó lại đi vào nơi sâu nhất hoa huyết rồi cứ thế đâm vào, chúng ngày càng đâm vào mạnh hơn mà không để ý gì đến dịch nhầy bị bắn trước đó trong hoa huyết Tiểu U. Vậy nên có một dòng dịch bị nó đẩy ra ngoài.

Dây leo vừa thô lại vừa cứng, mỗi lần rút ra cắm vài giây ma sát đưa đẩy thật sâu mị thịt bên trong hoa huyết Tiểu U. Hoa huyết bên trong vẫn còn dịch nhầy trắng đục liền bị dây leo ép mở ra tầng tầng mị thịt rồi đẩy vào.

Tiểu U phát ra những tiếng rên rỉ nức nở gấp gáp, thân thể bị đẩy lên mạnh mẽ mà lắc lư. Tiểu U cảm thấy tiểu huyết nóng đến sắp bị hòa tan. Dây leo ngày càng to, lấy ra rút vào mang cảm giác tê ngứa và đau đớn, vô số dây thần kinh không thể chịu nổi mà phát ra cảnh báo.

Tiểu U nghĩ muốn kêu dừng lại, đáng tiếc lời không thể nói ra và cô tiếp tục phải chịu đựng hoan ái.

Rốt cuộc khi Tiểu U đạt đến cao trào, dục vọng kích thích đại não khiến dây thần kinh như đứt đoạn, cô giật lên vài cái rồi ngất đi trên đám dây leo.

.....

Ve lạnh kêu buồn thảm, trước trường đình lúc trời tối, mưa rào vừa tạnh... (Trích "Vũ Lâm Linh" _ Liễu Vĩnh).

Bạn học nhẹ nhàng thì thầm học thuộc, âm thanh vòn quanh tai Tiểu U. Đọc từ "Vũ lâm linh" đến "Thủy Long ngâm", rồi lại từ "Niệm nô kiều" đến "Say hoa âm". Đọc xong lại học thuộc Anh Văn, rồi học Lịch sử, Địa lý, Chính trị...

Tiểu U nửa tỉnh nửa mê, nội dung bài khi nghe bạn học đọc thậm đều được ghi nhớ lại.

Chỉ là âm thanh xung quanh lại có chút kỳ quái, thỉnh thoảng lại có tiếng lạo xạo nho nhỏ, giống như tiếng dây leo không ngừng di chuyển.

Còn chưa mở mắt, Tiểu U nhũn mảy. Cảm giác thân thể loạn choạng, hoa huyết căng căng.

Giống như đang ngồi trên một con ngựa, có người nào đó ôm mình phía sau, hấn dùng hoa chân điều khiển ngựa để đỡ chân cô. Tại nơi hạ thể đang dính với nhau, hấn không ngừng mạnh mẽ đưa đẩy hoa huyết, xuân thủy tràn ra sắp rơi xuống đất, nhưng còn chưa kịp chảy ra đã bị đẩy trở lại.

Đài hoa và cánh hoa vì ở trên thân ngựa nên liên tục bị những sợi lông nhỏ cọ vào.

Ở tư thế này, Tiểu U bị đâm vào từng cái đến nơi sâu nhất. Tiểu U cảm thấy đầu cơn thật như quả trứng đẩy ra hoa kính dưới đáy miệng từ cung như sắp đâm vào, lại đột ngột rút ra, lại đâm vào như thế nhiều lần.

Đến khi yết hầu khô khốc dường như được nuốt vào một chất lỏng ngọt như dịch cây, Tiểu U mới tỉnh táo lại. Lúc này mới nhận ra làm gì có ngựa có người nào, đây vẫn là đám dây leo háo sắc kia.

Vài màn đón nhận một ta nắng sớm mông lung. Tiểu U không phát ra âm thanh nào, trong tay nắm chặt một dây leo, thỉnh thoảng vô thức cựa người liền nhận thấy từng dây leo đang mờ ám ôm lấy người cô. Thứ trong cơ thể cô như bị kích thích, lại càng đâm sâu dữ dội hơn.

Từ tỉnh táo rồi bị làm đến ngất đi, lại từ ngất đến bị làm cho tỉnh lại. Tiểu U vô lực cảm thấy có chút khó chịu lại có chút hưởng thụ, cứ như vậy cô sẽ chết ở trên giường mất...

Lúc này mặt trời đã lên, thời gian đến lớp buổi sáng là sáu rưỡi. Ngoài trừ bạn học kia, những người khác cũng bắt đầu tỉnh lại, bò xuống giường súc miệng. Một vài người thì lưu luyến chưa muốn rời giường...

P/s: Lâu quá mới đăng truyện. Các bạn có hài lòng với bản dịch của mình không. Nói thật mình không hài lòng lắm, cảm thấy thiếu sót ghia...

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Phòng ngủ Play 5 (H)

Edit by: Thuymac9420

Trong phòng ngủ và ngoài phòng ngủ thỉnh thoảng vang lên tiếng rửa mặt, âm thanh rút ra cắm vào trong hoa huyết Tiểu U trở nên không rõ ràng. Bạn học vừa nãy lo lắng giường Tiểu U có chuột đã không còn để ý đến tiếng nước kỳ lạ triền miên bên tai, cô toàn tâm tập trung vào việc học thuộc, nhưng Tiểu U lại đang rất khấn trương.

Bên cạnh người càng lúc càng nhiều, chẳng mấy chốc sẽ đến giờ Tiểu U rời giường nhưng dây leo đang lấy ra cắm vào trong hoa huyết cô vẫn không có dấu hiệu dừng lại. Tiểu U bất đắc dĩ liếm liếm dây leo trong miệng cầu xin nó, dò hỏi nó khi nào có thể kết thúc.

Dây leo đương nhiên không trả lời, chỉ là vật dưới hạ thể cô càng thêm mở rộng để thuận tiện cho việc nó xâm nhập, sau đó kéo căng bấp đùi Tiểu U, nhanh chóng mà dùng sức xuyên qua mấy chục lần. Đến khi Tiểu U run chân đến không còn sức lực thì dây leo mới đẩy ra miệng từ cung, bỏ luôn vào bên trong, bắn ra lượng lớn tinh hoa.

Dây leo đem Tiểu U thả về giường, nhưng dây leo cắm ở hoa huyết Tiểu U không có rút ra, vẫn cứ đem Tiểu U bị chặn đến tràn đầy, nhưng cũng không có lấy ra cắm vào nữa.

Tiểu U run rẩy bò trên giường, mấy lần muốn xuống giường nhưng tay chân vô lực đến không thể nhấc lên nổi, chỉ có thể vô lực nằm ở đó. Dây leo kéo lấy chân bao lấy thân thể trần truồng của Tiểu U. Dây leo chui vào chỗ, giống như những lần trước, hoan ái qua đi sẽ là lưới liếm láp thân thể Tiểu U, liếm sạch những giọt mồ hôi nhỏ ở trên người cô, xóa bóp những vị trí vô lực của cô, giúp cô thả lỏng cơ thể.

Toàn thân được ôn nhu cẩn thận chăm sóc, Tiểu U càng thêm lười biếng không muốn nhúc nhích, nằm nhoài trong chăn, híp mắt muốn ngủ một lát.

Tiểu Nguyệt đã rời giường mà thấy Tiểu U vẫn không có động tĩnh gì, liền kéo màn muốn gọi người. Nhưng ngay khi kéo màn ra, Tiểu Nguyệt có chút sững sờ.

Tiểu Nguyệt lẩm bẩm nói: "Sao mình cảm thấy Tiểu U càng ngày càng đẹp vậy? Chẳng lẽ thật sự là hút tinh hoa nhật nguyệt à."

Đã học xong bài học buổi sáng, bạn học kia đứng dậy thu thập, quay đầu nhìn lại cũng sững sờ gật gật đầu.

Tiểu U mông lung mở mắt ra, mềm mại gọi: "Tiểu Nguyệt?"

Tiểu Nguyệt giật mình hoàn hồn, cười nói: "Nên rời giường rồi sâu rồi, sắp trễ rồi."

Tiểu U thử giơ tay lên một cái, vẫn là vô lực không thể nhúc nhích được, chỉ có thể nhờ Tiểu Nguyệt xin nghỉ giúp mình.

"Cậu phát sốt sao?" Tiểu Nguyệt thấy sắc mặt Tiểu U ửng hồng, cũng không nghi ngờ gì, cho rằng Tiểu U thật sự là khó chịu vì bệnh.

"A, mình chỉ là không thoải mái."

"Có cần mình mua thuốc cho cậu không?"

"Không cần đâu Tiểu Nguyệt, mình nghỉ ngơi một lát là tốt ấy mà."

Tiểu Nguyệt cũng không miễn cưỡng cô, dặn cô nghỉ ngơi thật tốt, đợi lát nữa buổi trưa tan học sẽ mang cơm trở về cho cô.

Mọi người trong phòng ngủ đi hết, Tiểu U không bao lâu ngủ mất.

Ngủ một giấc đến mười giờ rưỡi.

Phòng ngủ không có một bóng người, Tiểu U nửa thân thể trần truồng ngồi ở trên giường, mê man một hồi, dây leo dính trên bả vai cô leo lên liếm liếm gò má cô.

Quần áo chưa có mặc, Tiểu U mơ mơ màng màng bò xuống giường, dây leo nâng lên thân thể cô phòng ngừa cô ngã sấp xuống, đồng thời đen cửa sổ ban công đóng lại phòng ngừa bị nhìn thấy.

Xuống giường Tiểu U mới phát hiện mình không mặc quần áo. Nhìn thấy dây leo đã giúp cô đem đồ lót ra giường, cô liền duỗi tay tùy ý cho dây leo mặc quần áo cho mình. (•-•)/

Lúc mặc quần áo, Tiểu U liếc nhìn gương một cái, lập tức mở to mắt. Không phải khiếp sợ vì khuôn mặt đẹp bóng loáng, mà cô nhìn thấy ở vị trí trái tim mình có thêm một thứ gì đó. (Zú chứ gì...)

Tiểu U đẩy dây leo đang mặc áo cho mình, đi đến trước gương, cởi áo ngực vừa mặc ra. Quả nhiên, lấy tim cô làm trung tâm, xung quanh bầu ngực xuất đồ dạng màu xanh hình bán nguyệt. Đây giống như một cái vòng nâng ngực trái cô vậy.

Đây là cái gì?

Tiểu U sờ lên đồ dạng trước ngực, cái này giống như một hình xăm. Dây leo trên bả vai Tiểu U thấy cô hiếu kỳ liền uốn lượn leo xuống, dán lên tay Tiểu U, liếm vào hình xăm.

Tiểu U sợ hết hồn, trái tim nhảy lên một cái, một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt hiện lên.

Cảm giác này, hình như có hơi quen?

Dây leo ở hạ thể khẽ giật một cái. "Ba!" một tiếng, dây leo nằm trong hoa huyệt Tiểu U rút ra khỏi tử cung, sau đó dần dần rút ra khỏi cơ thể cô.

"Hừm..." Tiểu U nắm lấy cột giường để ổn định cơ thể, nhẹ nhàng phát ra tiếng rên rỉ. Tiểu U cảm thấy maya hôm nay thân thể chính mình vô cùng nắn cảm, chỉ bị chạm nhẹ qua một chút thôi cả người liền nóng lên. Dịch nhảy hòa với xuân thủy trong cơ thể theo dây leo rút ra mà chảy xuống.

Dịch hắt chảy ra khỏi huyệt khẩu sung đỏ, chảy theo bẹn đùi Tiểu U, chảy một lát liền ngừng lại, bên trong không có bị bắn nhiều.

Lúc này Tiểu U mới chợt nhớ tới một chuyện đáng sợ --- hạt giống kẹt trong tử cung cô thì sao????

P/s: Chương sau có lẽ sẽ lâu có nha, hôm nay chủ nhật lại có hứng dịch nên có 2 chương nà. Vậy là hết Phòng ngủ Play rồi aaa.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cậy)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Hình xăm thanh đăng (h)

Edit by: Thuymac9420

Tiểu U khom người ba trăm sáu mươi độ trước sau trái phải, dị vật bị đè ép trong tử cung hiện tại không có cảm nhận được.

Nhìn Tiểu U đứng trước gương làm các động tác thể dục, dây leo ở bên nhìn rất thú vị. Những xúc tu thật dài thỉnh thoảng duỗi ra sờ sờ xuống eo nhỏ, thỉnh thoảng chúi chúi vào bắp đùi của Tiểu U.

Tiểu U vỗ vỗ nó, cầm lên quần áo chưa mặc, tiến vào phòng tắm chỉ có một mét vuông chuẩn bị tắm.

Vốn là cô định đi vào sẽ khóa cửa nhốt dây leo ở ngoài, nhưng mà dây leo chặn lại cửa làm cửa không thể khép lại, nó trực tiếp đẩy cửa xông vào.

Tiểu U lạng người cầm nín, nhưng mà dây leo vô cùng thông minh, nó quấn lấy vòi sen điều chỉnh nước ấm, một bên lưu loát cởi bỏ nội y Tiểu U vừa mặc.

Phòng tắm chật hẹp không có ghế dựa dây leo trực tiếp thay thế. Nắm lấy phần đùi có chút đau xót của Tiểu U, kéo xuống ngồi lên, giúp Tiểu U xả nước, gội đầu, xoa bóp___ như một nhân viên phục vụ.

Tiểu U:...

Kỳ thực, rất là hưởng thụ.

Cảm thấy mình bị chiều hư, Tiểu U ngoan ngoãn ngồi trên dây leo, thoải mái cho nước ấm xả xuống, mạch cho dây leo tự ý xoa bóp.

Tiểu U một bên hưởng thụ được phục vụ, một bên nắn nắn cánh tay trắng nõn của mình. Hai ngày nay không có tắm rửa, vậy mà da thịt vẫn trắng nõn mịn màng. Tóc cô dài đen óng, thường ngày gội đầu phải vật lộn khô sở, bây giờ ngồi dưới cho nước chảy xuống tóc mặc cho dây leo gội đầu cho mình.

Tắm mãi tắm mãi, đến khi Tiểu U sắp ngủ đến nơi, dây leo đột nhiên nâng một chân của Tiểu U lên, dùng vòi hoa sen phun vào hoa huyết của cô.

Hai chân trên dưới tách ra một trăm năm mươi độ, hoa tâm Tiểu U mở hết mức, nhưng huyết khẩu lại kẹp rất chặt. Nước phun đến ngoài hoa huyết liền không vào được, tích thành một vũng nhỏ bên ngoài hoa huyết.

Dây leo thấy thế, nâng lên phần đùi Tiểu U, kéo hai chân Tiểu U rộng thêm, để nước đọng ngoài hoa huyết càng nhiều hơn.

Dây leo liếm liếm hoa huyết Tiểu U, sau đó tại nơi nước ảm đọng lại ấn xuống, đẩy nước bên ngoài vào trong hết.

"Đừng... A um~" Lời cự tuyệt còn chưa nói ra, Tiểu U đã bị xúc cảm kia kích thích đến rên rĩ ra tiếng.

Hoa huyết Tiểu U vô cùng nhạy cảm, dây leo đang kéo bắp đùi Tiểu U chỉ làm vài động tác nhỏ, bên trong đã ngứa ngáy khó nhịn. Bây giờ dây leo tiến vào, mị thịt trong hoa kính như sóng lại, bấm lên người dây leo trắng kiện, mở ra vô số miệng nhỏ mấp máy hoan nghênh.

Dây leo nhẹ nhàng chậm rãi rút ra cắm vào, đem nước sạch đi vào sâu hoa huyết Tiểu U, sau đó lại đem nước bắn ra, từng chút từng chút như đang chăm chú giúp Tiểu U thanh tẩy.

"Không cần ~ a.... Đừng, đừng như vậy." Tiểu U cắn môi dưới thấp giọng kêu lên, nhưng dây leo vẫn không ngừng lấy ra cắm vào khiến Tiểu U phát ra những thanh âm kiều mị.

Hoa huyết đầy nước cảm giác thật không dễ chịu. Khi dây leo rút ra cắm vào có chút đau nhức, nhưng loại đau đớn này lại xen lẫn ngứa ngáy, khiến cô càng thêm mẫn cảm, thân thể càng khát khao.

Xuân thủy càng thêm nhiều, dây leo càng ra sức, không biết mệt mà tẩy rửa địa phương đó.

Gội đầu tắm rửa lẽ ra chỉ cần mười phút, nhưng bị đè rút ra cắm vào đã hơn nửa canh giờ (một tiếng).

Ánh mặt trời từ cửa thông gió phòng tắm chiếu lên người Tiểu U, Tiểu U cảm thấy lỗ chân lông toàn thân đều mở ra, dưới thân đang bị rút ra cắm vào cũng thấy thoải mái hẳn.

Chân run.

Hoàn toàn không thể đứng thẳng được.

Tiểu U đi vào phòng học, trên đường đều phải nhờ dây leo ôm lấy diu di.

Mặt không biến sắc nhìn lên người dây leo.

Dây leo không quan tâm là Tiểu U có phải muốn học hay không, chỉ là nó rất thích cùng Tiểu U phơi nắng.

Buổi chiều ánh mặt trời không thể chiếu vào phòng ngủ được nữa, nhưng Tiểu U ngồi ở gần cửa sổ vẫn nhận được ánh nắng rất nhiều.

Tiểu U ngồi đó nhận ánh nắng, cảm thấy tế bào toàn thân đang hít thở sâu một cái. Loại cảm giác này thật tốt đẹp, Tiểu U suy nghĩ rằng mình đang quang hợp giống như thực vật.

Nhưng có một điểm không tốt chút nào...

Ánh mặt trời chiếu lên trên người, không chỉ da dẻ lộ chân lông mở ra, Tiểu U cảm thấy mị thịt trong hoa huyết giống như xấu hổ hé miệng bắt đầu hít thở.

Đáng chết!

Thịt non trong hoa kính nhúc nhích, một cổ ngứa ngứa kích thích lên trên.

Tiểu U cảm thấy hoa huyết mình lần thứ hai chảy ra xuân thủy.

Ngày hôm qua hoa huyết cô vì không ngừng hoan ái mà có chút sưng lên, ngay cả đầu nụ hoa cũng bị sưng đỏ cả lên vì bị các xúc tu hút. Sau khi tắm và mặc đồ lót, Tiểu U cảm thấy vãi vốc quá thô ráp khiến đài hoa và âm hộ bị ma sát đến không thoải mái.

Đương nhiên, đây không phải là trọng yếu. Quan trọng là... Cô chưa kịp thích ứng với đồ lót ma sát, những xúc tu đáng chết đã cời đồ lót cô ra, không cho cô mặc nữa.

Tiểu U hiện tại phía dưới trống rỗng, chỉ mặc một cái váy dài đến đầu gối ngồi trong phòng học.

Aiiii.

Tiểu U thở dài, vò đã mẻ lại còn sứt mẻ chân ra, mặc cho dây leo tiến vào chân cô mà đi đi vào vào.

Đầu lưỡi dây leo liếm lên hoa tâm đang chảy ra xuân thủy của Tiểu U, đầu lưỡi phác họa đẩy ra huyết khẩu non mềm của Tiểu U, đẩy ra từng tắc từng tắc mị thịt rồi xâm nhập vào...

Bên trong hoa huyết nháy mắt như có vô số dòng điện chạy loạn, ngón chân Tiểu U cong lên, tay nắm chặt mép bàn.

Bên trong hoa huyết ngày càng ngứa, nhưng mà ngứa rata thoải mái.

Dây leo cắm trong hoa huyết của Tiểu U nhẹ nhàng chuyển động, mải mải, mải đến cả người Tiểu U lảng lảng. Đến khi nó tìm thấy địa phương thích hợp, nó bắt đầu rút ra cắm vào.

Có lẽ biết Tiểu U sợ bị phát hiện trước mặt mọi người, dây leo rút ra cắm vào rất đều đặn, rất ôn nhu. Động tác nhẹ nhàng, lực đạo không lớn, để Tiểu U dễ dàng thích ứng, chỉ là có chút khó chịu.

Ngoại trừ hoa huyết căng ra không ngừng căng ra, thân thể cũng không có cảm giác khác. Vậy nên Tiểu U mở sách ra xem, đương nhiên không tránh khỏi có chút phân tâm.

Tiểu U ngồi dưới ánh mặt trời giống như đang tỏa ra hào quang rực rỡ, dù ai nhìn vào cô cũng không thể dời mắt. Ai cũng không nghĩ tới Tiểu U đang bị dị vật trên cơ thể.

Lâm Hạ nhẹ nhàng tiến vào phòng học, hướng tới Tiểu U đang ngồi đằng xa chào hỏi. Nhưng khi cô tới gần thì đột nhiên tròn to mắt, cô đưa tay muốn nắm cánh tay của Tiểu U.

Bỗng tay bị một vật gì đó không thể nhìn thấy đẩy một cái, Lâm Hạ sửng sốt.

Tiểu U ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Hạ: "Sao vậy, Tiểu Hạ?"

Lâm Hạ hoàn hồn, nhìn kỹ, phát hiện hình xăm Thanh Đằng từ xương quai xanh kéo đến cánh tay của Tiểu U vừa thấy lúc nãy giờ đã biến mất.

"A, Tiểu U, trên người cậu có phải có hình xăm gì đó không?" Lâm Hạ không chắc lắm hỏi, sau đó nhìn da dẻ hoàn mỹ của Tiểu U lại chần chừ tự mình phủ định nói: "Có lẽ là mình nhìn lầm?"

Hình xăm... Quả thật có.

Tiểu U cúi đầu nhìn trước ngực mình.

Sáng sớm tại vị trí hình xăm Thanh Đằng xuất hiện, sau khi bị dây leo không ngừng xâm phạm bắn vào, hình xăm giống như đang ngày càng trưởng thành, không ngừng lan ra khắp người.

Bây giờ, hình xăm từ cổ kéo dài cánh tay trái. Nhưng mà hình xăm lại lộn xộn, giống như dán giấy trên tường. Ngoại trừ bản thân cô, Lâm Hạ là người đầu tiên thấy hình xăm trên người cô.

Bất quá, hình xăm này có chút kỳ quái, lúc nhìn thấy lúc không, lúc như tồn tại khi lại biến mất.

Tiểu U cảm thấy dây leo quấn quýt lấy cô rất nhiều, hơn nữa dưới ánh mặt trời nó giống như đến thời kỳ động dục, hiện tại còn ở bên trong cô liên tục ra vào mà sát....

Dường như nó muốn thúc đẩy hình xăm trưởng thành.

Lâm Hạ trở về chỗ mình vẫn còn để ý, lẩm bẩm nói: "Sao lại cảm thấy..." khá quen.

Lâm Hạ còn chưa dứt lời, Tiểu U cũng không để ý. Tiểu U đỏ mặt, thần trí có chút mơ hồ, hơn nữa sự chú ý đều đặt ở miệng tử cung, dây leo ở trong hoa huyết cô đang từ từ rút ra cắm vào mãi qua mãi lại ở đó.

P/s: Oa oa, chương này dài quá đi. Chương sau lại một Play mới rồi. Truyện này bản gốc có hơn 70 chương a, không biết có kiên trì được không aaaa.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quy Cây)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Phòng y tế Play 1 (H)

Edit by: Thuymac9420

Dây leo quý, sinh ở U Minh, không hoa không lá, hư hư thực thực.

Tâm tính hung bạo, khát máu, ăn thịt người, nuốt hồn, là một kẻ săn mồi lưu thông âm dương giới.

Vật ấy cực kỳ nguy hiểm, người phạm hiểm thấy, không rõ hình dạng.

{Hình minh họa}

.....

_____ {Nại Hà dị chí} _____

"Niếp Niếp, ngày hôm nay thật chăm chỉ nha?" (Niếp Niếp là từ để chỉ những đứa bé con).

Lâm Hạ cả kinh, phát hiện là ông nội mình đi vào thì trái tim mới đập bình thường lại, phàn nàn nói: "Ông nội, ông dọa cháu đấy."

"Ha ha, thật là hiếm thấy, Niếp Niếp gan lớn nhà ta cũng bị dọa sao." Lâm Nam cười ha ha, trêu chọc cháu gái luôn không sợ trời sợ đất của mình.

Lâm Hạ lắc lắc đầu, vừa rồi cô nhìn bản vẽ người xưa vẽ ra hình ảnh về dây leo quý trong {Nại Hà dị chí}, trong đầu cô đều là cảnh tượng Tiểu U bị dây leo quý ăn thịt xé xác, trong lòng cô vô cùng kinh hoàng.

Lâm Hạ cầu cứu nói: "Ông nội, nếu như trên người bạn học con xuất hiện hình xăm dây leo quý, hơn nữa chỉ một lát liền không nhìn thấy nữa, đây là bị sao ạ?"

Lâm Nam nghe vậy liền trịnh trọng hẳn lên: "Cháu không nhìn lầm chứ?"

"Không đâu ạ, cho dù cháu nhất thời hoa mắt cũng sẽ không nhìn lầm thành một hình xăm dây leo quý chưa từng để ý. Nếu không phải về nhà mở sách ra, con sẽ không nhớ gặp vật này ở đâu."

Lâm Nam cau mày: "Không thể nào... Hạ Hạ, ta lên trên lấy đồ, lát nữa cùng cháu đến trường nhìn thử xem"

Tiểu U thật sự muốn khóc rồi a, thân thể cô mềm nhũn đến nỗi không còn sức để giãy dụa đành mặc cho dây leo đưa đẩy.

Khi chiều nay đi học, dây leo vạch đùi Tiểu U ra đâm vào tiểu huyết vài lần. Nhưng lúc đó vì kiêng kỵ đang trong lớp học, dây leo chỉ chậm rãi mà đè ép làm phiền khiến cô thấy thoải mái nhưng cũng không sáng khoái.

Cả buổi trưa rút ra cắm vào khiến Tiểu U cao trào nhiều lần nhưng dây leo chỉ bắn một lần. Có lẽ vì muốn giúp tiểu huyết rách da đỡ hơn nên dây leo mới miễn cưỡng bắn ra, những dịch nhầy đó giúp hoa kính Tiểu U bớt sung đi.

Sau khi tan học, Tiểu U lại xui xẻo hơn.

Dây leo đem Tiểu U vào phòng y tế rồi khóa cửa lại, cởi hết quần áo cô rồi đặt cô nằm lên giường đơn.

Những dây leo này giống như bị điện, từng vòng dây quấn quanh tay chân Tiểu U, đặt hai tay cô lên đầu giường, kéo hai chân cô rộng hết cỡ, sau đó liền thô bạo mà cắm vào trong cơ thể Tiểu U.

"A ưm!" Tiểu U bị chọc vào liền rên lên một tiếng, co lên hai chân.

Dây leo khô hề thương tiếc nhanh chóng trượt động. Nó rút ra cắm vào hoa huyết với tốc độ cực nhanh giống như bù đắp lại cả buổi chiều không được thỏa sức. Chọc vào càng thêm sâu càng thêm mạnh, sau đó đâm mạnh một cái, đột nhiên mở ra miệng từ cung, tiếp tục đâm vào đầu từ cung mãnh liệt.

"Ân ~! A ~!"

Nghe thấy Tiểu U kêu mị rên lên, dây leo càng thêm hưng phấn. Tiểu U cố gắng giữ chặt hông nhưng không thể thắng được dây leo đang điên cuồng cắm vào, cuối cùng cô không thể chịu được mà bật ra tiếng khóc: "Không, a, không cần, quá nhanh rồi a ~ hừ ~"

Dây leo rút ra cắm vào như có gắn mô tơ, một giây đồng hồ rút ra cắm vào được bốn, năm lần. Rút ra cắm vào nhanh chóng hơn hai mươi phút, vô cùng sáng khoái mà bắn ra, bắn vào từ cung đến tràn đầy, thời gian bắn hơn một phút.

"Ba" một tiếng, dây leo rút ra khỏi miệng từ cung, sau đó ma sát hoa huyết Tiểu U vừa qua cao trào đang co giật, sau đó từ từ rút ra.

Tiểu U nặng nề thở dốc, trong quá trình dây leo rút ra tay chân run rẩy theo bản năng co lên. Đến khi dây leo hoàn toàn rút ra, Tiểu U "hừ" một tiếng dịch nhầy theo dây leo chảy ra, đọng lại trước miệng huyết.

Mị thịt trong hoa huyết sau cao trào còn chưa bình ổn lại, vẫn còn mở ra đóng lại phun nuốt tinh hoa thực vật mà dây leo vừa bắn giống như còn đang lưu luyến thêm. Mà dây leo cũng không để hoa huyết thất vọng, sau khi rút ra dị vật càng thêm trương to hơn, đặt tại miệng huyết đầy chất lỏng lần thứ hai tàn nhẫn cắm vào.

Tiểu U không hề chuẩn bị hét lên một tiếng, sau đó bị ép tiếp tục hoan ái thêm lần nữa.

Dây leo lần thứ hai cắm vào rút ra gần mười phút liền bắn, sau đó rút ra.

Sau đó, lại có thêm một dây leo khác chen lên tách ra miệng huyết, tiếp nhận vị trí dây cũ lần nữa đâm vào hoa kính chưa hoàn toàn khép lại.

"Được rồi, được rồi, a~ xin người, mau dừng lại! Nha a a..." Tiểu U không ngừng cao trào, rốt cuộc khó chịu bắt đầu kêu khóc. Nhưng dây leo giống như lâm vào trạng thái điên cuồng, hoàn toàn không cho Tiểu U thương lượng.

Một cái rồi một cái, vài phút, mười mấy phút, hơn hai mươi phút. Dây leo lớn có, nhỏ có, rút ra cắm vào thời gian dài rồi ngắn, hoa vẫn trên người cũng có biến hóa nhỏ. Dây leo liên tục biến đổi đè ép Tiểu U, làm cô có cảm giác mình giang chân cho một đám người xâm phạm.

Tiểu U không còn sức mà la hét nữa, dây leo không hề thương tiếc vẫn tiếp tục đâm vào, một cái duỗi ra đâm vào miệng cô, đâm đến tận yết hầu cô.

"A..." Tiểu U cảm thấy cổ họng bị dây leo cắm vào liền cuộn cuộn cảm giác buồn nôn. Dây leo tiết ra chất nhầy ra khắp người Tiểu U giống như nhựa cao su, cấp tốc chữa trị tổn thương ở yết hầu Tiểu U.

Cảm giác buồn nôn ở yết hầu cứ như vậy mà biến mất một cách kỳ lạ.

Dây leo càng thêm được voi đòi tiên, càng thêm mạnh mẽ xâm phạm hai cái miệng nhỏ của Tiểu U.

Những dây leo khác giống như những con thú, không một mực chờ đợi để đâm vào tiểu huyết mà nhàn rỗi quán lấy nhũ thịt, lòng bàn tay, thịt non ở đầu gối, đem những nơi có thịt non mà đè ép mà sát.

Còn có một dây leo đâm vào khe mông Tiểu U, tại khe mông đè ép một hồi giống như sức nhớ ở đây còn có một tiểu huyết khác.

Thế là dây leo chui vào khe mông, vươn ra đầu lưỡi, tiết ra chất nhầy, từng chút từng chút liếm nơi có tầng tầng nhăn nhúm. Sau đó nâng lên cái mông Tiểu U, chèn ép bên trong tầng nhăn, không tha cho bất kỳ dị vật nào bắt đầu từng tác từng xuyên vào.

"A!" Tiểu U cắn chặt dây leo cắm trong miệng, kịch liệt giãy dụa

Tiểu huyết phía trước bị dây leo cắm vào Tiểu U đã cảm thấy căng đầy rồi, phía sau mà bị một cái cắm vào nữa, xương chậu chắc chắn sẽ sưng lên a!!!

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Phòng y tế Play 2 (H)

Edit by: Thuymac9420

Tiểu U dùng sức giãy dụa, cố gắng thoát khỏi dây leo đang ra sức đùa bỡn cô. Trờ mình, cô lăn từ trên giường đơn xuống.

Dây leo quấn trên người Tiểu U đương nhiên sẽ không để cô ngã sấp xuống. Không chờ cô chạm đất, dây leo liền giữ lấy cô, một lần nữa đè cô lên giường.

Vì đề phòng Tiểu U tiếp tục giãy dụa, dây leo còn thắt hai tay cô đè xuống giường.

Hai tay Tiểu U bị trói lại chống đỡ, hai chân bị bắt kéo ra làm tư thế quỳ xuống.

Toàn thân cô vô lực, quanh thân không có chống đỡ nhất thời giúp dây leo đang cắm trong u kính lầy lội của cô càng thêm thuận lợi, hoa tâm mở rộng hết cỡ.

"A ha!" Tiểu U nhất thời bị đâm đến cả người phát run, nửa người trên vô lực ngã oặt trên gối, mị thịt trong hoa huyết cũng đều bủn rủn bám lên người dây leo, run rẩy phun ra xuân thủy.

Dây leo đẩy ra mông tròn của Tiểu U, mấy sợi dây to bằng ngón tay duỗi ra, từ hoa huyết đi đến khe mông ma sát như một sợi dây thừng liên tục bị kéo qua kéo lại.

Dây leo không ngừng di chuyển ma sát từng tầng thịt nhẵn nhúm bên ngoài hậu huyết, làm Tiểu U dần dần không còn kháng cự với việc hoan ái ở hậu huyết. Dần dần dây leo ma sát rồi nhúc nhích đi lên, từ từ mở ra hậu huyết chặt ních.

"Hừm..."

Một dây leo dính đầy xuân thủy đi đến hậu huyết, làm ướt hậu huyết rồi chen vào. Tiểu U hừ lên một tiếng, nhưng cũng không quá khó chịu, phần lớn lực chú ý của cô tập trung ở dây leo trắng kiện đang tận lực rút ra cắm vào ở hoa huyết. Phát hiện việc hậu huyết bị đâm vào cũng không khó chịu như trong tưởng tượng, Tiểu U cũng không ngăn nó lại nữa.

Toàn thân trên dưới đều bị xâm phạm không biết bao nhiêu lần, Tiểu U cảm thấy tiết tháo của mình đang dần dần biến mất...

Hai dây leo ở hai huyết một trước một sau rút ra cắm vào, Tiểu U dần dần thích ứng, thậm chí còn cảm thấy càng sung sướng, càng kích thích.

Dây leo cảm thấy hậu huyết Tiểu U bị đâm trở nên mềm rất nhiều, lập tức duỗi thân xâm nhập càng thêm sâu. Lần này khiến Tiểu U phản ứng có chút kịch liệt, giương cao cổ. Bất quá cô cũng không phản kháng, chỉ cố gắng thả lỏng hậu huyết mình.

Hai dây leo cắm trong hậu huyết nóng rực xoắn lấy nhau rồi cùng nhau xuyên vào. Không lâu sau, lại thêm một cái gia nhập, cố gắng vò ép mở rộng hậu huyết Tiểu U.

Đến khi cùng hoa huyết phía trước cũng số lượng dây leo, ba cái dây leo ở hậu huyết đồng thời rút ra. Dây leo trắng kiện to như cánh tay trẻ con, liềm liềm đuôi giữa hậu huyết, từng chút từng chút cắm vào.

Tiểu U nâng eo nhắc mông, để không đè ép không gian của hai u kính, chỉ có thể bắt đắc dĩ chống gối đỡ lên nửa người trên của mình, làm thành tư thế nằm sấp nửa quỳ trên giường.

"A!" Tiểu U ngẩng lên khuôn mặt nhỏ đỏ ửng rên lên một tiếng.

Phía trước phía sau bị hai khối dây leo thô dài giống nhau cùng nhau đâm vào. Khi Tiểu U làm tư thế nửa quỳ để lấy thêm không gian, phía dưới bị đào vào càng thêm chặt khít, hoàn toàn nhét vào cô căng đầy, không cho chơi một khe hở.

Hai khối dây leo trong hai huyết đồng thời rút ra cắm vào, hai u kính chỉ cách nhau một lớp da mỏng manh giống như một cái bánh bích quy kẹp giữa là lớp bơ vậy. Kích thích đòi mạng lần lượt đi đến khiến Tiểu U "um" một tiếng.

Hai dây leo bên trong hai miệng huyết giống như cảm ứng với nhau cùng rút ra cắm vào, thậm chí hoa văn trên người cũng giống, hai bên cùng được tăng tăng thịt non bao quanh, hôn hít. Loại cảm giác này quá kích thích.

Dây leo như nổi điên quấn chặt toàn thân Tiểu U, dùng sức ôm lấy cô, quấy rối cô như muốn đem cô hoàn toàn đập nát, gặm nuốt hết mới cam tâm.

"A... Thật khó chịu... Đừng, đừng mạnh như vậy... Hừ a~!" Tiểu U không ngừng bị cao trào gột rửa, ý thức trở nên mơ hồ. Hạ thể bị tầng tầng khuấy đảo phát ra từng tiếng hoan ái, kích thích dây leo càng thêm ra sức.

Dây leo treo hai tay Tiểu U lên, khiến thân thể cô ngửa cao, hai hạt đậu đỏ trước ngực run rẩy ngẩng cao. Dây leo mở ra miệng liếm mút nụ hoa.

Tiểu U cảm thấy mình sắp hít thở không thông, cả người nóng không thở nổi.

Dây leo mở ra đầu lưỡi nhọn, ôm lấy mông tròn, xuyên vào lỗ nhỏ Tiểu U, mang theo từng cơn kích thích. Dây leo trói lấy bộ ngực cô, mở miệng liếm mút.

Tiểu U nức nở một tiếng, hai u kính bị dây leo bành trướng đồng thời bắn vào, cô lại một lần nữa bị đưa đến cao trào mãnh liệt. Dây leo mở ra miệng từ cung, tinh dịch không thể không chế xối vào.

Tiểu U bị lấy ra cắm vào đến mức hỗn loạn, không hề chú ý hình xăm trên người mình lại xuất hiện.

Dây leo một cái lại một cái xen vào cơ thể cô, lại một lần bắn vào sâu trong tử cung cô. Mỗi lần tử cung tràn đầy dịch nhầy, lại một lần biến mất trong cơ thể cô.

Hình xăm đỏ đàng mỷ lệ trong lòng Tiểu U phát ra ánh sáng xanh, mở rộng bò lên cánh tay Tiểu U, đến vai rồi cổ. Hình xăm tiếp tục đi xuống mở rộng, bò lên rốn, bắp đùi Tiểu U giống như ôm lấy cô. Hoa văn tiến ra sau lưng và mông cô.

Đến khi Tiểu U cao trào, hình xăm xuôi theo xương đuôi, dọc bắp đùi tiến vào hoa huyết Tiểu U như bị nhét vào bên trong.

Sau đó, giống như hoàn thành một nghi thức, hình xăm đột nhiên bùng sáng.

Tiểu U đang hôn mê đột nhiên bừng tỉnh, tay chân run rẩy nằm trên giường. Một loại cảm giác khủng hoảng từ tận gân cốt lan tràn ra ngoài.

Tiểu U cảm thấy lục phủ ngũ tạng, thậm chí linh hồn mình đều bị một vật gì đó vững vàng trói lại.

Trong mơ hồ, Tiểu U dường như nghe thấy trái tim chính mình từ nơi sâu xa truyền đến một âm thanh vù vù như tiếng côn trùng. Âm thanh này làm thần hồn Tiểu U chấn động không ngừng, lập tức ngắt đi.

Tiểu U ngắt đi không hề phát hiện, có một bàn tay nửa trong suốt từ hư không xuất hiện, nắm lấy tay cô.

Học viện diện tích to lớn hàng ngàn mét vuông, trên mặt đất khắp nơi bò đầy những dây leo hư hư thực thực.

Sau khi mở ra thiên nhãn nhìn thấy cảnh này, Lâm Nam cho dù kiến thức rộng rãi cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Wow, này có khi đã thành ma rồi, dĩ nhiên không phải quỷ vật bình thường nữa. Bạn học cháu bị vật này quấn lấy, sợ là trong thời gian ngắn sẽ bị gặm đến xương cốt không còn rồi. Cháu nói là điện thoại bạn học cháu không mở sao? Vậy thì đúng rồi. Chúng ta mau đi thôi." Lâm Nam lắc lắc đầu, sáng suốt chọn đánh trống lui quân.

"Ông nội đừng nói mát vậy, Tiểu U vẫn bình thường đây. Cháu vừa gọi điện thoại cho các bạn cùng phòng, họ nói cô ấy ngủ rồi. Nghĩ biện pháp một chút, cháu sợ tự ý vọt tới tìm cô ấy sẽ đánh rần động cỏ." Nói tới đây, Lâm Hạ nghĩ lại chuyện xảy ra buổi chiều: "Vật kia có vẻ không muốn người khác tiếp cận Tiểu U, ngày hôm nay cháu muốn chạm vào tay Tiểu U đã bị nó đẩy ra, cháu còn tưởng là tĩnh điện."

"Không phải a, dây leo quỷ ngoại trừ săn thức ăn vô tri bình thường thôi... Úm, con này có vẻ kỳ quái!" Lâm Nam tỉ mỉ quan sát dây leo quỷ đồ sộ kinh người trước mắt, khuyên nhủ Lâm Hạ: "Không cần gấp, cháu có làm gì cũng vô dụng. Vật này có khi đã sắp thăng cấp, thừa dịp nó thăng cấp không rảnh quan tâm chuyện khác, ta sẽ có cách giúp cháu. Đến lúc đó có thể thành công cứu bạn cháu hay không, còn phải dựa vào cháu."

Lâm Nam trịnh trọng nói: "Bất quá cháu phải biết, một khi thất bại, không những không thể cứu được bạn cháu, cả cháu cũng sẽ gặp nguy hiểm."

Lâm Hạ gật gật đầu: "Ông nội, cháu sẽ cẩn thận."

"Đi thôi, không thể đợi lâu. Con dây leo quỷ này phân bố âm khí khiến trường học trở thành âm dương giao giới, người sống không nên vào."

Hai người nhẹ nhàng rời khỏi phòng học, sau cửa có một hình bóng đen lay động, như có vật gì đó đang nhòm ngó bóng lưng hai người.

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cô)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Biến hóa và chạy trốn

Edit by: Thuymac9420

Tiểu U mở mắt, phát hiện giờ đã là sáng sớm hôm sau.

Nghĩ lại từng cảnh xuân sắc cực độ hôm qua, Tiểu U quả thực muốn ôm đầu gào lên.

Toàn thân trên dưới nơi nào cũng bị xâm phạm triệt để qua, tất cả vị trí trên người như bị người khác đánh dấu vào.

Mà việc khiến Tiểu U cảm nín chính là, bị xâm phạm ròng rã suốt một ngày, mười mấy tiếng, hoa huyết sưng lên nhiều lần như vậy. Nhưng chỉ ngủ một giấc dậy, eo không xót chân không đau. Đôi chân hôm qua run rẩy vô lực, hôm nay có thể nhảy xuống giường chạy tám trăm mét.

Điều này làm Tiểu U liên đau khổ ưu thương một trận, cảm thấy mình thật lập dị làm sao.

Toàn thân xanh tím ứ máu?

Thân thể bị chà đạp thê thảm?

Hoa huyết sưng đỏ đọng vào là đau?

Được rồi, không hề có gì cả. Tiểu U cảm thấy việc duy nhất hôm nay khác với hôm qua chính là hiện tại nếu cô đi căn tin có thể ăn nhiều hơn thường ngày hai chén cơm.

Aiii.

"Tiểu U cậu sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?" Tiểu Nguyệt rời giường đi toilet lo lắng nói.

"Không có gì. Tiểu Nguyệt cậu biết hôm qua mình về đây như thế nào không?" Tiểu U xanh mặt hỏi.

"Chính là cậu tự về đây nha. Tiểu U cậu chưa tỉnh ngủ à?" Tiểu Nguyệt kỳ quái hỏi.

Cô đang bất tỉnh, sao có thể tự mình về được?

Tiểu U không có giải thích. Nghe được chính mình hôm qua về không có gì khác thường khiến người khác phát hiện liền yên tâm, ngược lại nói: "Chỉ là hình như hôm qua mình mơ một mơ kỳ lạ."

Quả thực đúng là một giấc mơ.

Ngày hôm qua, rốt cuộc Tiểu U ngất trên người dây leo đang dây dưa mãi không kết thúc, cô lại mơ về tiểu cô nương cổ đại kia.

Giấc mơ này giống như là đoạn sau của giấc mơ lần trước.

Nội dung cụ thể có chút không nhớ rõ, chỉ mơ hồ nhớ rằng tiểu cô nương đó bị bệnh như sắp chết, vị hôn phu cũng từ hôn với nàng.

Nhưng không lâu lắm, tiểu cô nương không hiểu sao lại khỏe lại. An Vương Phủ vốn chán ghét tiểu cô nương ốm yếu nên từ hôn không hiểu sao lại mặt dày xuống nước lần nữa đến nhà cầu thân, hồi môn rất nhiều, hết lời ngon ngọt. Phụ thân tiểu cô nương cảm nhận được An Vương Phủ vô cùng thành ý, liền lần nữa nhận lời, đem con gái gả cho An Vương Thế tử.

Sau đó, tiểu cô nương cùng An Vương Thế tử hạnh phúc ở bên nhau cả đời.

Về phần hạt mầm nhỏ mà tiểu cô nương nuôi...

Tiểu U nghĩ đi nghĩ lại, vẫn không nhớ ra được quý cây đó thế nào. Lần này, ký ức trong mơ mơ hồ hồ hồ giống như bị cái gì ngăn cản, che lại bằng một tầng sương lớn, không giống như lần trước vô cùng rõ ràng.

Ặc, Tiểu U cảm thấy, nếu như trong mơ thật sự là bản thân mình kiếp trước. Lúc đó tiểu cô nương bệnh nặng sắp chết đột nhiên khỏe lại có phải là vì ăn hết cái mầm cây nhỏ kia? Hay là đã làm gì hơn thế?

Tiểu U đau đầu xuống giường, sau đó kỳ quái phát hiện, dây leo một mực quấn lên người cô tất cả đều biến mất rồi.

Vừa mới ở trên giường nên không thấy, hiện tại bốn phía mặt đất khắp nơi đều không có.

Sạch sẽ. Giống như mấy ngày nay cô khắp nơi đều nhìn thấy quý cây chỉ là ảo giác.

Tiểu U theo bản năng đi giờ lịch, thời gian không sai. Lại sờ sờ mặt và tóc mình, vẫn là giống như vừa mới đi thẩm mỹ viện xa hoa, hương trăm tám mươi lần bảo dưỡng da.

Hết thấy đều bình thường, như vậy dây leo quý biến mất là vì xâm phạm cô chán rồi, không còn thú vị nữa nên chuẩn bị dòi mục tiêu?

Tiểu U lắc lắc đầu, sâu trong nội tâm có cảm giác gì đó khiến cô không thể thoát khỏi...

Trốn!

Tiểu U trong nháy mắt đưa ra quyết định này. Mấy ngày nay chưa hề nghĩ đến việc sẽ chạy trốn, chỉ một mực bị dây leo quấn quanh người, cảm thấy không có cơ hội. Hiện tại cơ hội thật tốt đến trước mặt, có thể nào không nắm chặt.

Cho dù Tiểu U cảm thấy không làm sao ghét hận dây leo quý đã chiếm đoạt thân thể cô, đối với cô làm tất cả những chuyện hạ lưu. Nhưng cô cũng không thể tiếp tục dây dưa với dây leo kiểu này được.

Tuy rằng quý cây này sẽ làm thân thể cô hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt ngày càng tốt. Nhưng mỗi ngày đều bị làm trên mười hai giờ, thời điểm không làm thì phần lớn đều muốn đem dị vật vào cơ thể cô. Cũng quá dâm dục rồi!

Phải trốn!

Tiểu U gật gật đầu.

Tiểu U Không biết dây leo quý có đột nhiên quay lại hay không. Vậy nên thời điểm quyết định chạy trốn cũng không có thu dọn đồ đạc gì, chỉ đem theo điện thoại di động cùng với bóp tiền giấu trong người. Lấy sách vở giấy bút, cầm túi xách, giả vờ bình thường như đi lên lớp cùng với đám người xung quanh đi ra cửa.

Lấy cơ muốn đi ra quầy bán đồ ăn vặt ngoài trường mua đồ, Tiểu U tạm biệt đám người Tiểu Nguyệt.

Tiểu U một đường đi vô cùng cẩn thận, thần kinh cô có chút nhạy cảm, luôn cảm giác có tầm mắt luôn một mực nhìn mình chăm chăm. Thậm chí còn có âm thanh xì xào vây quanh mình. Vậy nên Tiểu U nỗ lực để vẻ mặt của mình có vẻ trấn định bình thường.

Tiểu U đi đến trước cửa trường, chỉ còn vài bước đường có thể hòa vào bên trong dòng người bên ngoài. Đúng lúc đến cửa sắt tự động, đột nhiên đèn bật đỏ, cửa sắt kéo lên ngăn chặn dòng người.

"Ồi, chuyện gì vậy?"

"Sắp lên lớp rồi, lúc này đóng cửa lớn làm gì? Con mẹ nó, cửa hông cũng đóng, không cho chúng tôi vào trường à?"

"Phía sau còn có xe muốn vào đây!"

Bảo vệ nửa ngày không thể mở cửa ra, nghe tiếng mắng ngày càng nhiều liền đưa đầu ra nói: "Hệ thống điện cửa lớn có chút vấn đề, mọi người đừng gấp, tôi báo cáo với hiệu trưởng, có lẽ cần tìm người sửa chữa."

Tiểu U sau lưng phát lạnh, biết đây là do mình mà xảy ra, cảm giác vừa rồi không phải ảo giác.

Đúng lúc này, Tiểu U đột nhiên nghe thấy có âm thanh người nói không ra tiếng ở phía sau.

Tiểu U chỉ cảm thấy lông tơ dựng đứng, cẩn thận quay đầu lại thì không thấy ai cả.

"Tiểu U, cậu đứng đấy sững sờ gì thế?"

Âm thanh dịu dàng của Lâm Hạ phút chốc xóa tan ớn lạnh quanh thân Tiểu U. Tiểu U cao hứng nhìn đến đã thấy Lâm Hạ giẫm cửa sắt nhảy lên, nhìn xuống đám học tử học đệ đang bị nhốt ngoài, nhìn đẹp trai vô cùng.

"Minh muốn ra ngoài mua chút đồ ăn, đáng tiếc lại ầy ra vấn đề..." Tiểu U hơi kiêng dè, chỉ mình cô thì không sao, nhưng nếu làm phiền Lâm Hạ sẽ không biết chuyện gì sẽ xảy ra, không khỏi do dự nói: "A, nếu đóng cửa rồi thì không mua nữa. Chúng ta đi vào, trở lại lên lớp."

Đứng ở trên cửa Lâm Hạ con ngươi chuyển động. Phớt lờ bảo vệ đang trách cứ, đưa tay về phía Tiểu U: "Mua thứ gì thì cứ mua đi. Lại đây tớ kéo, đảm bảo sẽ không để cậu muộn học."

Bạn đang đọc truyện *Thụ Yêu (Quý Cây)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

